www.burmeseclassic.com

အရိုး

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

.... ဆိုသည်မှာ စာစုများ (၂)

www.burmeseclassic.com

စာမူ ခွင့်ပြုချက် အမှတ်	၄၀၀၄၀၇၀၃၀၈
မျက်နှာဖုံး ခွင့်ပြုချက် အမှတ်	၄၀၀၃၆၇၀၄၀၈
ပထမ အကြိမ်	၂၀၀၈ ဇူနစ် ဖွန်လ
မျက်နှာဖုံး ဒီဇိုင်း	ရဲမြင့်သူ
မျက်နှာဖုံးရိုက်	ဒေါ်ဓွေ (၀၂၀၇၉)၊ သုခ ပုံနှိပ်တိုက် ၁၂၈၊ ၄၆ လမ်း၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ	ဦးတင်မောင်ဝင်း (၀၅၉၄၆)၊ သင်းလဲ့ဝင်း ပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၊ ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း၊ ၁၀ ရုံ မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
ထုတ်ဝေသူ	ဒေါ်သင်းသင်းမွန် (၀၄၂၃၂)၊ သင်း စာပေ၊ ၁၁၊ ရတနာမြိုင်လမ်း၊ ၁၂ ရပ်ကွက်၊ ကမာရွတ် မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
အုပ်ရေ	၅၀၀
တန်ဖိုး	၁၂၀၀

မာတိကာ

၁။	ဈေး ဆိုသည်မှာ	၁
၂။	အမဲ ဆိုသည်မှာ	၁၉
၃။	စက်ရုပ်နှင့်လူ ဆိုသည်မှာ	၂၉
၄။	လျှို့ဝှက်ချက် ဆိုသည်မှာ	၄၇
၅။	ဖော်မေးရှင်း ဆိုသည်မှာ	၁၅
၆။	အလုပ် ဆိုသည်မှာ	၆၉
၇။	အနာဂတ် ကမ္ဘာ ဆိုသည်မှာ	၇၅
၈။	ပို့စ်မော်ဒန် နာရီ ဆိုသည်မှာ	၉၃
၉။	နား ဆိုသည်မှာ	၉၉
၁၀။	ပြေးခြင်း ဆိုသည်မှာ	၁၀၇

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံး ညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာ အာဏာ တည်တံ့ ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

တပ်မတော် ပြိုခွဲသူ ဒို့ရန်သူ။
တပ်မတော် ပြိုခွဲမည့် အကြံ ဒို့လက်မခံ။
ဘယ်သူခွဲခွဲ ဒို့မကွဲ အမြဲ စည်းလုံးမည်။

နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး၏ ပဓာနကျသော တာဝန် ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့ သဘောထား

ပြည်ပ အားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင် ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ် အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို
နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော
ပြည်ပ နိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
ပြည်တွင်း ပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူ အဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာ အေးချမ်း သာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး။
- အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းလုံး ညီညွတ်ရေး။
- ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြား စီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ဈေးကွက် စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ပြည်တွင်း ပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး။

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး။
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး။
- မျိုးချစ် စိတ်ဓာတ် ရှင်သန် ထက်မြက်ရေး။
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာ ကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည် မြင့်မားရေး။

အရိုး

. . . ဆိုသည်မှာ

၂

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စျေး ဆိုသည်မှာ ....

ပွဲစားဆိုင်

'လာ အစ်ကို ဘာလိုလဲ၊ ဝင်ကြည့်လေ'

'ပွဲစားတွေ ဘယ်စျေးလဲ'

'ဒီကောင်က ၂၀၀၊ ဒီကောင်က ၃၅၀၊ ဟိုဘက်က ကောင်တွေက ၅၀၀၊ ဟိုထောင့်က တစ်ကောင်က ၆၅၀'

'ဟိုမှာ အိပ်ငိုက်နေတဲ့ တစ်ကောင်ကရော'

'အဲဒီ ကောင်က ၁၃၀၀ အစ်ကို'

'ဟ ... စျေးကွာလှချည်လား'

'ကွာဆို ဒီလို အစ်ကိုရဲ့၊ ဒီ ၂၀၀ တန် အကောင်က ငပျင်း၊ တစ်ခါလောက် အလုပ် ဖြစ်ရင် တစ်လလောက် လှဲနားချင်တဲ့ အကောင်၊ အသောက်အစား အရှုပ်အထွေးလည်း များတော့ အချင်းချင်း ကျော်ချင် လိုးချင်လည်း ရှိတယ်၊ ဟို ၃၅၀ တန် အကောင်က နည်းနည်း သာတယ်၊ ငပျင်းပေမဲ့ အသောက်အစား ကင်းတယ်၊ ကျော်တာ လိုးတာတော့ ရှိတာ ပေါ့၊ ဒီ ၅၀၀ တန် ကောင်တွေကတော့ သူလို ငါလိုပဲ၊ ရှာလိုက် သုံးလိုက်၊ ကျော်လိုက် ခုလိုက်ပဲပေါ့၊ ဟို ၆၅၀ တန် ကောင်ကျ စီရိယ နည်းနည်း ပိုတယ်၊ နှလုံးကောင်းလေး ရှိတယ်၊ ဟို ငိုက်နေတဲ့ ကောင်ကျ

www.burmeseclassic.com

နည်းနည်း ထူးတယ် အစ်ကိုရဲ့၊ သူက သိပ်လှတ်ကောင်းတာ၊ ဘာပစ္စည်း ဖြစ်ဖြစ် သူ ဆိုင်ပေးလိုက်ရင် တည့်သွားတာချည်းပဲ၊ ဒါပေမဲ့ နည်းနည်း အန္တရာယ် ရှိတယ် အစ်ကို၊ အစ်ကို့ကိုပါ သူ မကြည်လို့ စပ်လိုက်ရင် တည့်သွားမှာ၊ ဟို ၅၀၀ တန် အုပ်စုထဲက ဝဝနဲ့ တစ်ကောင် တွေ့လား၊ အဲဒီ အကောင်က ဒီအကောင်ရဲ့ အရင် ပိုင်ရှင်ပေါ့၊ ဒီကောင် ဒုက္ခပေးလိုက်လို့ ပွဲစား ဖြစ်ပြီး ဒီဆိုင် ရောက်နေတာ'

'တော်ပါပြီ၊ ၅၀၀ တန်ထဲကသာ တစ်ကောင်လောက် ပေးပါ၊ ကားလေး တစ်စီး ရောင်းချင်လို့'

'ဟာ ဒါဆို ၅၀၀ တန်ထဲက ကားပွဲစား တစ်ကောင် ယူသွား အစ်ကို'

'လည်တော့ လည်ပါတယ်နော်'

'ဩော် အစ်ကိုကလည်း ပွဲစားတွေပါ ဆိုမှ လည်တာမှ မှတ်လို့၊ ဒါပေမဲ့ ယုံတော့ သိပ်မယုံစားနဲ့နော် အစ်ကို၊ သတိတော့ထား'

'ကိစ္စ ပြီးရင် ဒီဆိုင်မှာ လာပြန်သွင်းလို့ ရလား'

'သွင်းဈေး ၅၀၊ ၁၀၀ တော့ လျှော့မယ် အစ်ကို၊ ၄၀၀၊ ၄၅၀ လောက်တော့ ပေးမယ်လေ'

ဝယ်ရောင်းဆိုင်

'ဝယ်ရောင်း တစ်ကောင်လောက် ကြည့်ချင်လို့'

'ကြည့်လေ အစ်ကို၊ အစ်ကိုက ဘာပစ္စည်း အရင်းအနှီး ထောင်ပေးမှာလဲ'

'ကားပါ'

'ဒါဆို ကားအုပ်စုထဲမှာ ကြည့် အစ်ကို၊ လာ ဒီဘက်မှာ'

'ကား ဝယ်ရောင်းတွေ တယ်များပါလား'

'ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ ဒါပေမဲ့ ဈေးတော့ သိပ်မကွာပါဘူး'

'ဒီမှတ်ဆိတ်နဲ့ တစ်ကောင်က ...'

'ဟာ ... သူ့တော့ မဝယ်နဲ့ အစ်ကို၊ စေတနာနဲ့ ပြောတာ၊ ကျွန်တော်က ကိုယ့်ပစ္စည်းပဲ ရောင်းထွက်ချင်တာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ မိတ်ပျက်တော့ မခံနိုင်ဘူး၊ မှတ်ဆိတ်တော့ မဝယ်နဲ့ အစ်ကို'

'ဘာလို့တုန်းဗျ'

'အာ ... ဒီကောင်က ဝယ်ရောင်းသာ ဆိုတယ်၊ သိပ်ကပ်တာ၊ လောဘလည်း မတရား ကြီးတာ၊ ရောင်းသင့်တဲ့ အချိန်မှာ မရောင်းဘူး၊ ဈေး ထပ်တက်နိုးနဲ့ စောင့်တတ်တယ်၊ ဝယ်ရင်လည်း အောက်ဈေး အတင်း လိုက်နှိုက်တာ၊ သူ့ဆီမှာဆို ပစ္စည်းက အိပ်နေတတ်တယ်'

'ဒါဆို ဒီဘက်က အသား ဖြူဖြူ သွားခေါနဲ့ ကောင်ရော'

'ဒီကောင်တော့ ရလောက်တယ်၊ ဒီကောင်က ရောင်းရဲ ဝယ်ရဲ သမားပဲ'

'ရောင်းရဲ ဝယ်ရဲဆို အိုကေတယ်၊ ဒီကောင်ပဲ ဈေးပြောပါဦး'

'၇၀၀ နဲ့ ယူသွား အစ်ကို၊ ဈေးဦးပေါက်မို့'

'၆၀၀ ထားပါဗျာ'

'ကဲ ... ၆၅၀ နဲ့ ယူသွား အစ်ကိုရယ်၊ ထပ်တော့ မဆစ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော်လည်း ဈေးဦးပေါက်ကြီးမို့လို့ပါ'

'ကောင်းပြီလေ ... ၆၅၀ ပေါ့၊ ရော့ ဒီမှာ ပိုက်ဆံ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးပါပဲ အစ်ကို ... ဟေ့ကောင် မင်း လိုက်သွားတော့'

'လာ ... ဟေ့ကောင်'

'ဩော် ... တစ်ခု အစ်ကို'

'ဘာလဲဗျ'

'စေတနာနှင့် မှာချင်လို့ပါ၊ ဒီကောင်က ရောင်းရဲ ဝယ်ရဲတာတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အရမ်းတွေ လုပ်လို့ တစ်ခါတလေလည်း ရှုံးတတ်တယ် အစ်ကို၊ ကျွန်တော်က သစ္စာရှိစွာနှင့် သတိပေးတာပါ'

'ရပါတယ်ဗျာ၊ ကျေးဇူးပါပဲ'

www.burmeseclassic.com

အနာဂတ်ဆိုင်

'ဘာရှာလဲ အစ်မရေ၊ ဗေဒင်တွေ ယတြာတွေ၊ အကြားမြင် နက္ခတ် အစုံ ရှိတယ်လေ အစ်မရဲ့'

'လက္ခဏာ ဆရာ တစ်ယောက်လောက် လိုချင်လို့ ...'

'ဒါဆို ဒီဆရာ ယူသွားလေ အစ်မ၊ အတိတ် အနာဂတ်တင် မကဘူး၊ အခု စိတ်ထဲ ရှိတာပါ ဟောပြလိုက်ရင် သွေး ငေါက်တောက် ထွက်အောင် မှန်တယ်'

'အဟုတ်ပဲလား'

'အဟုတ်ပဲ အစ်မရဲ့၊ အရင် တစ်ယောက်က မှန်လွန်းလို့ ပြန်ရောင်း သွားတာ'

'လက္ခဏာ ဖတ်တာပဲလား... ယတြာတွေ ဘာတွေ ကျတော့ရော'

'ယတြာ ချေဖို့ လိုရင် သူ့အိတ်ထဲက စိုက်ချေတယ် **အစ်မ**'

'တယ်ဟုတ်ပါလား'

'အဟုတ် အစ်မရေ ... မယုံရင် အစမ်း မေးကြည့်၊ မမှန်ရင် တစ်ပြားမှ မပေးနဲ့'

'မစမ်းတော့ပါဘူးကွယ် ... ဒါနဲ့ ကလေး လက္ခဏာတွေ ဘာတွေ ရော ရလား'

'မွေးကင်းစကနေ သေခါနီး အထိ လက်တွေ့တာနဲ့ ဟောတော့တာ ပဲ အစ်မရဲ့'

'စွမ်းတယ်နော်'

'စွမ်းပြီလား အစ်မရယ် ... ပါးစပ်ထဲ သွား ဘယ်နှစ်ချောင်း ရှိသလဲ ဆိုတာတောင် ဖြဲမကြည့်ဘဲ ဟောနိုင်တာ'

'အံ့ပါရဲ့တော်'

'မအံ့နဲ့ အစ်မရေ၊ မအံ့နဲ့၊ ကျွန်မတို့က ကိုယ်တွေ့ ... လက်မရှိတဲ့ လူတောင် ခြေထောက် ကြည့်ဟောနိုင်တယ်'

'မြတ်စွာဘုရား၊ ဟုတ်ကော ဟုတ်ကဲ့လားဟယ်'

'အဟုတ် အစ်မရေ ... လက်ကော ခြေကော မရှိတောင် ဥပဓိ

ကြည့်ဟောမယ့် ဆရာမျိုးတော့်'

'ဒါဆိုလည်း ဈေးမဆစ်တော့ပါဘူးအေ၊ အိမ်က လူအတွက် ကိစ္စ လေး အရေးကြီးနေတာ'

'ကျေးဇူးပါ အစ်မ'

'အေးကွယ်၊ အစ်မက ကျေးဇူးတင်ရမှာ၊ လာပါ ဆရာ၊ ဒီဘက် ကြွပါ'

ဒေါက်တာဆိုင်

'အဟွပ် ... အဟွပ် ... ဆရာဝန်တွေ ဘယ်လို ရောင်းလဲ သမီး'

'အစားစားပဲ ဘကြီးရဲ့၊ ဘယ်အထဲက ကြည့်မလဲ၊ အထူးကုလား၊ ရိုးရိုး အထွေထွေကုလား၊ အသက်ကြီးပိုင်းထဲကလား၊ ဒေါက်တာ ဖြစ်ကာစ ထဲကလား'

'ဘယ်ဟာ ဈေးသက်သာတုန်းကွယ့်'

'သက်သာတာကတော့ ရိုးရိုး ဒေါက်တာတွေပဲ၊ အပေါ်[illegible]က ကျောင်းပြီးကာစလေးတွေ၊ တစ်ထောင်ဖိုး သုံးယောက်၊ [illegible]ယောက် ရမယ်၊ သိပ်တော့ မကုတတ်သေးဘူး ဘကြီးရဲ့၊ လက်[illegible]မ်းကြမှာ'

'မဖြစ်သေးပါဘူး သမီးရယ်၊ အဘက သိ[illegible] မဟုတ်ဘူး၊ မတော် ပိုင်းလုပ်ကြလို့ အသက်ပါသွားရင် ဒုက္ခ[illegible]ဆို အိုမှတဲ့ကွယ့်၊ အကြီးပိုင်းထဲက မရှိဘူးလား'

'ရိုးရိုး ဒေါက်တာ အသက်ကြီး[illegible]ထဲက ဆိုရင်တော့ ရှားမယ် ဘကြီးရဲ့၊ သိတဲ့ အတိုင်းပဲလေ၊ [illegible]ကိုက ဒေါက်တာတွေ အရမ်း ပေါတော့ အသက်ကြီးလို့မှ အထူး[illegible] မဖြစ်ရင် ဝင်ငွေ မကောင်းတော့ဘူး၊ အဲဒါနဲ့ စာရေးတဲ့ သူ ရေး[illegible]ကြီး ထောင်တဲ့လူ ထောင်၊ နိုင်ငံခြားမှာ ပန်းကန် သွားဆေးတဲ့[illegible]နဲ့ သမီးတို့ ဆိုင်မှာဆို အသက်ကြီးပိုင်းထဲက

www.burmeseclassic.com

ရှိးရှိး ခေါက်တာ ရောင်းဖို့ကို မရှိသေးဘူး၊ လိုချင်ရင်တော့ မှာထားခဲ့မှ ရမယ် ဘကြီးရဲ့'

'ဒုက္ခ … ဒုက္ခ၊ အဟွပ် … ဟွပ်၊ ကိုင်း ကိုင်း … အထူးကု ထဲက ပြပါဦးကွယ်'

'အထူးကုကတော့ အစားစားပဲ ဘကြီးရဲ့၊ ဒီဘက်က နား၊ နှာခေါင်း၊ လည်ချောင်း၊ ဒီဘက်က အစာအိမ်၊ အူလမ်းကြောင်း၊ ကျောက်ကပ်၊ အဆုတ်၊ ဟိုဘက်က အသည်း၊ နှလုံး၊ အရိုးနဲ့ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ၊ ဒါတွေက ဖိစစ်ရှင်းနဲ့ လို့ ခေါ်တယ်၊ အထွေထွေ ရောဂါကု သမားတော်ကြီးတွေ။ သားဖွား မီးယပ်တို့၊ ကလေးတို့ အထူးကုတွေကတော့ နည်းနည်းပဲ ကျန်တော့တယ်'

'သားဖွားမီးယပ်ကတော့ အဘနဲ့ မဆိုင်ပါဘူးကွယ်၊ ဈေးတွေက ရော'

'အထူးကုတွေက နာမည်ကြီးတာနဲ့ ဈေးကြီးတာပဲ အဘရဲ့၊ ဘယ် အထဲက ကြည့်မလဲ၊ သမီးတို့က နေမကောင်းတဲ့ လူမျိုးတွေ လာဝယ်ရင် သိပ် ဈေးတင်မရောင်းပါဘူး၊ ကြည့်ပါ အဘရဲ့၊ အားမနာပါနဲ့'

'အေး အေး၊ အထွေထွေ သမားတော်တွေထဲကပဲ ပြပါကွယ်၊ အဘကလည်း ချောင်းသာ တဟွပ်ဟွပ် ဆိုးနေတာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာဖြစ်နေမှန်း မသိဘူး'

'ဟုတ်တာပေါ့၊ လာပါ အဘ၊ ဒီဘက်မှာ … သမားတော်တွေ ကတော့ အားလုံး နိုင်ငံခြားပြန်တွေချည်းပဲ'

'သမားတော်ကြီးတွေကလည်း မျက်နှာတွေ မာလှချည်လား သမီး ရယ် … အဟွပ် … ဟွပ် … ထွီ၊ ကန်တော့နော် ဆရာတို့'

'မာတာပေါ့ အဘရဲ့၊ ပညာရှင်တွေပဲ ဥစ္စာ'

'ကိုင်း … ကိုင်း၊ ဆိုဈေးလည်း ပြောပါဦးကွယ့်'

'ပုတ်ပြတ် ဝယ်သွားရင် (၃၅၀၀၀) အဘရဲ့၊ ခဏ ငှားသုံးမယ်ဆို တစ်ခါငှား (၄၀၀၀)၊ ငါးမိနစ် ကြည့်ပေးတယ်၊ ပြီးရင် ဆေးစာ ရေးပေး တယ်'

'ဟင် ပျောက်တဲ့ အထိ မကုဘူးလား'

'သူတို့က သိပ်စိတ်မရှည်ဘူး အဘရဲ့'

'ဈေးကြီးလွန်းတယ်ကွယ် … ဆေးဖိုးကလည်း ရှိသေးရဲ့၊ အေး အေး … ကျေးဇူးပါပဲ သမီးရယ်၊ သေရင်လည်း သေပါစေတော့၊ မောင်မင်း ကြီးသားများ အဘ မဝယ်နိုင်ပါဘူး'

'နေဦးလေ အဘရဲ့၊ ဒါဆို ၅၀၀ တန် ရမ်းကု တစ်ယောက်လောက် ဖြစ်ဖြစ် …'

'အမယ်လေး တော်ပါပြီ သမီးရယ်၊ အဟွပ် … အဟွပ်၊ သင်းတို့ တော့ အသံ ကြားရုံနဲ့ သီးတောင် သီးတယ်၊ အဘ အမယ်ကြီးတုန်းက အဲဒီ ရမ်းကုပေါ့၊ ဒီနေ့ ဝယ်လာပြီး ကုခိုင်းလိုက်တာ၊ နောက်နေ့ မနက်ကျ အမယ်ကြီး ကြွနေတာ တွေ့ရတာပဲ၊ အေး အေး၊ ကျေးဇူးပါပဲ သမီးလေးရယ် … မတတ်နိုင်တော့လည်း သင်္ဘောဝါ တစ်ခု ကံတစ်ခုပေါ့၊ သွားဦးမယ် ကွယ့်၊ အဟွပ် … အဟွပ် … ထွီနဲ့'

ရွှေနေဆိုင်

'ခင်ဗျားတို့ကလည်းဗျာ … တကတဲ ဆူညံနေတာပဲ၊ ဒီမှာ ဈေးဦး မပေါက်သေးလို့ စိတ်ညစ်နေရတဲ့ အထဲ … ခင်ဗျားတို့ကို ရောင်းစားရတာ တခြား လူတွေနဲ့ကို မတူဘူး၊ နေ့တိုင်း ကျွက်စီ ကျွက်စီနဲ့ မပြောမနေ့လိုက် ကြတာ ပြီးကို မပြီးနိုင်ဘူး'

'အံမယ်ကွာ၊ ဒီကောင်ကများ တို့ကို'

'ဟုတ်ပဗျာ၊ တရားစွဲလိုက်ရ …'

'နေကြစမ်းပါဦးဗျာ၊ ဒီကောင်ကို [illegible] ပြောမယ် … ရွှေနေ လုပ်စား လာတာ အံ့ခွနေပြီ၊ ဒီမှာ ဟိုကော[illegible] … ဟော့ ငါတို့ကို ရောင်းစား နေတဲ့ အကောင်'

'ခက်တော့တာပဲဗျာ၊ မပြော[illegible] နေရင်လည်း နားငြီးတယ်၊ ပြောလိုက် တာနဲ့လည်း ခင်ဗျားတို့က [illegible]ပ်ကို ဆွဲထည့်ပြီ၊ ဘာတုန်းဗျ'

'မင်း ရောင်း[illegible]နေတာ ဘယ်သူတွေတုန်း'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှေ့နေတွေလေဗျာ … ဘာလဲ ခင်ဗျားတို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာမှန်း မသိတော့ဘူးလား"

"လျှာမရှည်နဲ့ ဟေ့ကောင်၊ မေးတာ ဖြေရင် ရပြီ၊ ဒီမှာ … မင်း မြဲမြဲ မှတ်ထား၊ မင်း ဒီဈေးမှာ ရှေ့နေ ရောင်းစားနေတာကွ၊ တခြား လူမျိုးတွေ ရောင်းစားနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်း ရှေ့နေ ရောင်းစားချင်ရင် နားငြီးတော့ ခံရမယ်၊ ဒါပဲ … ရှေ့နေ ဆိုတာ စကား မပြောဘဲ နည်းနည်းမှ နေနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ အေး နောက်ပြီး တိုးတိုးလည်း မပြောတတ်ဘူး၊ ကုန်ကုန် ပြောမယ်ကွာ၊ တိုတိုလည်း မပြောတတ်ဘူး၊ ရှင်းလား … ဒီတော့ မင်း နားငြီး မခံနိုင်ရင် တခြားဟာ ပြောင်းရောင်းစား၊ ရှေ့နေ ရောင်းစားနေတဲ့ လူဟာ နားငြီးတော့ နေ့တိုင်း ခံရမှာပဲ … မှတ်ထား အဲဒါ"

"ဒုက္ခပါပဲ၊ ကောင်းပါပြီ ဆရာတို့ရယ်၊ ကျွန်တော်ကိုက မှားတာပါ"

"ရွဲ့တာလား ဟေ့ကောင်၊ ငါ တရားစွဲလိုက်ရ"

"အမယ်လေး မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော့်ကိုတော့ တရား မစွဲပါနဲ့၊ ဆရာတို့ တရားစွဲစရာ အမှုသည်တွေ ဆရာတို့ကို လာဝယ်ပါလိမ့်မယ်"

ထိုစဉ်

"ဟဲ့ကောင်လေး၊ ရှေ့နေ ရောင်းဖို့ ရှိလား"

"ဩော် … ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ၊ ဝင်ပါ ခင်ဗျ၊ ရှိပါတယ်"

"ဟေ့ကောင်၊ အမှုကို မေးဦးဟ"

"ဒီမှာ၊ ခင်ဗျားတို့ ဝင်ဝင် မပါစမ်းပါနဲ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ်က ရောင်းစားနေတာပါဗျ"

တစ်ဖက်သို့ လှည့်၍

"ကြွပါ အစ်မကြီး … ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ"

"မပြောချင်တော့ပါဘူးအေ၊ ဟူး … မောလိုက်တာ"

ထိုစဉ် ရှေ့နေ တစ်ယောက်က ဝင်ပြော၏။

"မပြောချင်လို့တော့ မရဘူးဗျ၊ မောလည်း ခင်ဗျား ပြောရမှာပဲ၊ ခင်ဗျားက တရားလိုလား တရားခံလား"

မိန်းမကြီးမှ မျက်စောင်း ခဲကာ

"တရားလိုပေါ့တော်၊ တရားခံဆို အချုပ်ထဲ ရောက်နေမှာပေါ့၊ ငါ့နှယ် နော် တကတဲ"

ထိုအခါ ရှေ့နေများ ဝိုင်းအုံလာပြီး

"ဘာမှုလဲဗျ"

"ရာဇဝတ်မှုလား၊ တရားမမှုလား"

"အထက်ရုံးလား၊ အောက်ရုံးလား"

"ကျုပ်တို့က ဘယ်ဘက်က လိုက်ရမှာလဲ"

"ရှေ့နေခတော့ မလျှော့နိုင်ဘူး၊ နိုင်နိုင် ရှုံးရှုံး"

"ဒီမိန်းမကြီး ပုံစံ ကြည့်ရတာ မရိုးဘူးဗျ၊ ကျုပ် ထင်တယ်"

"ဘာလဲ၊ သူ့ယောကျ်ား စေးပြမှုနှင့် အချုပ်ထဲ ရောက်နေလို့ လာတာလို့ ပြောမလို့လား"

"မဟုတ်ဘူး၊ သူ့သား ထဘီ ခိုးတာ ဖြစ်မယ်ဗျ"

"မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ ရုပ်ကြီးက လောဘကြီးတဲ့ ရုပ်မျိုး … အမွေ လုတာ ဖြစ်မယ်၊ အမွေမှုဗျ"

"တော်စမ်းပါဗျာ၊ အကဲလည်း မခတ်တတ်ဘဲနဲ့ … မယားကြီး မယားငယ် ကိစ္စ ဖြစ်မယ်ဗျ"

"ရာဇဝတ်မှု ဆိုရင်တော့ သူ့ ယောကျ်ား မုဒိမ်းမှု မသက်ာ ခံရတာ အတွက် လာတာ ဖြစ်မှာပဲ၊ ကျုပ်ပြောရင် မလွဲဘူး၊ မယ်[illegible]ကြည့်"

"သူက အဲဒီ အမှု တရားလိုလည်း ဖြစ်နိုင်တာ[illegible]"

"ခင်ဗျားကလည်းဗျာ၊ ဒီမိန်းမကြီး ရုပ်မျိုး[illegible]ဘယ်သူက ကြံမှာလဲ"

"အေးလေ ဟုတ်သားပဲ မည်းမည်း[illegible]ကြီး ဥစ္စာ"

အရောင်း စာရေးမှ ဝင်ဟန့်[illegible]

"ဟေ့လူတွေ"

သို့သော် မရတော့[illegible]မိန်းမကြီးမှာ စိတ်ဆိုးလွန်း၍ ပြန်ထွက်သွားလေပြီ။ အရောင်းစာရေး[illegible]ဘုလားထိုင်ပေါ် ခြေပစ် လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်၍

"အဲဒါ[illegible] ခင်ဗျားတို့ တစ်ယောက်မှ ရောင်းမထွက်တာ၊ အမှု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် တစ်ယောက် လာတာနဲ့ ကျုပ် ပြောရတယ် မရှိဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ ရှေ့ကနေ အတင်း ဝင်ဝင်ပြီး ထင်ရာ ပြောတော့တာပဲ၊ ကျုပ် အတန်တန် ပြောတယ်၊ ကျုပ် ရောင်းထွက်အောင် ပြောပါရစေ ဆိုတာ မရဘူး၊ အခု လည်း သွားပြန်ပြီ တစ်ယောက်'

ငှင်း မြည်တွန် တောက်တီးနေစဉ် ရှေ့နေ တစ်ယောက်က မကြား တကြား ဝင်ပြော၏။

'ရှေ့နေတွေပါဆိုမှ၊ ဘာမှ ဝင်မပြောဘဲ ဘယ်သူက နောက်က ရပ်ကြည့်နေမှာလဲ'

လက်လုပ်လက်စားဆိုင်

'ကူလီ လိုချင်လို့'

'ဘယ်နှယောက်လဲ'

'နှစ်ယောက်လောက်ပါ'

'ရိုးရိုးလား၊ ကြာကူလီလား'

'အာ … ကြာကူလီ ဘာလုပ်ဖို့ ဝယ်ရမှာတုန်း၊ ကျုပ် မိန်းမက ခပ်ငယ်ငယ်ဗျ'

'မဟုတ်ဘူးလေဗျာ၊ ကျုပ် ပြောတာက ရိုးရိုး ကူလီက ဈေးနည်း နည်း ပိုတယ်၊ နိုင်းရင် အလုပ် တွင်ကျယ်တယ်၊ မခိုဘူး၊ ကြာကူလီက ဈေးချိုတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နိုင်းရင် ကြာတယ်၊ အလုပ် သိပ်မပြီးဘူး'

'ရိုးရိုးပဲ လုပ်စမ်းပါဗျာ၊ ကြာကူလီတော့ နာမည် ကြားရုံနဲ့တင်'

*

'လက်သမား ရှိလား'

'ခေါင်းလား'

'ဘာဗျ၊ ဟေ့လူ ဘာစကား ပြောတာလဲ၊ ကျုပ်ကို ဘာထင်လို့လဲ'

'ဘာဖြစ်တာလဲဗျ၊ ခင်ဗျားကလည်း … ကျုပ် မေးတာက

လက်သမား ရိုးရိုးလား၊ လက်သမား ခေါင်းလား မေးတာ'

'ဩော်၊ ဆော … ဆောရီးဗျာ … ဘာကွာလို့လဲဟင်'

'လက်သမား ရိုးရိုးဆို တစ်ယောက်ပဲ ရမယ်၊ လက်သမားခေါင်း ယူရင် ခြေထောက်သမား တစ်ယောက်ပါ အဆစ် ရမယ်'

'လုပ်ပြန်ပြီ … စကားကို ရှင်းရှင်း ပြောဗျာ၊ ဘာလဲဗျ ခြေထောက် သမား'

'ဩော် … တောက်တိုမယ်ရ လိုက်လုပ်ပေးတဲ့ တစ်ယောက် ပါတယ်လို့ ပြောတာပါ'

*

'စပယ်ယာ တစ်ယောက်လောက် လိုချင်တယ်ဗျာ'

'ပြောရမှာ အားနာတယ် အစ်ကိုရေ'

'ဘာဖြစ်လို့တုန်းဗျ'

'အခု စပယ်ယာတွေချည်းပဲ မရောင်းတော့ဘူးဗျ၊ ဒရိုင်ဘာနဲ့ တွဲလျက် အစုံလိုက်ပဲ ရောင်းတော့တယ်'

'ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဗျ၊ အရင်တည်းက ဒီလိုပဲ ကျုပ် စပယ်ယာ လာလာ ဝယ်နေကျပါ၊ ဒရိုင်ဘာမှ မလိုဘဲ၊ ကျုပ်ကား ကျုပ် မောင်းနေတာ'

'မဟုတ်ဘူး အစ်ကိုရဲ့၊ သူတို့က အခု တစ်ကြော ဘယ်လောက် ဆိုပြီး အုံနာနဲ့ ပုတ်ပြတ် ဆွဲနေကြပြီ၊ အဲဒီတော့ ဘက်ညီတဲ့ စပယ်ယာ နဲ့ ဒရိုင်ဘာတွေချင်းပဲ တွဲလုပ်ချင်ကြတော့တာ၊ အစ်ကို့ ကားက ကားကြီးလား'

'မဟုတ်ဘူး ဒိုင်နာဗျ၊ လိုင်းက လိုင်းတို'

'ဟာ၊ အဲဒါဆို စိတ်ကူး မလွဲနဲ့ အစ်ကိုရေ၊ စပယ်ယာ၊ ဒရိုင်ဘာ တစ်စုံသာ ဝယ်သွား၊ အစ်ကိုလည်း သက်သာတာပေါ့၊ ရတဲ့ ဝင်ငွေလည်း သိပ်မကွာဘူး'

'မဖြစ်သေးဘူးဗျ၊ ကျုပ်က ကိုယ်တိုင် မောင်းချင်တာ၊ ဒီလိုလုပ်ဗျာ၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော့် ကားမှာ စပယ်ယာ လိုက်ပါလား'

'အေး ကောင်းသား၊ အာ … မလိုက်ပါဘူးဗျ'

'လုပ်ပါဗျာ၊ တစ်ယောက်လောက် ဖြစ်ဖြစ် …'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာ ... မလိုက်ပါဘူးဗျာ၊ မလိုက်ဘူး ... မလိုက်ဘူး"

*

"ဟေ့ လာဦး"

"အမိန့်ရှိပါ ခင်ဗျာ"

"မင်းတို့ ဆိုင်မှာ ယန်းရုန့် ဆရာ ရှိလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ရှိပါတယ်၊ ဝင်ကြည့်ပါ ခင်ဗျ"

"မကြည့်ဘူး၊ မကြည့်ဘူး၊ ရှိရင် အယောက် နှစ်ဆယ်လောက် ထည့်ပေးလိုက် ... ဘယ်လောက် ပေးရ ပေးရ ကျသလောက် ပြော၊ ငါ စိတ်တိုင်းကျတဲ့လူ နိုင်းမယ်၊ မကျတဲ့လူ ပြန်လွှတ်လိုက်မယ်"

"ဘာဗျ"

"ငါ ပြောတာ မကြားဘူးလား ... သွားကွာ ... လုပ်စရာ ရှိတာ မြန်မြန်လုပ်၊ ငါ့မှာ အချိန် သိပ်မရှိဘူး"

"ဒီမှာ ဟေ့လူကြီး ... လက်လုပ်လက်စားဆိုင် ဆိုပြီး ခင်ဗျား ပိုက်ဆံ ရှိတိုင်း လုပ်ချင်ရာ လုပ်လို့ ရမယ် ထင်လို့လား ... အားလုံး ကိုယ် လုပ်တတ်တဲ့ ပညာနဲ့ ကောင်းရောင်း ကောင်းဝယ် လုပ်ကိုင် စားနေ တဲ့ လူတွေချည်းပဲ၊ ခင်ဗျား ပိုက်ဆံ ပေးတိုင်း မတရား နိုင်းချင်ရာ နိုင်းလို့ ရမလား ... ဆွဲထိုးလိုက်လို့ မေးရိုး နောက်စိက ထွက်သွားမယ်၊ ဘာအောက်မေ့နေလဲ၊ သွား ... ခင်ဗျား ကျုပ်ဆိုင်ထဲက ထွက်သွား"

ရန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်နေ၍ ထဆွဲကြရ၏။

"စိတ်ကို ထိန်းပါဗျာ"

"မဟုတ်ပါဘူးဗျာ ... လူတွေက သူတို့ဟာ သူတို့ကျ ဘာမှ အဖြစ်ရှိအောင် မလုပ်တတ်ဘဲနဲ့၊ ပိုက်ဆံလေး နှစ်ပဲတစ်ပြား ပေးနိုင်ရုံနဲ့ လူတွေကို အပေါ်စီးက လာပြီး ဩဇာ ပေးချင်သလိုလို ... ဟေ့ ... ဟိုကောင်ကြီး၊ အတွဲဘောကြီး၊ ခင်ဗျား မသွားသေးဘူးလား၊ ဘာကြည့် တာလဲ ... ဆောက်သွားနဲ့ လိုက်ထိုးလိုက်ရ ... ငါ ..."

ဒေါ်ပွနေသော အရောင်းစာရေး လူဖလ်လေးကို ဝိုင်းဆွဲကြရ၏။

အနုပညာဆိုင်

"ဘာအလိုရှိပါသလဲ ခင်ဗျ"

"ဟို ကျွန်တော်က စီးရီးတွေ ဘာတွေ ထုတ်တဲ့ လူပါ။ အခု စီးရီး လုပ်ရတာ သိပ်အဆင်မပြေတာနဲ့ စာအုပ်လေး ထုတ်ကြည့်မလို့၊ အဲဒါ စာရေးဆရာ တစ်ယောက်လောက်များ ရနိုင်မလားလို့"

"ရှိတော့ ရှိတယ်ဗျ ... ဒါပေမဲ့ ဆရာတွေက လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သွားကြတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း လိုက်မခေါ်ရဲဘူး"

"ဒီလို ရှိတယ်ဗျ၊ ကျွန်တော်က ဝါရင့်ဆရာကြီးတွေ စာအုပ် ထုတ် ဖို့ကျတော့လည်း စာမူ ပူဇော်ခ သိပ်များများ မတတ်နိုင်ဘူး၊ နောက်ပြီး စီးရီးတွေ ဘာတွေ စီစဉ်ဖြစ်လာရင်လည်း တစ်မျိုး ဖြစ်ဦးမှာ ဆိုတော့ ..."

"ဟာ သတိရပြီဗျို့၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကိုက်မဲ့လူ တစ်ယောက် ရောင်းဖို့ ရှိတယ်၊ ကျွန်တော် မေ့နေတာဗျ၊ လာ ... လာ ... ဟိုချောင်ထဲမှာ ထိုင်နေတယ်"

"ဟုတ်လား ... ကျေးဇူးပဲဗျို့"

"ဟိုမှာ တွေ့လား ... ကြောင်တောင်တောင်နဲ့ ထိုင်နေတာ၊ မျက်မှန်နဲ့ မည်းမည်း ရှည်ရှည်၊ ရုပ်ကတော့ ဘာဆိုးသလဲ မမေးနဲ့"

"ဟင် အဲဒါ စာရေးဆရာလား၊ ကျွန်တော်က မျောက်မှတ်လို့"

"မျောက် မဟုတ်ဘူး၊ လူ ... လူ၊ သီချင်းလည်း ရေးတယ်၊ စာလည်း ရေးတယ်၊ ရေးလို့ ရတာ အကုန် ရေးတယ်၊ ဘာပြောနေ ဘောလ်ပင်နဲ့ စာရွက်သာ ချပေးထားလိုက်၊ ရေးနေတော့တာပဲ ... ဘာတွေ မှန်းကို မသိဘူး၊ ကျွန်တော်လည်း သူ့ မှတ်ပုံတင် တွေ့ဖူးလို့သာ လူလို့ ပြောရတာ"

"ပရိသတ် လက်ခံလားဗျ၊ သူ့ကြည့်ရတာ သိပ်မှုမမှန်ဘူး"

"လက်ခံ မခံတော့ မသိဘူး၊ သူကတော့ ရေးနေတာပဲ"

"ခင်ဗျား တကယ် ပြောနေတာပါနော်၊ ကျွန်တော့် မျက်စိထဲတော့ ဘယ်လိုမှ လူနဲ့ မတူဘူး၊ မျက်ခွက်ကြီးကလည်း ရှည်ကောက်ကောက်နဲ့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည်းသံ ပိန့်ကပ်နေတာ အရိုးစုကြီး မီးကျွမ်းထားသလို"

"အဲဒါ ပြောမလို့ … သူ့ကလေသင် နှာမည်က အရိုးတဲ့ဗျ၊ ခင်ဗျား ဝယ်ရင် နှစ်ကျပ်ခွဲပဲ ပေး"

"ကိစ္စ မရှိဘူး၊ ဝယ်တယ်ဗျာ၊ ရော နှစ်ကျပ်ခွဲ၊ စာအုပ်တော့ မထုတ်ဘူး၊ ဒီအကောင်ကြီးကို ဘုရားပွဲတွေမှာ ရုံသွင်း ပြစားမယ်၊ ကမ္ဗလာနီး ရုပ် ဖုတ်ဝင်ပြီး စာရေး စာဖတ်တတ်နေတယ် ဆိုပြီးတော့"

"ကလေးတွေတော့ လန့်ကုန်တော့မှာပဲ"

မင်းသား မင်းသမီးဆိုင်

"ဆိုင်ဖွင့်နေတာလား"

"ဆိုင်ပိတ်နေတာဗျ … ဆိုင်ပိတ်နေတာ"

"ဟင် ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ … ရောင်းစရာ မင်းသား မင်းသမီးတွေ မရှိတော့ဘူးလား"

"မရှိတော့ဘူး၊ နည်းနည်းမှ မရှိတော့ဘူး၊ တစ်ယောက်မှကို မရှိတော့ဘူးဗျာ … ကလေး သရုပ်ဆောင်လည်း မရှိဘူး၊ လူကြီး သရုပ်ဆောင် လည်း မရှိဘူး၊ မော်ဒယ်လ်မလေးတွေတောင် ရောင်းဖို့ မရှိဘူး"

"ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ"

"ဝယ်ကြတာလေ၊ ဝိုင်းပြီး ဝယ်လိုက်ကြတာမှ အလုအယက်ပဲ၊ မင်းသား မင်းသမီးတွေ ကျုပ်က ရှာတင်လိုက်၊ အတင်းကာရော လာဝယ် ကြပြီး စာချုပ် ချုပ်သွားလိုက်နဲ့"

"စာချုပ် စေ့တော့ ပြန်မလာဘူးလား"

"မလာဘူး၊ တစ်ယောက်မှကို မလာတော့ဘူး … မိန်းမလျှာ တစ်ယောက်တောင် ပြန်မလာဘူး၊ ဒီစာချုပ်ပြီး နောက်စာချုပ်၊ နောက်စာချုပ် ပြီး နောက်တစ်ချုပ်၊ စာချုပ်တွေ ချုပ်ပြီး ဓာတ်ထုပ်တွေ တဘုတ်ဘုတ်နဲ့ ရိုက်ထုတ်နေလိုက်ကြတာများ …"

"ခင်ဗျား ရောင်းဖို့ အသစ် ရှာတင်ပေါ့"

"ဒီမှာ ကိုယ်လူ … လေပျော့လေးနဲ့ အကြံပေးသလိုလို ဘာလိုလို လာကျွပ်မနေနဲ့၊ အခု ကျုပ် ဘာလုပ်နေတာ မြင်လဲ၊ ဆိုင်ပိတ်နေတယ်ဗျ၊ ဆိုင်ပိတ်နေတယ်၊ မရောင်းတော့ဘူး … တစ်ယောက်မှ မရောင်းတော့ဘူး … အသစ်လည်း ရှာတင်ပြီး မရောင်းဘူး၊ အဟောင်းလည်း ပြန်ဝယ်ပြီး မရောင်းဘူး၊ ကျုပ် စိတ်ဆိုးနေတယ်နော်၊ ဘာကို စိတ်ဆိုးရမှန်း မသိဘဲ စိတ်ဆိုးနေတယ် … ဦးတည်ချက်တွေ ခင်ဗျားဘက် ရောက်လာမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့၊ သွားဦးမယ်နော်"

အဆိုတော်ဆိုင်

"နယ်မှာဗျာ ပွဲလေး တစ်ပွဲ သွင်းချင်လို့ … အဲဒါ"

"ဟာ … ဝင်ပါ ခင်ဗျာ၊ အဆိုတော်တွေ အစုံ ရှိပါတယ်၊ ကြည့်ပါ ကြည့်ပါ"

"ရောင်းဈေးတွေကရော"

"သူက ၁၀ သိန်း၊ သူက ၁၅ သိန်း၊ သူက ၈ သိန်း၊ သူက ၇ သိန်း၊ ၇ သောင်း၊ ၇ ထောင်၊ ၇ ရာ၊ ၇၇ ကျပ်ပြား ခုနစ်ဆယ်၊ ဟောင်း ဟောထားလို့ အဲဒီလို ယူတာ၊ ဒီတစ်ယောက်က ၁၃ သိန်း ခေါ်ဟောင်း၊ သူက သူမပါရင် လိုက်တယ်၊ သူက သူပါရင် မလိုက်ဘူး၊ သူကတော့ ဒီတစ်ယောက် ပါရင် မလိုက်ဘူး ဆိုပေမဲ့ ဟိုတစ်ယောက်နဲ့ ဟိုတစ်ယောက် ပါရင် လိုက်တော့ လိုက်တယ် ဈေးပိုယူတယ်၊ သူကတော့ ဈေးလျှော့ပေးတတ် တယ်၊ သူကဆို ဈေး လုံးဝ မလျှော့ဘူး၊ ဒီတစ်ယောက်က ဘယ်လောက် ယူလဲလို့ တိုက်ရိုက် မေးရင် စော်ကားတယ် ဆိုပြီး စိတ်ကောက်တယ်၊ ဟိုတစ်ယောက်က ဈေးလျှော့ခိုင်းရင် သေကုတ်ဆွဲတယ်၊ ဒီအုပ်စုလိုက်၊ အဖွဲ့ လိုက်တွေကတော့ ခင်ဗျား စရိတ်ခံနိုင်ရင် ခေါ် မခံနိုင်ရင် မခေါ်နဲ့ ဗျ … မောလိုက်တာဗျာ ရှင်းပြရတာ"

www.burmeseclassic.com

"အေးဗျာ၊ ကြားရတာ ကျုပ်လည်း ရှုပ်နေတာပဲ၊ ဒီတစ်ယောက်က ရော"

"သူက လူ ၁၀ သိန်း၊ တောင်ပံ ၅ သိန်း"

"ဘယ်လိုဗျ"

"ဪ … လူဖိုး ၁၀ သိန်း၊ အတောင်ပံဖိုး ၅ သိန်း ယူတယ်လို့ ပြောတာ"

"ဘာလဲဗျ၊ တောင်ပံဖိုး ၅ သိန်း … ကျုပ် နားမလည်ဘူး၊ သူက အတောင်ပံ ပေါက်နေတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် သူ့အတောင်ပံက သူနဲ့ အတူတူ ဝင်ဆိုတယ်၊ ဒီလိုလား"

"အာ … ပေါက်တတ်ကရ … တောင်ပံ ဆိုတာ လေယာဉ် လက်မှတ်ခကို ပြောတာဗျ"

"လေယာဉ် လက်မှတ်က အဲဒီလောက် ပေးရသလား"

"မသိဘူး၊ သူကတော့ ဒီလိုပဲ ယူတယ်"

"ကျွန်တော် ပွဲသွင်းမယ့် မြို့က နယ်မြို့လေးဗျ၊ လေယာဉ် ဆင်းစရာ ကွင်း မရှိဘူး"

"မရှိ ရှိတဲ့ နေရာ ဆင်းပြီး ကားနဲ့ သွားကြို့ဗျာ၊ ခင်ဗျားကလည်း အရစ် ရှည်လိုက်တာ"

"ဟုတ်ပါပြီ၊ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး … အဆိုတော်တွေက ဘာလို့ ဈေးမတူတာလဲ"

"ခင်ဗျား အလုပ်လားဗျာ၊ စားတဲ့ ထမင်းချင်း မတူလို့ နေမှာပေါ့"

"အဆိုတော်တွေက အသံတော့ ကောင်းပါတယ်နော်"

"ဟာ အဆိုတော်တွေပါ ဆိုမှ အသံ ဘာကောင်းသလဲ၊ အောင်သလဲ မမေးနဲ့ … ဟိုတစ်ယောက် တွေ့လား"

"အင်း"

"သူဆို ရှာန်ဝင်လာရင် မလွယ်ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"*Mood* ဝင်လာလို့ ဧရာဝတီ ပထမ မြစ်ကျဉ်းက အော်ထည့် လိုက်ရင် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သား နားပင်းတယ်"

"ဘုရား ဘုရား"

*

ထိုစဉ် ခေါင်းလောင်း ထိုးသံ မြည်လာ၏။

"လူနာတွေ ဆေးသောက်ချိန်၊ ဟယ် … ကြည့်စမ်း၊ ဒီဈေးရောင်း တမ်းကို မကာစားကြပါနဲ့ ဆိုတာ ပြောလို့ကို မရဘူး … အကုန်လုံးကို ဗြောင်းဆန်နေတော့တာပဲ၊ နင်တို့တွေဟာလေ တစ်ရက်လည်း မဟုတ်၊ နှစ်ရက်လည်း မဟုတ် … တစ်ချိန်လုံး ဈေးပဲ ရောင်းချင်နေကြတာ၊ ဒီလောက် ဖြစ်လှတာ"

တာဝန်ကျ နပ်စ်မကြီးသည် ကရုဏာ ဒေါသောဖြင့် မြည်တွန် တောက်တီးရင်း စိတ်ကျန်းမာရေး ဆေးရုံ ဝေါ့(ဒ်)တစ်ခုမှ လူနာများကို ဆေးလိုက်တိုက်နေလေသတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမဲ ဆိုသည်မှာ ....

မိုးဦးကျ ကာလ ဖြစ်လေသည်။

လယ်ကွင်းပြင်များသည် အဆက်မပြတ် တဖွဲဖွဲ ရွာနေသော မိုးအောက်၌ တစ်မျှော်တစ်ခေါ် စိမ်းစိမ်းထလျက် ရှိ၏။ လယ်စောင့်တဲ ကုပ်ကုပ် တစ်ခု၏ အမိုးအောက်တွင် လယ်ယာ လုပ်သား စားဖားကြီး တစ်ကောင်သည် ပျင်းရိ လေးတွဲ့စွာ လယ်ကွက်များကို ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ငေးနေလေသည်။ သူ့ နားထဲတွင် ကောက်ပင်များ ကြားမှ အုံ့ အွမ် အုံ့ အွမ် အော်နေသော လူသံများ ကြားနေရ၏။ တဲနောက်ဘက်မှ ထွက်လာသော ဖားခုံညင်း တစ်ကောင်သည် စားဖားကြီး အနား ဝင်ထိုင်၍ ရေနွေး ခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ သူသည် စားဖားကြီး နည်းတူ လူသံများ ကြားနေရသော လယ်ကွက်များဆီသို့ ငေးလျက် ခဏကိုယ်ပင် ပြည့်ဖောင်း ကားသွားအောင် အသက် ဝဝ တစ်ချက် ရှိုက်သွင်းရင်း

'ညကျရင်တော့ ဟင်းစားလေး ထွက်ရှိ...မှဗျို့'

ဟု စားဖားကြီးအား မကြည့်ဘဲ ပြောလိုက်လေသည်။

ဖားခုံညင်း လက်မှ မီးအုပ် ...ရောင် မှိန်မှိန်သည် ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေသော ညတွင် လယ်ကွင်းထဲ၌ တစ်ချက် တစ်ချက် လက်ခနဲ။ ရှေ့မှ တုတ်ချက်သံ မှန်မှန်...သူ ကြားနေရသည်။ လယ်ကွက် ရေစပ်စပ်သို့

www.burmeseclassic.com

စားဖားကြီး၏ ခြေရင်းသည် တုတ်သံ အောက်တွင် ပျောက်လျက်။ အုံးအင်သံ ပေး၍ စပါးပင်များကြား တိုးဝှေ့ ကူးခတ်နေကြသော လှိုင်းများသည် တဘုတ်ဘုတ်သံနှင့် အတူ ကားခနဲ ကားခနဲ။ မီးပြလျက် ရှိသော ဖားခုံညင်း၏ ကျန်လက်တစ်ဖက်ရှိ သံဖြူကိုင်း ပုံးထဲတွင် ခြေလက် ကားယားနှင့် ဆူဖြိုးလှသော လှိုင်းများ တဖြည်းဖြည်း များ၍ များ၍ လာလေသည်။ ဖားခုံညင်းနှင့် စားဖားကြီး အတွက်တော့ ယခု ညတွင် ဟင်းစားသာမက ဈေးသွင်းရန် အတွက်ပါ တွက်ခြေကိုက်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

*

ဖွတ်တစ်ကောင်သည် စားမတိုလေး ခါးထိုးလျက် ခင်တန်းငယ် တစ်ခုကို ပတ်၍ ထွက်လာလေသည်။ နေမွန်းတည့်ပြီ ဖြစ်၏။ မနက် စောစောစာကိုသာ ခပ်သွက်သွက် စားခဲ့ရလျက် ထင်းခုတ် ထွက်လာရသော သူ့ ဝမ်းမှာ ယခု ဟာနေလေပြီ။ သူသည် တောဝင်လျှင် ထမင်းထုပ် သူများတွေလို ယူလေ့ မရှိ။ သူ့မိန်းမ ဖွတ်မ၏ ငပိလေး၊ အရွက်လေး လောက်နှင့် ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ထုပ်ပေးလိုက်သော ထမင်းကို တောထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း စား၍ ဘယ်လိုမှ မရ။ သူ့လျှာ သူသာ သိသည်။ အသားလေး တစ်ခွက်လောက်မှ မပါလျှင် မျိုမကျချင်။ ထို့ကြောင့် သူ တောဝင်တိုင်း သစ်ဝါးသာမက အပြန်တွင် ဟင်းစားပါ ရှာဖွေသွားလေ့ရှိ၏။ အိမ်ပြန် ရောက်မှ အားရ ပါးရ ချက်ပြုတ် စား၏။ ဤနေ့တော့ စိတ်တိုင်းကျ သစ်ဝါးလည်း မရ၊ ဟင်းစားလည်း ခုထိ မတွေ့သေး။ ရတတ်သမျှ ဟင်းရွက်လေးပဲ ချိုးပြီး ပြန်ရမလား၊ ချက်ရာ ပြုတ်ရာတွင် ပြီးစလွယ် လုပ်ချင်လာသော သူ့မိန်းမ ဖွတ်မကို သူ အားမရ။ ထို့ကြောင့် မနက်က ပြဿနာ ထဖြစ်၍ သူ အစားပျက်ကာ ထထွက်လာခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ယခု နေမွန်းတည့်ရုံ ရှိသေး ဝမ်းက ဟာလာပြီ။ ဖွတ်သည် စိတ်တိုနေလေသည်။ ရောက်တတ်ရာရာ တွေး၍ သူ လျှောက်လာ၏။

ကမ္ဘူလေး တစ်ခုကို ကျော်လိုက်သော် ဖွတ်သည် ထိတ်ခနဲ ဝမ်းသာသွား၏။ လူပေါက်လေး တစ်ကောင်သည် မလှမ်းမကမ်းတွင် ငုတ်တုတ် ထိုင်၍ မြေကို တူးဆွနေသည်။ ဟင်းစားကား ရှာတွေ့လေပြီ။ ဖွတ်သည် အသံ မကြားအောင် တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်သွား၏။ လူပေါက်လေးမှာ

သူ့ကို မမြင်သေး။ အန္တရာယ်၏ အငွေ့အသက်ကို တစ်စုံတစ်ရာ ခံစားရပုံ မပေါ်သေး။ ရှေ့မှ မြေကိုသာ စိတ်ဝင်တစား တူးဆွနေ၏။ ဖွတ်သည် ခါးကြားမှ ဓားမတိုကို အသာ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်၌ နမော်နမဲ့ နိုင်သော သူ့ခြေထောက် တစ်ဖက်သည် သစ်ကိုင်းခြောက် တစ်ခုကို နင်းမိလေသည်။

လူပေါက်လေးသည် ဆတ်ခနဲ တစ်ချက် ခေါင်းထောင်ကြည့်ကာ ရုတ်ခြည်း ထ၍ ပြေးလေသည်။ ဖွတ်သည် သူ့ခြေထောက် သူ ကျိန်ဆဲရင်း နောက်မှ အပြေး လိုက်၏။ လူပေါက်လေး ဦးတည်နေရာမှာ လှိုဏ်တစ်ခု ဘက်သို့။ လူပေါက်လေး လှိုဏ်ထဲ ဝင်သွားလျှင် ဖွတ် အတွက် လိုက်ရ ခက်ပေတော့မည်။ ဟင်းစားကို လက်လွှတ် မခံနိုင်။ ဖွတ်သည် နောက်မှ အပြေး လိုက်ရင်း အသံကျယ် တစ်ချက် ပြုလိုက်၏။ ရှေ့မှ ပြေးနေသော လူလေးသည် ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားလျက် နေရာတွင်ပင် တွေ၍ စဉ်းစားနေလေသည်။ ဖွတ်သည် တစ်ချက် ပြုံးလိုက်၏။ ထို့နောက် လူပေါက်လေး နားသို့ အေးအေးဆေး ကပ်သွားကာ ဆံစုကို မိမိရရ ဆုပ်ဆွဲလိုက်လေတော့သည်။ လူပေါက်လေးသည် ရုန်းကန်ခြင်းပင် အလျှင်း မရှိ။ ဖွတ် ဆွဲခေါ်ရာ နောက်သို့သာ တွေဝေလျက် တရွတ်တိုက် ပါလာလေသည်။ ဖွတ်၏ နားထဲတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်လည် ကြားယောင်မိနေ၏။

ငယ်စဉ်က တစ်စုံတစ်ရာ မေ့တတ်လျှင် သူ့ အဘိုးအဘွားများက 'လူတွေလို မေ့တတ်ဦးဟဲ့' ဟု အမြဲ ကြိမ်းမောင်းတတ်၏။ သူ မျက်နှာသည် တတ်သော အရွယ်တွင် သူ့ အဘိုးက သူ့အား ရှင်းပြသည်။

'လူတွေဟာ အသက်လု ပြေးလွှားနေရင်းတောင် သူ ဘာလို့ ပြေးနေရတာလဲ ဆိုတာကို မေ့မေ့သွားတတ်ကြတာ။ အဲဒါကို ရပ်ပြီး စဉ်းစားနေမိတာနဲ့ကိုပဲ အသက် ဆုံးကြရတာလေး'

ဖွတ်ကျားကြီး အတွက်တော့ အိမ်ဆွဲတွင် အမဲဟင်း တစ်ခွက် နှင့် လျှာရင်း မြက်မှာတော့ သေချာသွားပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့ လက်ထဲမှ သူ ဖမ်းလာသော လူပေါက်လေးမှာ ခဏခဏ တွေဝေ စဉ်းစားလျက် မလှုပ်မယှက် ရှိလျက်။

*

www.burmeseclassic.com

စစ်တကောင်း ကြက်ဖကြီးသည် ခြင်းအောက်မှ တိုက်လူ တစ်ကောင်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ သားသမီးတွေထက်ပင် နေ့စဉ် ပို၍ အရိပ်တကြည့်ကြည့် စောင့်ရှောက်ထားရသော သူ့ တိုက်လူမှာ လန်းဆန်းသန်မာ ထွားကျိုင်းလှ၍ တိုက်ရန် အသင့် ရှိလေသည်။ သို့သော် တိုက်ဖက် အသင့် မရသေး။ ခွပ်လက် မပျက်အောင်တော့ တစ်ခုန် နှစ်ခုန် ခုန်နိုင်းရမည့် အချိန် ရောက်နေပြီ။ ဘယ်လို လုပ်ရပါ့။ ကြက်ဖကြီးသည် တစ်စုံတစ်ရာ စိတ်ကူး ရ၍ မျက်နှာ ဝင်းပသွား၏။ ထိုအခါ၌ သူ့ မယားသီ ကြက်မကြီး ရောက်လာ၍ သူနှင့် သူ့ တိုက်လူကို မြင်သော်

"တော်တို့ ဒီနေ့ တိုက်ကြဦးမယ်ပေါ့လေ၊ ဘယ်ဝိုင်းမှာတုန်း"

"မဟုတ်ပါဘူးဟ၊ ဒီကောင်ကြီးနဲ့ ရိုးစပ်မှာ ဟင်းစား ရလို့ ရခြားမျှားရင်း တစ်ခုန် နှစ်ခုန် စမ်းမလို့"

"အလိုလေးတော်၊ ကိုစစ်တကောင်းရယ်၊ ရှင် ကြည့်လည်း လုပ်ပါဦး၊ ကိုယ့်ကို ငွေရှာပေးနေတဲ့ အဖိုးတန် တိုက်လူကြီးကို တောထဲက အလေအလွင့်တွေနဲ့ ဟင်းစား မျှားနိုင်းရတယ်လို့"

ကြက်ဖကြီးသည် ကြွက်သား ပြိုင်းပြိုင်း ထလျက် မည်းပြောင်ထွားကျိုင်းလှသော သူ့ တိုက်လူကြီးအား ပြုံး၍ ကြည့်ရင်း

"မင်းမသိသေးပါဘူး မိန်းမရယ်၊ မင့်တောလူတွေက ဘာမှ ခွပ်ရည်ခွပ်လက် အတွေ့အကြုံ မရှိတဲ့ အရိုင်းစိုင်းတွေပါဟ၊ တောလူနဲ့ တိုက်လူဆိုင်ခွပ်ဖို့ ကြိုးစားရင် သူတို့ မှားတော့မပေါ့၊ တို့ကောင်ကြီးက တောလူတစ်ယောက် နှစ်ယောက်လောက်တော့ ခဏလေး ဖြုတ်လိုက်လိမ့်မယ်၊ မင်း မယုံရင် ရေနွေးအိုးသာ တည်ထား"

ပြောပြောဆိုဆို ကြက်ဖကြီးသည် တိုက်လူအား အတောင် ကြားညှပ်လျက် ရိုးစပ်ဘက် ထွက်သွားလေ၏။ သူ့နောက်တွင် ပြေးလွှားဆော့ကစားနေသော သူ့သားသမီးများ၏ ပိညွက် ပိညွက်သံများနှင့် ကြက်မကြီး၏ မြည်တွန် တောက်တီးသော ကတော် တိုက်သံတို့မှာ ဝေး၍ ကျန်ခဲ့လေသည်။

တောစပ် တစ်နေရာတွင် ကြက်ဖကြီးသည် သူ့ တိုက်လူကို မြေပေါ်အသာ ချထား၍ ချုံကွယ် တစ်ခု နောက်မှ ကွမ်းတစ်ယာ ထုတ်ဝါးလျက်

အေးအေး ထိုင်ကြည့်နေလေသည်။ သူ့ တိုက်လူမှာ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်သော် လက်နှစ်ဖက် ဆန့်တန်းကာ အားရပါးရ တစ်ချက် တွန်လိုက်၍ ဟိုလျှောက် သည်လျှောက် လုပ်နေ၏။

ကွမ်းတစ်ယာ ညက်မျှ မကြာလိုက်ချေ။ တောလူ တစ်ယောက် သစ်ပင်နောက်မှ ပြေးထွက်လာကာ စစ်တကောင်း ကြက်ဖကြီး၏ တိုက်လူနှင့် ဆိုင်မိကြလေ၏။ လူထီးတို့ သဘာဝ အရ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဆိုင်မိလျှင် သေသည် အထိ ရေကုန် ရေခန်း ခွပ်တတ်ကြ၏။ တောလူနှင့် တိုက်လူကြီးတို့သည် အစတွင် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အကဲခတ်သလို ခဏမျှ တွေလျက် ကြည့်ကြ၏။ ထို့နောက်တွင်မူ ခြေ၊ လက်၊ နဖူး၊ တံတောင်၊ ဒူး အစုံ သုံး၍ တဖုန်းဖုန်း ဆော်ကြလေတော့သည်။ အုခနဲ၊ အားခနဲ အသံများလည်း ထွက်၏။ ဖုန်းခနဲ၊ ခွပ်ခနဲလည်း မကြာခဏ ကြားရလေသည်။ မည်သို့မျှ မကြာလိုက်။ စစ်တကောင်း ကြက်ဖကြီး၏ တိုက်လူမည်းကြီးသည် တောလူအား ခါးချိုး၍ လည်ဆစ် ဖြုတ်လိုက်လေတော့၏။

ကြက်ဖကြီးသည် ကွမ်းသွေး တစ်ချက် ပျစ်ခနဲ ထွေးလိုက်၍ ချုံကွယ်မှ အားရစွာ ထွက်လာလေသည်။ အောင်ပွဲ ရသဖြင့် ရင်ဘတ်ကို ထုကာ တိုက်လူမှာ ဝူးဝူးဝါးဝါး တွန်လျက် ရှိ၏။ ကြက်ဖကြီးသည် တိုက်လူကို အတောင်ကြားတွင် ယုယစွာ ပွေ့လျက် ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်များ လှန်လှောရှာသော်လည်း တစ်ချက်မျှ မတွေ့။ ကျေနပ်စွာ ပြုံးပြီးလျက် တိုက်လူအား မှတ်သပ်ပေးကာ "ခွပ်လမ်း ကောင်းလှချည်လား သားရယ်" ဟူ၍ အားပါးတရ ချီးကျူးလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ကြက်ဖကြီးသည် လဲကျ ငြိမ်သက်လျက် ရှိသော တောလူကောင်ကို ခြေထောက်မှ ဆွဲကာ လာရာ လမ်းသို့ ပြန်လေ၏။ စိတ်ကူးထဲတွင်မူ တောလူ၏ ရင်အုံသား၊ ပေါင်သားတို့ကို ကြော်ကာ ခေါင်း၊ ခြေထောက်၊ လည်ပင်း၊ လက်ဖျံတို့ကို ဘူးသီးနှင့် ရော၍ အရည် တည်ချက်ရန် စီမံပြီးလေသည်။ ထို့အပြင် စစ်တကောင်း ကြက်ဖကြီး ဆိုသည်မှာ လောက၌ ကြံရည်ဖန်ရည် ကောင်းသော ကြက်ဖ တစ်ကောင် အတွက် အမဲ ဟင်းစား ဘယ်တော့မှ မရှားပါးနိုင်ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

*

ဖြုဖြူ ဝဝ ရွှေသွား ခေါခေါနှင့် ဝက်တောင်းကြီး တစ်ကောင်သည် လူသိုး တစ်ယောက်ကို ဆွဲလျက် အိပ့် အိပ့်နှင့် လျှောက်လာ၏။ တစ်နေရာဝယ် တုတ်တစ်ချောင်းနှင့် လူတစ်ယောက်ကို မောင်းချလာသော မုတ်ဆိတ် ဖားဖား ကိုဘိုးဆိတ်နှင့် ဆုံလေသည်။ ဝက်တောင်းကြီးသည် ချိုနှစ်ချောင်း ထောင်လျက် ဒေါပွနေပုံ ရသော ကိုဘိုးဆိတ်နှင့် သူ မောင်းလာသော ပါးစပ် တလှုပ်လှုပ်နှင့် လူကို တစ်ချက် အကဲခတ်ကာ နှာခေါင်းကို လှန်၍ ရွှေသွား တစ်ပြုလုံး ပေါ်အောင် ဂရု ဂရု အသံပြုပြီး ပြုံးပြလိုက်လေ၏။ ထို့နောက်

'ဟဲဟဲ၊ ကိုဘိုးစိပါလား'

'ဟရေး ဝက်တောင်း၊ နှာ နှာမယ်နော်၊ ဘိုးဆိတ်လို့ ခေါ်ဒယ်၊ နင်နဲ့ တွေးဒယ်နော်၊ ပီအောင် တစ်ခါးမှ မခေါ်ဘူး ရှိဒယ်'

'ရှိတ်မီဆိုးနဲ့လေ၊ ဝ စွားခေါ်လို့ စီကား မိပီ လာ အားလုံး စိလယ်၊ နီတိ အကောင်နဲ့ ဘယ်စွားမီလဲ'

ဟု စပ်စုလေ၏။ ကိုဘိုးဆိတ်သည် ဝက်တောင်း၏ လူသိုးကို ရန်ပြုရန် ကြံချင်နေပုံ ရသော သူ မောင်းလာသည့် လူအား တုတ်နှင့် တစ်ချက် ဟန့်ရင်း ဝက်တောင်းအား

'ဒီလို ရှိဒယ်လေ၊ နှာဒို့ အမဲဈေးတွေနော်၊ တဝကြီး တက်နေဒယ်၊ ဈေးတက်နေတုန်းမှာနော်၊ တစ်ခါတည်း ပေါ်ရောင်းလိုက် အေးရော၊ ဟရေး ဒီအကောင်နော်၊ တဝကြီး ဆိုးဒယ်၊ နှာ ကောင်းကောင်း ရိုက်တယ်နော်၊ ကောင်းကောင်း မလိမ်မာဘူး၊ အခုနော်၊ တစ်ခါတည်း ရောင်းလိုက်တော့မယ်၊ နင့် လူသိုးနော်၊ လိမ်လိမ်မာမာ ရှိဒလား'

'ဝကောင် များများ စားလယ်လေ များများ အိပ်လယ်၊ စူ့ အလုပ်စူ တိလယ်လေ၊ ဝ တီခါမှ မချရဘူး၊ စီး တင်ချင်လို့ လာပြီး ပြောတလား၊ ဝ ဆွဲစွားပေးလိုက်တယ်လေ၊ စီး မိရမိချင်း စူ ပြန်ခေါ်လို့ မိရဘူး၊ စီး တင်မှ ပြန်လာလယ်'

ဝက်တောင်းသည် ကိုဘိုးဆိတ်၏ အမဲလူကို စပ်စုနေပြန်၏။

'နိအကောင် ပိန်လယ်လေ၊ တိတ်ဈေးကောင်း မီရလောက်ဘူး'

ကိုဘိုးဆိတ်သည် အတန်ငယ် စိတ်ဆိုးလာ၍

'အမဲကောင်ခွေနော်၊ နှာမှာ တဝကြီး ရှိဒယ်၊ တစ်ခု နှစ်ခု ဈေးနည်းဒယ်နော်၊ နည်းနည်းမှ ကိတ်ရ မရှိဘူး၊ နင့်မှာနော်၊ လူသိုး တစ်ကောင်တည်း ရှိဒယ်'

ပြောပြောဆိုဆို ထွက်သွားလေ၏။ ဝက်တောင်းမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရင်း

'နိ အမဲ နီပိုင်လယ်လေ၊ စွား စွား ဝလည်း စွားမယ်'

ကိုဘိုးဆိတ်သည် သူ့ လူကို သားသတ်ရုံဘက် မောင်းသွားလျက် ဝက်တောင်းလည်း သူ့ လူသိုးကို ဆွဲကာ ဆန့်ကျင်ဘက် ဆက်သွားလေ၏။ ကိုဘိုးဆိတ် မောင်းသွားသော အမဲမှ 'ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ' ရယ်လိုက်သံကို နှစ်ဦးစလုံး ကြားလိုက်ကြရ၏။

*

ကိုက် သုံးလေးရာ အကွာတွင် လူသည် ပင်စည် တစ်ခုကို ကျောမှီ ထိုင်လျက် ပါးစပ် ဖြဲကာ သမ်းဝေနေလေသည်။ ကာကီရောင် အဝတ်အစားနှင့် ခြသေ့ကြီး တစ်ကောင်သည် မုဆိုးထိုင် ထိုင်ချလိုက်၍ ပွိုင့် (၃၇၅) ဝင်ချက်စတာ အမဲလိုက် ရိုင်ဖယ်ကို ပခုံးတွင် ထောက်လိုက်၏။ သတိကြီးစွာ ထား၍ ပစ်မှတ်ကို ချိန်ရွယ်ကာ လုံခြုံရေး ခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်လေသည်။ ရှင်းလင်းသော ပစ်ကွင်း မဟုတ်သော်ငြား ခြသေ့ကြီးသည် သူ့လက်ကို သူ ယုံ၏။ အသက် အောင့်၍ ပစ်မှတ်ကို စူးစိုက်ကာ ခလုတ်မောင်းကို ငြိမ်သက်စွာ ဆွဲလိုက်ရန် အာရုံပြုလိုက်၏။ ဟိုမှာ

'ဒိန်း'

ယမ်းပေါက်ကွဲသံ တစ်ခုနှင့် အတူ အမဲသည် မြေပေါ်လှိမ့်ကျသွားကာ နေရာတွင်ပင် ခွေလဲ ငြိမ်သက်သွားလေသည်။ ခြသေ့ကြီးသည် မပစ်ရသေးသော သူ့ အမဲလိုက် ရိုင်ဖယ်ကို ပစ်ဘေး၌ လွှဲလိုက်၍ သက်ပြင်း တစ်ချက် ချလိုက်၏။ ထိုခဏ၌ သူ့ ညာဘက် လေးငါးလှမ်း အကွာ ချုံတစ်ခု၏ နောက်ကွယ်မှ ကျားသစ်နက်ကြီး တစ်ကောင်သည် ယမ်းငွေ့များ ဝေလျက်ပင် ရှိသေးသော မဂ္ဂနမ် ရိုင်ဖယ်ကို ပခုံးထက် ထမ်းလျက် ထွက်လာလေသည်။ သစ်နက်ကြီးသည် ခြသေ့ကြီး ရှိရာသို့ လျှောက်လာရင်း …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုခြသေ့ရေ၊ အမဲ လုတယ်လို့ သဘောမထားပါနဲ့၊ ဒီလို အမဲမျိုး က အခန့်မသင့်ရင် ကိုယ် သားကောင် ပြန်ဖြစ်သွားနိုင်တယ် မဟုတ်လား"

ကျားသစ်နက်ကြီးသည် ခြသေ့ကြီးဘေး ရောက်လာကာ မတ်မတ် ရပ်လိုက်၏။ သူတို့ နှစ်ကောင်သည် လဲကျ ငြိမ်သက်နေသော အမဲကို မမိုတ်မသုန် ကြည့်နေကြသည်။ ခြသေ့ကြီးသည် ဒူးထောက် ထိုင်ရာမှ ထလျက် လည်ဆံမွေးများကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါရမ်းလိုက်ပြီး

"တောင်းပန်စရာ မဟုတ်တာ ကိုသစ်နက်ရယ်၊ ကျုပ်တို့လို မုဆိုး ရင့်မာကြီးတွေ အတွက်တောင် အန္တရာယ် အပေးနိုင်ဆုံး အမဲကောင်မျိုးပဲ ဟာ၊ ဒါကြောင့်လည်း ကျုပ်တို့က "လူ" လို့တောင် မခေါ်ကြဘဲ တောထဲမှာ "ဟင်းကောင်" "ဟင်းမျိုး" ရယ်လို့ နာမ်နှိမ် ခေါ်နေကြရတယ် မဟုတ်လား ဗျာ"

ခြသေ့ကြီးနှင့် ကျားသစ်နက်ကြီးသည် မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်နေ ပြီ ဖြစ်သော သူတို့ အမဲ "ဟင်းလူကောင်" ရှိရာသို့ သတိနှင့် တရွေ့ရွေ့ ချဉ်းကပ်သွားကြလေသည်။

*

ပင်လယ် ငါးသလောက်ကြီး တစ်ကောင်သည် လှေဝမ်းပြားထဲတွင် ငိုက်မျဉ်းလျက် ရှိ၏။ ပင်လယ်ပြင်သည် အကာအရံ မရှိ ချစ်ချစ်တောက် နေရောင် အောက်တွင် တလက်လက် လှိုင်းကြက်ခွပ်များဖြင့် ငြိမ်သက်နေ လေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သည် အသံဗလံ တိတ်ဆိတ်လျက်။ ပင်လယ် ငါးသလောက်ကြီးသည် သူ ချထားသော ပိုက်တန်းထိပ်မှ ဖော့လုံးကလေး များ လှုပ်ရှားနေသည်ကို ငေးနေမိပြန်လေသည်။

ဤရာသီသည် ပင်လယ် ရေသူမများ သားပေါက်သော ကာလ ဖြစ်၏။ ဤရာသီမျိုးတွင် တတ်နိုင်လျှင် သူ ပိုက်မချလို။ ပိုက်ထဲတွင် ငြိတွယ် ပါလာတတ်သော ဗိုက်များ ဖောင်းကားနေသည့် ရေသူမများကို တွေ့ရလျှင် သနားသလို ခံစားရတတ်သည်။ ထို့ပြင် ပင်လယ်ပြင်တွင် ရေသူမျိုးများ ရှားပါးသွားမည်ကိုလည်း သူ မလိုလားပေ။ သို့သော် မတတ် နိုင်။ ဝမ်းရေး အတွက် ယခုပင်လျှင် ပင်လယ်ပြင်ထဲသို့ သူ ရောက်နေရ လေပြီ။ ငါးသလောက်ကြီးသည် သက်ပြင်း တစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် ထိုင်ရာမှ ထကာ ပိုက်တန်း အစ တစ်ဖက်ကို ပါးဟက်တွင် ညှပ်လျက် ရေယက် နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆွဲတင်နေမိလေသည်။ ပိုက်အလေးချိန်ထက် ပို၍ စီးစီးပိုင်ပိုင် ရှိနေသော လက်အထိအတွေ့ကို ခံစားမိ၏။ ငါးသလောက်ကြီးသည် အတွေ့အကြုံ အရ ဝမ်းမသာနိုင်ဘဲ သက်ပြင်းသာ ထပ်မံ ချလိုက်မိလေသည်။ သူ့ အာရုံထဲတွင်တော့ ကျား ပိုက်နှင့် အတူ ကိုးရိုးကားရား ငြိပါလာဦးမည့် ရေသူထီး တစ်ကောင် တလေလောက်ကိုသာ မျှော်လင့်နေမိလေသည်။

*

ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေး ကွန်ဖရင့် တစ်ခုကို အမေရှန် တောနက် ထဲတွင် ကျင်းပနေလေသည်။ လည်စီး အနီရောင်နှင့် သပ်ရပ်သော အနောက် တိုင်း ဝတ်စုံကို ဆင်မြန်းထားသည့် ဝက်ဝံညိုကြီးသည် အနည်းငယ် မောဟိုက်သွားသည့် ပမာ သူ့ရှေ့ ဖန်ခွက်ထဲမှ ပျားရည်အေးကို တစ်ကျိုက် မော့လိုက်၏။ ထို့နောက် သူ့စကားကို ဆက်လေသည်။

"ဒီလိုသာ အတားအဆီး အထိန်းအကွပ်မဲ့ ဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ် စားသောက်နေကြရင်၊ သဘာဝတရားကို မထိန်းသိမ်းရင်၊ ဂေဟ စနစ်ကို အလေးဂရုမပြုကြရင် လူသားမျိုးစိတ်တွေ ပျောက်ကွယ်သွားမယ့် အန္တရာယ် ကို တစ်ချိန်မှာ မုချ ကြုံလာကြရတော့မှာပဲ"

ခန်းမကြီးသည် သက်ပြင်း ချသံ ကြိုကြား အောက်တွင် တိတ်လျက်။

ရေခဲ ပင်ဂွင်း ငှက်မကြီး တစ်ကောင်သည် ထိုင်ရာမှ ထ၍သာ မျက်မှန်ကို ပင့်တင်လိုက်ရင်း

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အခုဆိုရင်ပဲ ကျွန်မတို့ အန္တာတိက ဒေသမှာ အက်စ ကီးမိုး ဆိုတဲ့ လူမျိုးနွယ်စု တစ်ခုဟာ မျိုးတုံး ပျောက်ကွယ်လု ဖြစ်နေပါ ပြီ၊ သူတို့တွေကို စနစ်တကျ ပြန်လည် ပြုစု မွေးမြူ မျိုးပွားပေးနိုင်မှသာ ဒီအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်နိုင်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်"

ပင်ဂွင်း ငှက်မကြီးသည် နေရာတွင် ပြန်ထိုင်ချလိုက်၏။ ကွန်ဖရင့် သို့ တက်ရောက်လာကြသော တိရစ္ဆာန်များသည် မတိုင်ပင်ထားဘဲ ညီလာခံ ကွန်ဖရင့်၏ ခေါင်းစဉ် စာတန်းကြီးကို ငြိုင်တူ မော့ကြည့်လိုက်မိကြလေ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'Save The Human'

ခန်းမကြီးသည် သက်ပြင်းချသံများနှင့် အတူ စိတ်မကောင်းစွာ တိတ်ဆိတ်လျက်။

စက်ရုပ်နှင့် လူ ဆိုသည်မှာ ....

ကျွန်ုပ်သည် စက်ရုပ် ကမ္ဘာတွင် နေထိုင်သူ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ကမ္ဘာတွင် အများစုသည် စက်ရုပ်များ ဖြစ်ကြ၍ အနည်းစုသာ စက်ရုပ် မဟုတ်သူများ ဖြစ်ကြ၏။ အများစု စက်ရုပ်များသည် သူတို့ကိုယ် သူတို့ စက်ရုပ် ဖြစ်နေကြမှန်း မသိကြပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် မိမိသည် စက်ရုပ်လား စက်ရုပ် မဟုတ်ဘူးလား သေချာစွာ စဉ်းစား တွေးခေါ်ချိန် မရဘဲ နေ့ပေါင်း များစွာသည် ယန္တရား တစ်ခုကဲ့သို့ ပုံမှန် လုပ်ရိုး လုပ်စဉ်များဖြင့် ဖြတ်ကျော် ကုန်ဆုံးသွားသောကြောင့် ဖြစ်၏။ နောက်အချက် တစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ကမ္ဘာသည် စက်ရုပ် အများစု နေထိုင်ရာ ကမ္ဘာ ဖြစ်၍ စက်ရုပ် တစ်ကောင် ဖြစ်နေမှသာ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အဆင်ပြေလျက် စက်ရုပ် အသိုင်းအဝိုင်းကြား ဝင်ဆံ့ နေနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် စက်ရုပ် မိသားစုများမှ ပေါက်ဖွားလာကြသူတို့သည် စက်ရုပ်များသာ ဖြစ်ခဲ့ကြ၍ ထိုသူတို့မှ ဆင့်ပွား ပေါက်ဖွားလာသူတို့မှာလည်း စက်ရုပ် များသာ ဖြစ်လာခဲ့ကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စက်ရုပ်များသည် ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ကိုင်နေကြသော အလုပ်များကိုသာ အလုပ်အကိုင်ဟု ဂုဏ်ပြု သတ်မှတ်၍ စက်ရုပ် မဟုတ်သူများ လုပ်ကိုင်သည်တို့ကို အလုပ်အကိုင်ဟု ဘယ်သော အခါကမှ မသတ်မှတ်ခဲ့ကြပေ။

ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှ စက်ရုပ် မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

သူများအား စက်ရုပ် တစ်ကောင် ဖြစ်လာစေရန် အတွက် အမြဲတစေ သွေးဆောင် တွန်းအား ပေးလျက် ရှိကြ၏။ စက်ရုပ် မဟုတ်သူ တစ်ယောက်မှ စက်ရုပ် တစ်ကောင် ဖြစ်လာပါကလည်း စက်ရုပ် အသိုင်းအဝိုင်းမှ အလုပ်နှင့် အကိုင်နှင့် ဖြစ်သွားချေပြီဟု ဝိုင်းဝန်း ချီးကျူးတတ်ကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စက်ရုပ်များသည် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ စက်ရုပ် မဟုတ်သူ တစ်ယောက် သွေးသား အမျိုးအဆွေထဲမှ ပေါ်ပေါက်လာမည်ကို လွန်စွာ မလိုလားကြပေ။ အကယ်၍ ထိုသို့ ပေါ်ပေါက်လာပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူကို မသိမသာ ဝိုင်းပယ်ထားကြ၍ စက်ရုပ် အချင်းချင်း ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အရာမဝင်သလို ဆက်ဆံကြ၏။ ထိုသူကို တစ်ချိန်လုံး စောင့်ကြည့်နေကြလျက် ထိုသူ၏ လုပ်ရပ် အမှားယွင်း တစ်စုံတစ်ရာ ကြုံလာလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ အခါအခွင့် သင့်၍ ဝိုင်းဝန်း ဖိနှိပ် ပြောဆိုနိုင်လျှင်သော်လည်းကောင်း ထိုသူ စက်ရုပ် တစ်ကောင် ဖြစ်လာရန် ဝိုင်းဝန်း ပုံသွင်းကြ၍ ထိုသူသည် စက်ရုပ်ကောင်း တစ်ကောင် မဖြစ်ခဲ့ခြင်းကို နောင်တ ရစေရန် လုပ်ဆောင်တတ်ကြလေသည်။ ထိုသို့အားဖြင့် များစွာသော စက်ရုပ် မဖြစ်လိုသူတို့သည် စက်ရုပ် ဖြစ်သွားကြ၍ ၎င်းတို့၏ အလွန် တန်ဖိုးရှိသော နုပျိုသည့် ကာလများကို စက်ရုပ်များ အဖြစ် ဖြုတ်သန်း သွားကြရလေတော့၏။

စက်ရုပ် ဖြစ်ပြီးသွားလျှင်မူကား အခြားသော စက်ရုပ်များကဲ့သို့ လက်ရှိ အခြေအနေမှ ရုန်းထွက်ရန် မကြိုးစားတော့ဘဲ တစ်ကမ္ဘာလုံး စက်ရုပ်များ အတိုင်း သေတပန် သက်တဆုံး စက်ရုပ် ပုံစံဖြင့်သာ အဘက်အကျ မရှိ နေထိုင်သွားကြရတော့၏။ စက်ရုပ် သက်တမ်း ကြာမြင့်လာသည်နှင့်အမျှ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှ ကျွန်ုပ်တို့ စက်ရုပ်များသည် အလွန် ကောင်းသော အခြေအနေကို မရလျှင် နေစေ၊ အလွန် ဆိုးသော အခြေအနေကို မကြုံတွေ့ရဲတော့သည့် စက်ရုပ် ပီသသော သတ္တိ နည်းမှုမျိုး ပိုင်ဆိုင်လာလျက် စက်ရုပ် မဟုတ်သူ ဘဝသို့ ကူးပြောင်းရန် ဆန္ဒ မရှိကြတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ နေထိုင်ရာ ကမ္ဘာတွင် စက်ရုပ်များသာ အစဉ်အဆက် များပြားလျက် စက်ရုပ် မဟုတ်သူများ နည်းပါးစွာ နောင် ခေတ်အဆက်ဆက် တည်နေတော့မည် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စက်ရုပ်များသည်

ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ် ကျွန်ုပ်တို့ စက်ရုပ် ဟူ၍ သတိမမူကြဘဲ နွေစား၊ လခစားများ အဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြပြီး စက်ရုပ် မဟုတ်သူများ အတွက်မူ ရေရေရာရာ အခေါ်ဝေါ် မပြဋ္ဌာန်းထားကြပါ။ နွေစား၊ လခစား မဟုတ်သူများ အဖြစ်သာ သတ်မှတ်ထားကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ စက်ရုပ်များသည် ထိုသူများကို စိတ်မဝင်စားကြပါ။ ထိုသူတို့၏ ဘဝသည် ကျွန်ုပ်တို့ စက်ရုပ်များ ကဲ့သို့ ရေရာသည်ဟု မယူဆကြပါ။ ထိုသူတို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ စက်ရုပ်များသည် ပုံစံ များစွာ ကွာခြားလှပါသည်။ ဤကမ္ဘာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ စက်ရုပ်များနှင့် စက်ရုပ် မဟုတ်သူများ တူညီသည့် အချက်မှာ ပျမ်းမျှအားဖြင့် ၇၅ နှစ်တာ ကာလမျှ နေထိုင်ခွင့် ရှိသော သက်တမ်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ် သင်ကြား တတ်မြောက်ထားသော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာ တစ်ခုနှင့် ကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုတွင် လခစား အဖြစ် ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်လျက် ရှိသော စက်ရုပ် တစ်ကောင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မိဘများသည်လည်း လခစား စက်ရုပ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဆွေမျိုး အသိုင်းအဝိုင်းသည်လည်း လခစား စက်ရုပ်များ ဘဝကို ကျေနပ် ပျော်ပိုက်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုတွင် စက်ရုပ် မဟုတ်သူ တစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာမည်ကို မလိုလားပါ။ စက်ရုပ် တစ်ရုပ် ဖြစ်လာမှသာလျှင် တာဝန် ကျေပွန်စွာ လုပ်ကိုင်ပါက အချိန်တန်လျှင် လခ ရ၍ မတောင့်မတာ နေနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ကျွန်ုပ်၏ နောင်လာနောက်သားများ အကျိုးငှာ စက်ရုပ် တစ်ရုပ်နှင့် စက်ရုပ် မဟုတ်သူ တစ်ယောက်၏ သက်တမ်း ၇၅ နှစ်တာကို မှတ်တမ်းများ အတိုင်း သုတေသနပြု သုံးသပ် တင်ပြလိုက်ရပေသည်။

တစ်ခါက ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မြို့ကြီး တစ်ခုတွင် စက်ရုပ် မိသားစု တစ်ခုနှင့် စက်ရုပ် မဟုတ်သော လူမိသားစု တစ်ခုတို့မှ ကလေးငယ် တစ်ယောက်စီကို တစ်ပြိုင်နက် ဖွားမြင်ခဲ့လေသည်။ ထိုသူငယ် နှစ်ယောက်မှာ နောင်အခါတွင် သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြလေ၏။ သူတို့သည် အထီးလေးများ ဖြစ်ကြပြီး သူတို့ ယုံကြည်ရာ သဘာဝ အလျောက် သက်တမ်း ရှိသလောက် ဘဝကို ဖြတ်သန်း နေထိုင်သွားကြရာ အောက်ပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတိုင်း ဖြစ်လေသည်။

မွေးစမှ ငါးနှစ်သား ကာလ

စက်ရုပ် မိသားစုသည် မွေးဖွားလာသော စက်ရုပ်ကလေးငယ်ကို စက်ရုပ် သဘာဝ ပီသစွာ အချိန်မှန်အိပ် အချိန်မှန် စားစေလျက် ကောင်းစွာ ပြုစု စောင့်ရှောက်လေ၏။ စက်ရုပ်လေးသည် အိပ်ချိန်၊ စားချိန်၊ ကစားချိန်၊ ဆေးဝါး အာဟာရ တိုက်ကျွေးချိန်တို့ကို အချိန် ဇယားနှင့် တကွ လိုက်နာ နေထိုင်ရလျက် ကာကွယ်ဆေး ပေါင်းစုံကို တိကျစွာ ထိုးနှံပေးခြင်း ခံရကာ ကောင်းမွန်စွာ ကြီးပြင်းရလေ၏။ သို့ရာတွင် နေ့ခင်း နေ့လယ် အလုပ်ချိန်များ၌မူ စက်ရုပ်လေးသည် အဘိုး အဘွား စက်ရုပ်ဟောင်းများနှင့်သာ ကျန်ခဲ့ရရှာ၏။ စက်ရုပ် မိသားစု ဖြစ်၍ အဖေ အမေ ဦးလေး အဒေါ်မှ အစ အလုပ်ချိန်ကို ရှိသေသော စက်ရုပ်များ ပီပီ လုပ်နိုင် ကိုင်နိုင် အရွယ်ကောင်း စက်ရုပ် အားလုံး အလုပ် ဆင်းနေကြ၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စက်ရုပ်လေးမှာ အလုပ် နားချိန်မှသာလျှင် မိဘ ဆွေမျိုး စုံလင်စွာနှင့် နေခွင့် ရရှာလေသည်။ စည်းကမ်းကြီးသော အဘိုး အဘွား စက်ရုပ်များကြောင့် စက်ရုပ်ကလေးသည် သူ့ အရွယ် အလျောက် မှောက်ရမည့် အချိန်တွင် မှောက်၊ လေးဘက် ထောက်ရမည့် အရွယ်တွင် ထောက်ကာ လမ်းလျှောက်ရမည့် အရွယ်တွင် လျှောက်ရလေသည်။ လေးနှစ်သား အရွယ်တွင် ဝလုံးကို မလုံးလုံးအောင် ရေးရ၍ ငါးနှစ်သားတွင် ကျောင်းထားရန် စီမံပြီး ဖြစ်လေသည်။

လူမိသားစုသည် မွေးလာသော လူကလေးငယ်ကို တုန်နေအောင် ဝိုင်းချစ်ကြလေ၏။ ပုံမှန် အလုပ် ဆင်းရန် မလိုသော မိသားစု ဖြစ်၍ မိဘ ဆွေမျိုး အားလုံး ကလေးနားတွင် တစ်ချိန်လုံး တရုန်းရုန်း ရှိကုန်၏။ လူလေးသည် တစ်ယောက်လက် တစ်ယောက် ချီပိုး ယုယခံရင်း အိပ်ချိန် စားချိန်များလည်း သိပ်မမှန်လှချေ။ လူလေး၏ မိဘများသည် လူလေးအား အလုပ်သို့ပါ ခေါ်သွားကြသည် ဖြစ်၍ လူလေးသည် မိဘနှင့်

ရင်အုပ်မကွာ ကြီးပြင်းခွင့် ရလေသည်။ ဘိုးဘွား မိဘ ဆွေမျိုး တရုန်းရုန်းနှင့် အလိုလိုက်ခံရသဖြင့် လူလေးမှာ အနည်းငယ် ဆိုးချင်ပုံ ရ၏။ မည်သို့ဆိုစေ လူလေးသည်လည်း သဘာဝ အလျောက် လေးဘက်ထောက်လို ထောက်၊ မှောက်လို မှောက်၊ လမ်းစမ်းလျှောက်လို လျှောက်ဖြင့် လေးနှစ် အရွယ် ရောက်လတ်သော် မူကြိုသို့ ပို့ခံရလေ၏။ သို့သော် လူလေး မလုပ်လိုသည်ကို အတင်း ခိုင်းတတ်သော မိသားစု မဟုတ်၍ လူလေး ကြိုက်သော အိမ်မှာသာ ဆရာ ခေါ်သင်လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် လူလေးသည်လည်း စက်ရုပ်လေးကဲ့သို့ ဝလုံး ရေးတတ်လျက် ငါးနှစ်တွင် ကျောင်းနေရန် အသင့် ရှိလေသည်။

ငါးနှစ်မှ အသက် နှစ်ဆယ်

(မူလတန်း)

အချိန်မှန် ကျောင်းတက်ခြင်း၊ အချိန်မှန် ကျောင်းဆင်းခြင်း၊ အချိန်နှင့် စားခြင်း၊ အချိန်မှန် စာသင်ကြားခြင်းတို့သည် စက်ရုပ်လေး အတွက် အသားကျပြီးသား ဖြစ်၍ ကျောင်းတွင်လည်း အိမ်တွင် နေသကဲ့သို့ အဆင်ပြေ၏။

အချိန်နှင့် အလုပ် လုပ်နေကျ စက်ရုပ် မဟုတ်သော လူကလေးမှာ အခက် တွေ့ရှာ၏။ ကျောင်းတက်ချိန် နီးသည့်တိုင် အိပ်ရာမ ထနိုးခြင်း၊ ကျောင်းလွတ်သွားသော်လည်း အိမ်မပြန်လိုသေးခြင်း၊ ထမင်း စားချိန် မတိုင်မီ ဗိုက်ဆာလာ၍ ငိုရခြင်း၊ စာသင်ချိန် ကြာ၍ ပျင်းလာကာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ လုပ်၍ ဒဏ်ပေးခံရခြင်းများ ကြုံရလေ၏။ ကြာသော် လူ့သဘာဝ နေသားကျသွား၏။

(အလယ်တန်း)

ဆိုဆုံးမမှုကို အဆင့်ဆင့် နာခံရသော မိသားစု ပုံစံ အတိုင်း စက်ရုပ် ကလေးသည် ကျောင်းတွင် နေထိုင် ဆက်ဆံ၏။ ရွယ်တူများနှင့် အလွန်

www.burmeseclassic.com

ရင်းနှီးခြင်း အလွန် စိမ်းကားခြင်း မရှိ၊ ဆရာ ဆရာမများအား မိမိ အိမ်မှ စက်ရုပ် လူကြီးများကဲ့သို့ ဆက်ဆံ၏။ စည်းကမ်းများကို လိုက်နာ၏။ စာကို ကောင်းစွာ သင်အံ ကြိုးစား၏။ လစဉ် နှစ်စဉ် စာမေးပွဲများတွင် အလွန်အမင်း နိမ့်သွားခြင်း မြင့်လာခြင်း မရှိ၊ မိမိ၏ စက်ရုပ် မိသားစု သွန်သင်သကဲ့သို့ စက်ရုပ်ကောင်း ဖြစ်ရန်နှင့် အလုပ်အကိုင်ကောင်းတွင် အသားကျသွားရန်သာ ရည်ရွယ်လျက် ပုံမှန် ကြိုးစားနေ၏။

ဆိုဆုံးမမှုများ၊ စည်းကမ်းများကို အထွန့်တက်ချင် မသိချင်ယောင် ဆောင်ချင်တတ်သည်မှ လွဲ၍ လူကလေးမှာ ကျောင်းတွင် ပျော်လေသည်။ စတတ် နောက်တတ်သော်လည်း ကူညီတတ်သူ ဖြစ်၍ ရွယ်တူများ ကြားတွင် လူကလေးအား ခင်သူ ပေါ၏။ တစ်နေ့ မတွေ့ရ မနေနိုင်၍ နေမကောင်းလျက်ပင် ကျောင်းတက် လည်ပင်းဖက် ပေါင်းကြသော သူငယ်ချင်းများ ရှိသလို လူကလေးနှင့် နည်းနည်းမှ ကြည့်မရ ဖြစ်ကြကုန်သူတို့လည်း ရှိ၏။ ဆရာ ဆရာမတို့အား သူ့အိမ်မှ မိဘ၊ ဦးလေး၊ အဒေါ်တွေလို သဘောထား ဆက်ဆံ၏။ ထို့ကြောင့် လူကလေးအား လွန်စွာ ချစ်သော ဆရာ ဆရာမများ ရှိသကဲ့သို့ မြင်ရုံနှင့် လူကလေးအား ပုံစံ ပေးချင်နေသော ဆရာ ဆရာမများလည်း ရှိလေသည်။ စာကို စိတ်ပါသလို သင်သည် ဖြစ်၍ စာမေးပွဲ ကျသည့် အခါ ကျလျက် ပထမ စွဲချင် စွဲနေတတ်၏။ စာမေးပွဲ ကျလျှင် အတွယ်ခံရ၍ ပထမ ထွက်လျှင် ချီးကျူးခံရ၏။ ထို့ကြောင့် လူကလေးသည် ကျောင်းတွင် ဉာဏ်ကောင်းသော်လည်း ဆိုးချင်သည် ဟူ၍ ဆရာ ဆရာမများနှင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ အသိများနေလေသည်။

(အထက်တန်း)

စက်ရုပ်လေး ဘဝ အတွက် အရေးကြီးလှသော အလှည့်အပြောင်း ကာလ တစ်ခုကို ကြုံတွေ့နေရပြီ ဖြစ်သည်။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း တက္ကသိုလ်ကောင်း တစ်ခုခုသို့ ဝင်ခွင့် ရရန်မှာ များစွာသော စက်ရုပ် မိသားစုများမှ မွေးလာနောက်သား စက်ရုပ်များ အတွက် အသက်တမျှ အရေးကြီးလှသော ကိစ္စ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စက်ရုပ်လေး အတွက်

အားလပ်ချိန် မရှိသလောက် ဖြစ်နေ၍ ကျောင်းနှင့် အိမ်၊ အိမ်နှင့် စာ၊ စာနှင့် အစမ်း စာမေးပွဲများ၊ စာမေးပွဲများနှင့် ရလဒ် တိုးတက်အောင် အပတ်တကုတ် ကြိုးစားရခြင်းတို့ ကြားတွင် မသိမသာ စက်ရုပ် ပီသစ ပြုလာရလေပြီ။ နိစ္စဓူဝ အချိန် ဇယားမှာလည်း အတိအကျ ချမှတ်ထားပြီး သား ဖြစ်လာရုံမက စက်ရုပ်လေး၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်လည်း စက်ရုပ်နှင့် လူ ကွဲပြားသော အပေါင်းအသင်းများ ရှိလာပြီ ဖြစ်၏။ စက်ရုပ်လေးများ အားလုံး၏ အတွေးတွင် အမှတ် ကောင်းကောင်း ရရှိရန်နှင့် တက္ကသိုလ် ကောင်းကောင်းသို့ ဝင်နိုင်ရန် တစ်ခုတည်းသော အတွေးဖြင့်သာ နေ့စဉ် ဖြတ်သန်း အသက်ရှင်နေကြလေပြီ။ စက်ရုပ်လေးများနှင့် စက်ရုပ် မဟုတ်သူလေးများ ကြားမှ မသိသာလှသော ပဋိပက္ခငယ်များ စတင် သန္ဓေတည် လာသည်နှင့် အမျှ ကွဲပြားသော အုပ်စုလေးများ ဖြစ်သွားကြလေသည်။ မည်သို့ဆိုစေ စက်ရုပ်လေးသည် စက်ရုပ်ကြီးများကိုသာ အစဉ်တစိုက် အားကျ အတုယူခဲ့ရသည် ဖြစ်၍ စက်ရုပ်ကောင်း တစ်ရုပ် ဖြစ်လာရန်သာ ပုံမှန် လည်ပတ်နေလေသည်။

လူကလေးသည် အဓိစမ်းသော အရွယ်၊ စိတ်ကစားသော အရွယ် သို့ ရောက်လာပြီ ဖြစ်သည့် အလျောက် ဇရုတ်သုတ်ခ နိုင်ပုံ ရလေ၏။ မိမိ ကျင်လည်လျက် ရှိသော ပတ်ဝန်းကျင်သည် လူ့လောကကြီးနှင့် စာသော် ပိစိကွေး သေးသေးလေး ဖြစ်သော်လည်း သူကမူ စကြာဝဠာ လောက် မှတ်နေ၏။ မိသားစုထက် အပေါင်းအသင်းကို ပိုမို ခင်တွယ်၍ လူကြီးများ အားလုံး ရုတ်တရက် ဒိတ်အောက်ကုန်ကြပြီ ထင်၏။ လူကြီးများ၏ မျက်စိတွင်မူ ကိုးရိုးကားရား ဆောင့်ကြွားကြွား ဖြစ်လှ၏။ လူကလေး စိတ်သည် အပြောင်းအလဲ မြန်လှသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ စာ ကြိုးစားရန် စိတ်သန်၍ တစ်ခါတစ်ရံ ကျောင်းမတက်ဘဲ အိမ်မှာ နေမည်ဟု ခုတိုက်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ အပေါင်းအသင်းများနှင့် ကစား ခုန်စား သွားလာ လည်ပတ်ရန် စိတ်ပါလှ၍ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ဦးတည်း နေကာ စာကျက်ချင် ကျက်နေ၏။ လူကလေးသည် လူပီသစွာ မဉ်းစား တွေးခေါ်စ ပြုလာပြီ ဖြစ်သည်။ ဂီတ၊ ကဗျာ၊ စာ၊ ရသတို့ကို မြည်းစမ်းစ ပြု၏။ မည်မည်ရရ လွမ်းစရာလူ မရှိသော်လည်း လွမ်းချင် ဆွေးနေတတ်၏။ ရည်းစား ထားချင်

www.burmeseclassic.com

သလိုလို ဖြစ်သော်လည်း တကယ်တမ်းကျ ဘယ်သူ့မှ သူ မကြိုက်လှချေ။ သူ့အား ဆိုဆုံးမလျှင် ရုတ်တရက်အားဖြင့် မှုန်တေကာ ကလန်ချင်ပုံ ရသော်လည်း ကောင်းသော ဆိုးသော သဘောကို သူ့ဟာသူ ပြန်စဉ်းစားသည် ဖြစ်၍ ပိုးစိုးပက်စက် မမှားဘဲ ရှိလေ၏။ လူကလေး၏ အုပ်ထိန်းသူများ မှာလည်း လူရည်လည်လှသော စီးပွားရေးသမား လူနပ်များ ဖြစ်၍ လူကလေးအား အလွန်အမင်း တင်းကျပ်ထားခြင်း မရှိလှဘဲ ဆင် ကျုံးသွင်း သလို စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့် ထိန်းကျောင်း ပြုပြင် မောင်းနှင်ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် လူကလေးသည် စာကျက် တစ်ခါ၊ ပြဿနာ ရှာကာ တစ်လှည့် နှင့် ထက်မြက်စွာ လည်ပတ်လျက် ရှိလေသည်။

(တက္ကသိုလ်)

စက်ရုပ်ငယ်နှင့် လူငယ်သည် အထက်တန်း အတူတူ အောင်ကြလေပြီ။

စက်ရုပ်ကြီးများ ရည်ရွယ်ထားသော တက္ကသိုလ်သို့သာ ဆက်သွား ရမည် ဖြစ်၍ စက်ရုပ်ငယ်မှာ တည်ငြိမ်စွာ ရှိ၏။

လူငယ်မှာ ဗျာများနေလေသည်။ ဘယ်တက္ကသိုလ်သို့ သွားတက် ရမှန်း မသိ ဖြစ်၏။ ဆွေမျိုး အသိုင်းအဝိုင်းက လူ့သဘာဝ ဝိုင်း၍ ဟိုဟာ လျှောက်ပါလား သည်ဟာ လျှောက်ပါလား စသဖြင့် အလကား ရသော အကြံဉာဏ်များ ပေးကြ၏။ လူငယ် ကိုယ်တိုင်လည်း ဟိုဟာ ကောင်းနိုး သည်ဟာ ကောင်းနိုးနှင့် ယီးတီးယားတား ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံး မိဘများက မိမိ အမှန်တကယ် စိတ်ဝင်စားသော ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ တက္ကသိုလ် တစ်ခုခုကို လူငယ် ကိုယ်တိုင် စဉ်းစား ရွေးချယ်၍ လျှောက် ထားရန် ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်မှ နေရာကျသွားလေသည်။

စက်ရုပ်ငယ်၏ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား ဘဝမှာ ကိစ္စ မများလှချေ။ ပထမနှစ်မှ နောက်ဆုံးနှစ် အထိ ပုံမှန်သာ ဖြတ်သန်းသွား၍ ဘွဲ့ရသော် အုပ်ထိန်းသူ စက်ရုပ်ကြီးများ နေရာ ချထားပေးသော သူ့ကဲ့သို့ စက်ရုပ် မလေး တစ်ရုပ်နှင့် အိမ်ထောင်ကျသွားလေသည်။

လူငယ်၏ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား ဘဝမှာမူ ထွေပြားလှလေ

သည်။ ပထမနှစ်တွင် အပါးမဝသေးသော အကြောင်းကြောင့် ဖရက်ရှာ ဖြစ်သော်လည်း စပ်စပ်စုစုနှင့် မိမိ တက္ကသိုလ်တွင် သာမက အခြား တက္ကသိုလ်တကာကိုပါ လျှောက်သွား ပျော်ပါးနေ၍ စီနီယာများ အကြိမ် ကြိမ် နှပ်ချခြင်းကို ခံရ၏။ ဒုတိယနှစ်တွင် အတန်ငယ် လည်လာပြီ ဖြစ်၍ နယ်တကာမှ လာရောက် ပေါင်းဖက်မိကြသော အပေါင်းအသင်း များနှင့် တရုန်းရုန်း ဖြစ်နေလေသည်။ တတိယနှစ်တွင် ကျွမ်းကျင် အဆင့်သို့ တက်လှမ်းမိ၍ အသင်းအပင်း တကာတွင် လူရာဝင်နေရုံမက တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ ရည်းစားပါ လျှောက်ထားကြည့်လေရာ အထမမြောက်ခဲ့သော် လည်း သူက ခိုးပြေးရန် ကြံဖူးသော သူငယ်မ နှစ်ယောက်နှင့် သူ့ကို ခိုးပြေးရန် ကြံဖူးသော သူငယ်မ တစ်ယောက်ကို ကြုံရလေသည်။ တက္ကသိုလ်၏ နောက်ဆုံးနှစ်များတွင်မူ သူ လူကြီး ဖြစ်သွား၍ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား ပေါက်စများကို ဆရာ လုပ်ကာ သူ့တွင် မွေးရာပါသော ဝါသနာ ဇီဇ အနုပညာ လောကဘက်သို့ မရဲတရဲ ခြေလှမ်း စလျက် ရှိရာမှ ဘွဲ့ရသည် ရှိသော် အနုပညာ လောကသို့ တစ်ခါတည်း ခြေစုံပစ် ဝင်ချသွားလေသည်။

ဘွဲ့ရမှ အသက် ၃၀

စက်ရုပ်ငယ်သည် စက်ရုပ် ပီပီပြင်ပြင် ဖြစ်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ စက်ရုပ်ငယ် ဓနီးမောင်နှံသည် အလုပ်သင် စက်ရုပ်များ ဘဝမှ ခရီး စကြလျက် တာဝန်ကျရာ ဒေသများသို့ လှည့်လည် တာဝန် ယမ်းဆောင် ကာ စက်ရုပ် ဘဝကို ကျေနပ်စွာ ခံယူကြလေသည်။ စက်ရုပ် အသိုင်းအဝိုင်း ကြီးမှ စက်ရုပ်ငယ် မောင်နှံကို ဂုဏ်ယူစွာ ကြိုဆိုလျက် စက်ရုပ် တစ် ကောင် ဖြစ်ရခြင်း၏ ကျေနပ်ဖွယ် ကောင်းသော ဘဝကို ဆက်လက် ဖြားယောင်းကြကုန်၏။ စက်ရုပ်ငယ်သည် အလုပ်၊ လခနှင့် မိသားစုမှ လွဲ၍ မည်သည့် အရာကိုမှ တွေးတောခြင်း မပြုတော့ဘဲ တာဝန် ကျေပွန် နိုင်ရန်သာ ကြိုးစားရင်း မိမိ၏ စက်ရုပ် မျိုးဆက်သစ် သားငယ် တစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏ ဖခင် စက်ရုပ် ဘဝကို ခံယူ ရရှိခဲ့လေသည်။ စက်ရုပ်ငယ်သည် တစ်ခါက ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း လူငယ်နှင့် တွေ့သည့် အခါတိုင်း မိမိ ကိုယ်တိုင် သတိမထားမိဘဲ စက်ရုပ် တစ်ကောင်၏ လုံခြုံ စိတ်ချ အာမခံ ရှိသော ဘဝကို ဆွယ်တရား ဟောမိလျက်သား ဖြစ်လျက် ရှိလေသည်။ ထို့ပြင် မိမိ၏ သားငယ်အား မိမိ ကြီးပြင်းခဲ့သော စက်ရုပ် ပုံစံ အတိုင်း ပြုစု ပျိုးထောင်ပေးလျက် ရှိလေသည်။

လူငယ်၏ ဘဝသည် လှုပ်ရှားသွား စတင်ခဲ့လေပြီ။ မာနနှင့် ယုံကြည်မှုသည် ဒုက္ခနှင့် ပေါင်းကာ လူငယ်နှင့် အသေအကြေ တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲလေသည်။ နောင်တနှင့် စိတ်ပျက် အားငယ်မှုသည် အကြိမ်ကြိမ် သူ့လှုံ့လုပ်၍ လူငယ်ကို မကြာခဏ အလဲထိုး၏။ အတွေ့အကြုံ နုနယ်ခြင်းနှင့် လုပ်ငန်း ကျွမ်းကျင်မှု မပြည့်စုံခြင်းတို့ ကြားတွင် လူငယ်သည် နိမ့်ပါးစွာ ယုံကြည် တိုက်ခိုက်လျက် ရှိလေသည်။ ထိုသို့ဖြင့် လူငယ်သည် သူ့ဘဝ အတွက် အမှန်တကယ် လိုအပ်သော လက်တွဲဖော် တစ်ယောက်အား သူ့ကို ယုံကြည်ခြင်း မရှိသော ပတ်ဝန်းကျင်၏ သံသယများနှင့် အတူ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသော်လည်း သည်းခံ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ခွဲကောင်းခြင်းနှင့် ရင့်ကျက် တည်ငြိမ်လာခြင်းတို့ကို လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အဖြစ် ရရှိခဲ့လေသည်။ သူသည် လှုပ်ရှားသွား နိမ့်ပါး ကြိုးစားလျက် ရှိစဉ် သူနှင့် ကျောင်းနေဖက် စက်ရုပ်ငယ်၏ တည်ငြိမ်ခါစ ဘဝကို မကြာခဏ အားကျမိခဲ့လေသည်။ တစ်ကောင်ကြွက် ဖြစ်လျက် ရှိသော လူငယ်သည် သူငယ်ချင်း စက်ရုပ်ငယ် မိသားစုနှင့် တွေ့ဆုံမိတိုင်း သူငယ်ချင်း၏ စက်ရုပ် ဖြစ်အောင် ဆွယ်တရား ဟောခြင်းနှင့် သူငယ်ချင်း ဇနီး၏ မနှစ်မြို့စွာ နှိမ်လိုသော မျက်လုံးများကို လက်ခံရရှိလေ၏။ သို့သော် လူငယ်သည် ပြုံး၍ ခေါင်းခါခြင်းဖြင့်သာ ထိုအရာတို့ကို ပုံစံ တစ်မျိုးတည်းဖြင့် တုံ့ပြန်ခဲ့လေသည်။

အသက် ၃၀ မှ ၄၀

စက်ရုပ် တစ်ရုပ်၏ ဘဝ သက်တမ်း တစ်လျှောက်တွင် ခိုင်း၍

အကောင်းဆုံး ကာလ ဖြစ်ကြောင်း စက်ရုပ်ငယ်၏ အုပ်ချုပ်သူ စက်ရုပ်ကြီးများ သိထားပြီးသား ဖြစ်၍ စက်ရုပ်ငယ်ကို စွမ်းအားကုန် မောင်းနှင်လျက် ရှိသည်။ စက်ရုပ်ငယ်သည် မည်သည့် ကိစ္စကိုမျှ ရပ်တန့် စဉ်းစားနေချိန် မရှိအောင် တာဝန်များကို ဆက်တိုက် လုပ်ကိုင်ရကာ အလုပ် အလွန်များလေသည်။ စက်ရုပ်ငယ်သည် သူ၏ ပတ်ဝန်းကျင် တဖြည်းဖြည်း ကျဉ်းမြောင်းလာနေခြင်းကို သတိမမူမိရှာဘဲ အလုပ်နှင့် အိမ်၊ အိမ်နှင့် အလုပ်ကြားတွင် ကျေနပ်စွာ ရန်းကန်ရှာလေသည်။ စက်ရုပ်ငယ်၏ စွမ်းဆောင်နိုင်ရည်ကို ကြည့်၍ လခ တိုးပေးခြင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ စက်ရုပ်ငယ်၏ ရာထူးကို တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် မြှင့်တင်ပေးခြင်း ဆုလာဘ်များ ရရှိချိန်တွင် စက်ရုပ်ငယ်သည် ပျော်ရွှင်စွာ ကြိုးစားလျက် ရှိလေသည်။ မိမိ စိတ်တိုင်းကျ နေရာဒေသ များစွာသို့ လှည့်လည် သွားလာခြင်း၊ မိမိ အလုပ်နှင့် မသက်ဆိုင်သော အခြား ပတ်ဝန်းကျင်များ၏ တိုးတက်မှု ဆုတ်ယုတ်မှုတို့ကို လေ့လာခြင်း၊ အသိ စိတ်ဆွေ အသစ် အဆက်အသွယ် အသစ်များ ရရှိနိုင်ရန် အသိုင်းအဝိုင်း အသစ်များသို့ ချဲ့ထွင် ဝင်ရောက်ခြင်း၊ မိမိ တတ်မြောက်ထားသော ပညာရပ် အပြင် ခေတ်ပေါ် ပညာ ရေးဟောင်း ပညာ ပျော်ဖြေရေး အနုပညာ လူမှု စီးပွားရေး ဒဿန ပညာတို့မှာ စက်ရုပ်ငယ် အတွက် သက်ဆိုင်ခွင့် ရှိနေသေးသော်လည်း ကျဉ်းမြောင်းသော အလုပ်နှင့် မိသားစု ကြားတွင် စက်ရုပ်ငယ်မှာ ပိတ်မိနေရှာပြီ ဖြစ်သည်။ သို့သော် စက်ရုပ်ငယ် အတွက်မူ အလုပ်နှင့် မိသားစုမှ လွဲ၍ ဘာမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ် မကောင်းဟူသော စက်ရုပ် ဒဿနမှာ အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်နေလေသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ဤဆယ်စုနှစ်တွင် စက်ရုပ်ငယ်သည် အလုပ်အကိုင် များပြားခြင်းကြောင့် တစ်ကြိမ်၊ ကျန်းမာရေးကြောင့် နှစ်ကြိမ်၊ မိသားစု အရေးကိစ္စကြောင့် တစ်ကြိမ် အနည်းငယ်သော အနှောင့်အယှက်မျိုး ကြုံခဲ့ရသည်မှ အပ သာမန်အားဖြင့် အဆင်ပြေလျက် ရှိလေသည်။

လူငယ်မှာ မိမိ၏ ဘဝ သက်တမ်း တစ်လျှောက်လုံးသည် မိမိ တက္ကသိုလ် တက်ခဲ့စဉ်က တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား ဘဝ ကာလ တစ်ခုနှင့် အမှတ်မထင် ဆင်တူလျက် ရှိကြောင်းကို တွေ့ရှိလေသည်။ အသက် ၃၀ အရွယ် အထိ မိမိသည် လူ့လောကတွင် မနှုးမနပ် ပထမနှစ် ဖရက်ရှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းသားသစ် သဖွယ် ရှိခဲ့ကြောင်း မြင်လေသည်။ ကြီးမားသော လောက ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုသို့ ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်မိခြင်း၊ မိမိကိုယ် မိမိသာ ထိန်းကျောင်း အားကိုးရန် လိုအပ်ခြင်း၊ အတွေ့အကြုံ ရင့်ပြီး သူများ၏ ချောက်ချခြင်း၊ ကူညီခြင်းများ ကြုံရခြင်း၊ မိမိ အတွက် လိုအပ်သော အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် ပညာကို မိမိ ကိုယ်တိုင် ကြိုးစား ရှာဖွေရခြင်းတို့ သည် လက်ရှိ ဘဝနှင့် ကိုက်ညီနေကြောင်း တွေးတောမိလေသည်။ ထို့ကြောင့် လူငယ်သည် အသက် သုံးဆယ်မှ စ၍ ဒုတိယနှစ် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား သဖွယ် ဆယ်စုနှစ် တစ်ခုကို ဖြတ်သန်းရန် ပြင်ဆင်လေတော့၏။ ရရှိပြီးသော အတွေ့အကြုံ အဖြစ်အပျက်များ အသိုင်းအဝိုင်းများကို အားယူ၍ စိတ်ဓာတ်နှင့် ဘဝကို ခိုင်မာစွာ အထိုင်ချနိုင်ရန် ကြိုးစား၏။ နယ်ပယ် ဒေသ အသီးသီးသို့ သွားလာ၍ မိမိ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ချဲ့ထွင်၏။ မိမိ အတွက် လိုအပ်သော ပညာနှင့် အတွေ့အကြုံများ ထပ်မံ ရှာဖွေ၏။ ထို့ကြောင့် လူငယ်သည် ဒုက္ခနှင့် အမှားအယွင်း များစွာကို ထပ်မံ ရရှိရုံမျှမက ဘဝ အတွက် တန်ဖိုးရှိလှသော သင်ခန်းစာကောင်းများကိုပါ ရှာဖွေ တွေ့ရှိလာလေတော့သည်။ ထိုသို့ဖြင့် လူငယ်သည် သူ ကျင်လည်ရာ အနုပညာ နယ်ပယ်တွင် တဖြည်းဖြည်း နာမည် ရလာသကဲ့သို့ ကျယ်ပြန့် များပြားလှသော အသိ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများနှင့် ကောင်းခြင်း ဆိုးခြင်းများကို ဖြည့်ဆည်းမိလာလေသည်။ ဤဆယ်စုနှစ် ကာလဝယ် လူငယ်သည် ငယ်သူငယ်ချင်း စက်ရုပ်နှင့် အံ့ဩဖွယ် ကောင်းစွာ တစ်ကြိမ် တစ်ခါမျှ ပြန်လည် ဆုံတွေ့ခြင်း မရှိခဲ့သော်လည်း စက်ရုပ် ကမ္ဘာမှ စက်ရုပ်လတ် စက်ရုပ်ကြီး အချို့နှင့် သိကျွမ်း ရင်းနှီးခဲ့သည်သာမက ဒုက္ခ ပေါင်းစုံ ရောက်ခဲ့သော်ငြား ယိုင်တိုင် ယိုင်တိုင်နှင့် သူ့ ခြေထောက် ပေါ် သူ ရပ်နိုင်စ ပြုလာခဲ့လေသည်။

အသက် ၄၀ မှ ၅၀

စက်ရုပ်၏ မိဘများ ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ကွယ်လွန်သွားကြချိန်

တွင် စက်ရုပ်သည် စက်ရုပ်လတ် တစ်ရုပ် ဖြစ်နေ၏။ ကြီးမားသော တာဝန် တစ်ခုကို ထမ်းဆောင်ရကာစ အရပ်တစ်ပါးသို့ ရောက်နေ၍ ရှိသော ခွင့်ရက် အနည်းငယ် အတွင်း ကတိုက်ကရိုက် ပြန်လာ စီမံကြည့်ရှု၍ လုပ်ငန်းခွင်သို့ ပြန်သွားရလေသည်။ စက်ရုပ်၏ သားငယ်သည်လည်း ပညာ စုံ၍ ရေမြေ ရပ်ခြား တစ်နေရာတွင် စက်ရုပ် လုပ်ရန် ရောက်ရှိသွားပြီး ဖြစ်သည်။ စက်ရုပ်၏ လက်တွဲဖော် စက်ရုပ် ကတော်မှာလည်း အလုပ် တာဝန်ဖြင့် အခြား တစ်နေရာတွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်လျက် ရှိလေသည်။ ဤတွင် စက်ရုပ်သည် ပထမဦးဆုံး အကြိမ် သူ့ဘဝကို ရပ်တန့် စဉ်းစားလေသည်။ စက်ရုပ် တစ်ရုပ် ဘဝနှင့် လူတစ်ယောက် ဘဝကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်၏။ စက်ရုပ်သည် တစ်ခါက သူ့ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း လူကို သတိရလာသဖြင့် တွေ့ချင်လာလေသည်။ သို့သော် စက်ရုပ် ပီသစွာ လက်ရှိ အခြေအနေ ယိမ်းယိုင်သွားမည်ကို ကြောက်နေရုံမက ယခု ထမ်းဆောင်နေသော ကြီးမားသည့် တာဝန်ကို ကျေပွန်ပါလျှင် ရှေ့တွင် တက်လမ်း ကောင်းသည်ကို သတိရပြန်၍ သူငယ်ချင်း လူကို နောင် ခွင့်ရမှ တွေ့တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လျက် အလုပ်ထဲသို့ ပြန်သွားလေ၏။ ထိုသို့ဖြင့် စက်ရုပ်သည် လုပ်ငန်းခွင်တွင် ပြန်လည် လည်ပတ်နေလျက် ၎င်း၏ အရည်အချင်းနှင့် လုပ်သက် အတွေ့အကြုံတို့ကြောင့် အသက် ၅၀ နီးသော် စက်ရုပ်ကြီး ဖြစ်နေလေသည်။

လူသည် ဤဆယ်စုနှစ်ကို သူ့ ဒဿန အတိုင်း တတိယနှစ် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားကဲ့သို့ မဖြတ်သန်းနိုင်တော့ပေ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် သူကိုယ်တိုင်နှင့် သူ့လုပ်ငန်း ရုတ်တရက် ပေါက်မြင့်သွား၍ ကိုးရိုးကားရား ဘဝတွင် ဘွဲ့ရသွားသလို ဖြစ်သွားသောကြောင့်တည်း။ ထိုသို့ ဖြစ်ရန် ရည်ရွယ် ကြိုးစားခဲ့သည် မှန်သော်လည်း ထင်မှတ်ထားသည် ထက် ပိုမို ရရှိလာသော အခါ လူပီသစွာ မှုမှတ်လေသည်။ လူသည် သူ့ထံသို့ ခပ်ဖြိုးဖြိုးနှင့် ခေါင်းလျှို ဝင်လာသော လောဘနှင့် မာန သမီးယောက်ဖ နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ထားမိသဖြင့် များစွာ ပူလောင် နေလေသည်။ လောဘက မြှောက်ပေး၍ လုပ်ငန်းများကို အဆက်မပြတ် တိုးချဲ့ လုပ်ကိုင်မိလျက် မာနက ရွေးထိုးသဖြင့် လက်တွဲဖော်ပေါင်းများနှင့်

www.burmeseclassic.com

ပတ်ဝန်းကျင်ကြား ဆောင့်ကြွားကြွား လုပ်ချင်လာလေသည်။ သို့သော် သူ၏ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် သတိကောင်းခြင်းက ကယ်တင်လိုက်၏။ လူသည် သူနှင့် သူ့လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်နေချိန်တွင် မထင်မှတ်ဘဲ သူ၏ မိဘ နှစ်ပါးကို လက်လွှတ် ဆုံးရှုံးလိုက်ရလေသည်။

ဤတွင် လူသည် လူ့ဘဝကို ရပ်တန့် စဉ်းစား၍ ဘယ်အရာမှ စိတ်မချရသော အဖြစ်ကို သိမြင်သွားလေသည်။ သူ့ကို ဒုက္ခပေးနေသော လောဘနှင့် မာန်မာနကို လက်ပွေးလက်ကြပ် မိ၍ နားရင်း ပါးရင်း ရိုက်ပြီး နှင်ချလိုက်သောအခါ လူသည် သူ့ဘဝ၏ အဖြစ်အပျက် များစွာကို ပြန် လည် မြင်ယောင်လာကာ တစ်ကောင်ကြွက် ဘဝနှင့် နေထိုင်လျက် ရှိသော သူ့ကိုယ်သူနှင့် မြောက်မြားလှစွာသော သူ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အဖော် အပေါင်း အတုအယောင်များကို တွေ့ရှိသည်သာမက သူ နေထိုင်နေသော လောက ကြီး အတွက် ဘာမှ လုပ်ကိုင်ပေးခြင်း မရှိခဲ့မိသည်ကို တွေ့လာလေသည်။ ဤကြားထဲ လူသည် အသက်က စကားပြောလာသံ ဖြစ်သော ရောဂါ တစ်ခု ရ၍ ဆေးရုံ တက်ရလေရာ သေမင်း၏ ဝတ်ရုံကို တစ်စွန်းတစ်စ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အလန့်ကြီး လန့်ကာ အောင်မြင်မှုနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုများ အပေါ် သံယောဇဉ် နည်းသွားလေသည်။ ထိုသို့ဖြင့် လူသည် ဆေးရုံမှ ဆင်းသော် သူ၏ အရှိန်အဝါ ဩဇာ ပိုင်ဆိုင်မှုတို့ဖြင့် ပရဟိတ ဘိုးဘွား ရိပ်သာ တစ်ခုကို ပန္နက်ချလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ရှိပြီးသား လုပ်ငန်း များကိုသာ ပုံမှန် လည်ပတ်စေလျက် အေးချမ်းသော ဒေသများသို့ ခရီး လှည့်လည် သွားလာခြင်း၊ ကိုးကွယ် ယုံကြည်မှုနှင့် ဘာသာတရားကို လေ့လာ၍ လှူခြင်း တန်းခြင်းများ ပြုလုပ်နေလေသည်။

အသက် ၅၀ မှ ၆၀

စက်ရုပ်ကြီးသည် အသက် ကြီးလာသည်နှင့် အမျှ တာဝန် ကြီးကြီး ထမ်းဆောင်နေရလေသည်။ စက်ရုပ် လောကတွင် ဤအသက်အရွယ် တာဝန်ကြီးကြီး ကိုင်တွယ် ထမ်းဆောင်နေသော စက်ရုပ်ကြီးများကို စက်ရုပ်

လတ်၊ စက်ရုပ်ငယ်များက ဘုရားတစ်ဆူ ဂူတစ်လုံး သဖွယ် ကြည်ညို လေးစားကြလေသဖြင့် စက်ရုပ်ကြီးမှာ မသိမသာ အရသာ တွေ့လျက် စက်ရုပ် ဘဝကို အားရနေလေသည်။ ထို့ကြောင့် အနီးအနား စက်ရုပ်များကို စက်ရုပ်ကောင်း ဖြစ်လာရန်သာ အခါအခွင့် သင့်တိုင်း ဆုံးမလေသည်။ သို့သော် မထင်မှတ်ဘဲ စက်ရုပ်ကြီး ကတော့်သည် လူကြီး ရောဂါဖြင့် ဘဝ တစ်ပါး တိမ်းပါး ထွက်ခွာသွားလေရာ စက်ရုပ်ကြီးမှာ သေမင်း၏ အသံကို လော်စပီကာနှင့် ကြားလိုက်သကဲ့သို့ အလွန် ထိတ်လန့်သွား၏။ ဤသို့ဖြင့် စက်ရုပ်ကြီးသည် စက်ရုပ် ဖြစ်ရသော ဘဝကို ပထမဆုံး အကြိမ် သက်ဘမကင်း ဖြစ်၍ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း များစွာက ကျောင်း နေဖက် လူအကြောင်း သတိရသဖြင့် စုံစမ်းရာ ထင်သလို သွားလာ နေထိုင်နေသော လူကို ပထမဆုံး အကြိမ် အားကျသလို ဖြစ်မိ၏။ သို့ရာ တွင် မိမိ ဝန်းကျင်မှ စက်ရုပ်လတ် စက်ရုပ်လေးများကို တွေ့ပြန်လေရာ တစ်ချိန်က မိမိ၏ စက်ရုပ်ငယ် ဘဝကို အားရနေပြန်သဖြင့် စက်ရုပ် ဖြစ်ခြင်းနှင့် လူဖြစ်ခြင်းကြား မည်သည့်ဘက်မှ အလေးမသာဘဲ နေမြဲ ရှိနေပြန်လေသည်။ ထိုသို့ဖြင့် စက်ရုပ်ကြီးသည် အသက် ခြောက်ဆယ် နီးသည် အထိ စက်ရုပ် ပီသစွာ တာဝန် ထမ်းဆောင်လျက် အသက် ခြောက်ဆယ် ပြည့်သော် ကျန်းမာရေး ဖောက်ပြန်လာ၍ အနားယူလိုက် ရလေသည်။

လူကြီးသည် သူ့ဘဝသူ ကျေနပ်စွာ ဖြတ်သန်းနေလေသည်။ သူ့ လုပ်ငန်းများကို သူ လုပ်ချင်သည့် အခါ သွားရောက် လုပ်ကိုင်လျက် မလုပ်ချင်သည့်အခါ ထင်ရာ သွားနေလျက် လူ့ဘဝ၏ လှပလှပ်သော အရသာကို အပြည့်အဝ ခံစားနေလေသည်။ စက်ရုပ် လောကမှ စက်ရုပ် များနှင့် ဖြစ်စေ၊ စက်ရုပ် မဟုတ်သော သူများနှင့် ဖြစ်စေ ထင်ရာ သဘာဝါနှင့် ပေါင်းသင်း နေထိုင်လျက် အသိအကျွမ်းလည်း လွန်စွာ ပေါများ လေသည်။ လူကြီးသည် သူ့ လုပ်ငန်းနှင့် သူ့ ပိုင်ဆိုင်မှုများ အားလုံး ဆုံးရှုံး သွားခြင်းကို ဆယ်စုနှစ် ကာလ အတွင်း သုံးကြိမ်မျှ ရင်ဆိုင်ခဲ့ ရသော်လည်း လုပ်ငန်း တစ်ခုကို အစမှ အောင်မြင်လာသည် အထိ လုပ် ကိုင်ဖူးခဲ့သည် သာမက သူ့ မိတ်ဆွေ အဆက်အသွယ် အခွင့်အလမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါ်များလှသည့် အပြင် သူကိုယ်တိုင်မှာလည်း မာန်မာန လောဘ နည်း၍ ပျော့ပျော့ နေကာ ပရဟိတဘက်သာ အားသန်သည့် စရိုက်ကြောင့် သူ့ အလုပ်များမှာ ပြန်လည် ခေါင်းထောင်လာသည်သာ ဖြစ်လေသည်။ လူကြီးသည် ဘိုးဘွား ရိပ်သာ တစ်ခုသာမက ဆွံ့အ နားမကြားနှင့် မိဘမဲ့ သူငယ် ဂေဟာ တစ်ခုကိုပါ အများနှင့် စည်းရုံး ထူထောင်ထားလေရာ အခါများစွာတို့တွင် သူနှင့် ဘာမှ မတော်သော သက်ကြီးရွယ်အိုနှင့် သားသမီး များစွာ ကြားတွင် ပျော်ရွှင်နေလေသည်။ ထိုသို့ဖြင့် လူကြီးသည် သူ့အသက် သူ မေ့နေကာ အသက် ၆၀ ပြည့်ချိန်တွင် ခေတ်ပေါ် အနုပညာ၊ နည်းပညာများကို စပ်စုလျက် ရှေးဟောင်း ဘာသာ စကား တစ်ခုကို သင်ကြားလျက် ရှိလေသည်။

အသက် ၆၀ မှ ၇၀

စက်ရုပ်ကြီးသည် အလုပ်မှ အနားယူလိုက်ရ၍ မနေတတ် မထိုင်တတ် ဖြစ်နေလေသည်။ တစ်သက်တာ ပတ်လုံး တာဝန် ဝတ္တရားနှင့် အလုပ်ကို ချစ်မြတ်နိုးလျက် နှစ်ပေါင်း လေးစားစွာ လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာမှ အနားယူလိုက်ရလေရာ ရုတ်တရက်သော် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ ဖြစ်လေသည်။ ဤသည်ကို တွေ့သော် စက်ရုပ်ကြီး၏ သား၊ အိမ်ထောင် ကျပြီးသား စက်ရုပ်လတ်သည် ဖခင်ကို မိသားစုနှင့် အတူ ထား၍ စောင့်ရှောက် ပြုစုလေသည်။ သို့ရာတွင် စက်ရုပ်ကြီး၏ သားနှင့် ချွေးမသည် အရွယ်ကောင်း ရာထူးကောင်း စက်ရုပ်လတ်များ ဖြစ်ကြ၍ စက်ရုပ်ကြီး ငယ်စဉ်ကကဲ့သို့ အလုပ် ဆင်းရလေရာ အခါများစွာ အိမ်တွင် စက်ရုပ်ကြီးမှာ မြေးကလေးနှင့်သာ ကျန်ခဲ့ရရှာလေသည်။ ပထမသော် စက်ရုပ်ကြီးသည် မြေးနှင့် ပျော်သော်လည်း မြေးကလေးမှာ စက်ရုပ် မဟုတ်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်လာရန် ဗီဇ ပါလေသဖြင့် စက်ရုပ်ကြီးနှင့် ရန်ဖြစ်လေသည်။ စက်ရုပ်ကြီးက စားချိန်၊ အိပ်ချိန်၊ ကစားချိန် အချိန်မှန် ထား၏။ မြေးကလေးက မလိုက်နာပေ။ ထိုအခါ တစ်သက်လုံး စက်ရုပ် ပီသစွာ နေထိုင်လာခဲ့၍

သူတစ်ပါးကို မျှတစွာ ညွှန်ကြား စေခိုင်းခဲ့သမျှ လိုက်နာ လုပ်ကိုင်ကြသော စက်ရုပ်များနှင့်သာ ကြုံတွေ့ခဲ့သော စက်ရုပ်ကြီးမှာ ဒေါပွလေသည်။ သို့သော် သူ့မြေးကလေး ဖြစ်နေ၍ အတင်းအကျပ် မလုပ်ရက်ဘဲ စက်ရုပ်ကြီးသာ စိတ်ညစ်နေရ ရှာလေသည်။ ထိုသို့ဖြင့် တစ်နေ့တွင် စက်ရုပ်ကြီး၏ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း လူကြီးသည် စက်ရုပ်ကြီး ရှိရာသို့ ရာဖွေ အလည် ရောက်လာလေရာ စကား ပြောမိသည်နှင့် စက်ရုပ်ကြီးမှာ လူကြီးကို အားကျလှ၍ လက်ရှိ လူကြီး နေထိုင်လျက် ရှိသော လူကြီး၏ ဘိုးဘွား ရိပ်သာတွင် လာရောက် နေထိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လေတော့၏။ စက်ရုပ်ကြီး၏ သားနှင့် ချွေးမသည် အတန်တန် နားချ တားမြစ်ပါသော်လည်း နည်းနည်းမှ လက်မခံသဖြင့် လူကြီးနှင့် ထည့်လိုက်ရကာ မြေးကလေးကိုသာ အလုပ်နားရက်များတွင် စက်ရုပ်ကြီးထံ သွားရောက် ပြသကြရလေသည်။ စက်ရုပ်ကြီးသည် တစ်သက်လုံး စနစ်တကျ စားသောက် နေထိုင်ခဲ့သော်ငြား စိတ်ဖိစီးမှုများ များပြားခဲ့သည် ဖြစ်၍ အသက်ရလာသော် ချူချာရှာလေသည်။

လူကြီးသည် မိမိ နေထိုင်သော အိမ်ကို ရောင်းချ၍ ကျောင်း၊ ဇရပ် တစ်ဆောင်စီ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းလိုက်ပြီး မိမိ ကမကထ ပြုသော ဘိုးဘွားရိပ်သာတွင် ပျော်ရွှင်စွာ သွားရောက် နေထိုင်လေသည်။ အိမ်ထောင်မရှိ၊ သားသမီး မထွန်းကားခဲ့သော်ငြား လူကြီးသည် သူ့ကို အလွန် ချစ်ခင် လေးစားသော သားသမီး မြေးမြစ်များ လွန်စွာ ပေါ်များလေ၏။ လူကြီးသည် သူ၏ လုပ်ငန်းများကို လည်းကောင်း၊ ပိုင်ဆိုင်မှုများကို လည်းကောင်း လုံးဝ စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိတော့သော်လည်း သူ၏ လူပီသသော စိတ်ဓာတ်နှင့် အနေအထိုင်တို့ကြောင့် သူ့ကို ကြည်ညိုသူများက သူ့ကိုယ်စား ဆက်လက် လုပ်ကိုင်ပေးလျက် ရှိနေ တစ်နေ့သော် လူကြီးသည် စက်ရုပ်များနှင့် တွေ့ဆုံမိက် သူ ငယ်စဉ်က ကျောင်းနေဖက် ဖြစ်ခဲ့သော စက်ရုပ်ကြီးကို ရုတ်တရက် သတိရလျက် သေသလား ရှင်သလား စုံစမ်းကာ စက်ရုပ်ကြီး ရှိရာသို့ မရောက် သွားရောက် လည်ပတ်လေသည်။ ထိုသို့ဖြင့် အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့် အတိုင်း ငယ်သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် ပြန်လည် တွေ့ဆုံကြကာ နေရလှ၍ ဘိုးဘွားရိပ်သာတွင် အတူတကွ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေထိုင်ကြလေတော့သည်။

အသက် ၇၀ နှင့် နောက်ပိုင်း

တစ်ရံရောအခါက ဘိုးဘွားရိပ်သာ တစ်ခုတွင် စက်ရုပ်အိုကြီး တစ်ရုပ် ရှိလေသည်။ ထိုစက်ရုပ်ကြီးသည် စက်ရုပ်တန်မဲ့ လူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အိပ်ချင်သည့် အချိန် အိပ်၊ စားချင်သည့် အချိန် စားကာ တစ်ခါတစ်ရံ သွားချင်ရာ လျှောက်သွားလျက် သေသည် အထိ နေမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ သေမင်း အလာကို မျှော်ရှင်စွာ စောင့်စားနေလေသည်။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် စက်ရုပ်ကြီးအား 'အဘက လူလိုပဲ နေနေသလား' ဟု ဆိုပါက ထိုစက်ရုပ်ကြီးသည် ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ ပြုံးနေမည်သာ ဖြစ်သည်။

တစ်ရံရောအခါ အထက်ပါ ဘိုးဘွားရိပ်သာတွင်ပင် လူအိုကြီး တစ်ယောက် ရှိလေသည်။ ထိုလူကြီးသည် စက်ရုပ် တစ်ရုပ်ကဲ့သို့ အချိန်မှန် အိပ်ရာမှထ၊ တရား ဘာဝနာ ပွားများ၊ လမ်းလျှောက်ထွက်၊ ပရဟိတ လုပ်ငန်းများအား ကြည့်ရှု စစ်ဆေး၊ စကား စမြည် ပြောဆို တရားထိုင်၍ အချိန်မှန် အိပ်ရာ ဝင်ကာ နိစ္စဓူဝ ဖြတ်သန်းလျက် သေမင်းကို နရင်းတီးရန် စောင့်နေလေသည်။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် လူကြီးအား 'အဘက စက်ရုပ်ကြီးလို နေနေသလား' ဟု ဆိုပါက ထိုလူကြီးသည် ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ ပြုံးနေမည်သာ ဖြစ်လေတော့သည်။

BURMESE CLASSIC .com

လျှို့ဝှက်ချက် ဆိုသည်မှာ ....

စစ်ကြိုခေတ်က ဖြစ်လေသည်။ ရွာတစ်ရွာတွင်

'ဟဲ့ ရွှေကွန့်'

'မှန်ပါ သူကြီး'

'ထမင်း စားပြီး လှည်း က ထားစမ်းကွယ်၊ ငါ တောင်ရွာဘက် သွားစရာ ရှိသဟဲ့'

'မှန်ပါ'

'အေးအေး၊ ဖြည်းဖြည်းသာ လုပ်ပါကွယ်၊ ငါ ပို့ချေရုံပါပဲ'

သူကြီးမင်း ဦးဘထွားသည် ထိုသို့ မိန့်ကြားလျက် အိမ်ပေါ် ပြန်တက် သွားလေသည်။

*

ညသည် ကြယ်ရောင်နှင့် ပြောက်ကျား လင်း...ရှိ၏။ နွား ပြောက်နှစ်ကောင် ကသော လှည်းသည် ခွာမြုပ်ရုံ ...လမ်းဝယ် အိပ်ပွဲပွဲ ရွေ့လျက် ရှိလေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပိုးပုရွက်...ရုံ ရံဖန် ကြားနေရ၏။ လှည်းပေါ်ဝယ် သူကြီးသည် သိက္ခာတော်...နှစ်လုံးပြူးကို ပိုက်လျက် ငိုက်၍ ပါလာလေသည်။ ကိုရင် ရွှေကွန့်သည် နဖားသင် အစွကြိုးကို အသာ လျှော့ထားကာ နွားတအိအိ ...သို့ ငူတူတူ ရောက်ရား တွေးကာ နှင်လာလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှနှစ်ယောက်၊ နွားနှစ်ကောင်၊ နှစ်လုံးပြူး တစ်လက်နှင့် လှည်းတစ်စီးသည် ကြယ်ရောင် အောက်မှ မည်းကုပ်ကုပ် စီးချုံပုတ်များကို ကျော်၍ ကျော်၍ လာကာ ဆီမီးရောင် မှိတ်တုတ်တုတ်နှင့် ဓနုပဒ် တစ်ခုနားကို ချဉ်းကပ်သွားလေ၏။ ရွာဦးချုပ်စပ်မှ တစ်အိမ်ဝိုင်းစ နှစ်ဝိုင်းစကို ထင်သာ မြင်ရ ရှိလေပြီ။

"သူကြီးမင်း"

ငိုက်၍ ပါလာသော သူကြီးသည် ရွှေကွန့် ခေါ်သံကြောင့် ဆတ်ခနဲ လန့်နိုး၍

"ဟဲ့ သောက်ခွေး၊ ဟေလကွယ်"

"တောင်ရွာ ဝင်ပြီဗျ၊ ဘယ်ဝိုင်း ဝင်ရမတုန်း"

သူကြီးသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ယောင်တောင်တောင် လှည့်ပတ်ကြည့်၍

"ဟိုက် ကျော်လာပဟ၊ ရပ် ရပ်၊ ငါ ဒီနား ဆင်းမဟဲ့"

လှည်း အရှိန် လျှော့ရုံတွင်ပင် ခုန်ချ၍ လွန်လာရုံ အိမ်ဝိုင်း တစ်ခုမှ တဲတစ်လုံးဆီသို့ သုတ်သုတ် လှမ်းသွားကာ နှုတ်မှလည်း ခပ်အုပ်အုပ် မှာရစ်၏။

"ရွှေကွန့် ပြန်နှင့်ဟဲ့၊ ငါကို သူရို့ အပို့ခိုင်းချေမယ်၊ ပြန် ပြန်၊ အိမ်သာ တန်းပြန်နှင့်ချေ"

သူကြီး အသံ ဝေးသွား၍ လှုလည်း မှောင်ထဲ ဝင်သွားလေ၏။ ကိုရင် ရွှေကွန့်သည် လှည်းကို လာရာ လမ်းဘက် ပြန်လှည့်စဉ် လှည်းပေါ် ဝယ် သူကြီး နှစ်လုံးပြူး ကျန်နေရစ်ခဲ့သည်ကို မြင်၏။ သို့နှင့် လှည်းကို စုတ်သပ် ရပ်ကာ နှစ်လုံးပြူး ဆွဲ၍ သူကြီး ဝင်သွားရာ တဲဘက်သို့ လိုက်လေသည်။

"သူကြီးမင်းနယ်၊ ကိုယ့် နှစ်လုံးပြူးကြီး တစ်ပြူးလုံးတောင် မေ့ခဲ့ရန်ကော"

သူကြီး ဝင်သွားပုံ ရသော တဲဘက်မှ မီးရောင် ပျပျ ပေါ်လျက် ရှိ၏။ ရွှေကွန့်မှာ နှစ်လုံးပြူး ကိုင်၍ တဲနား ကပ်သွားရင်း ဖွင့်ထားသော ကဲလားမှ အမှတ်မထင် အတွင်းသို့ ကြည့်မိ၏။ ထိုအခါ မီးခွက်ရောင်

BURMESE CLASSIC .com

မှိန်မှိန်တွင် သူကြီး နှစ်လုံးပြူး မေ့ကျန်ရခြင်း အကြောင်းကို မြင်လေသည်။ သူကြီးသည် မိန်းမ ရွယ်ရွယ် တစ်ယောက်ကို စပ်ဖြီးဖြီး ပွေ့လျက် ရှိ၏။

"စောင့်လိုက်ရတာရှင်၊ မှောင်ရန်ကော"

"ကိုကိုထွားလည်း ကိုယ့် မယားဆီ နေဝင် အမီ လာချင်သားပေါ့ကွယ်၊ သူကြီး ဆိုတော့လည်း ဗာဟီရက အများသား ကလားကွယ့်"

ကိုရင်ရွှေကွန့် အမြင် အကြားကား အထင်မှားစရာ မရှိချေ။ သူ၏ ကျေးစူးရှင် သီကွာတော်ရ သူကြီးမင်း ဦးဘထွားသည် မိမိတို့ ရွာတွင် မယား တစ်ယောက်၊ ဤတောင်ရွာတွင် မယား တစ်ယောက်။ သူ့ နှစ်လုံးပြူး ပြောင်းကဲ့သို့ မယားလည်း နှစ်ယောက်ပြူး တိတ်တိတ် ပေါင်းနေသည်မှာ လယ်ပြင် ဆင်သွားသလို ထင်ရှားချေပြီ။ ရွှေကွန့်မှာ သူကြီးကို မခေါ်ဖြစ်တော့ဘဲ နှစ်လုံးပြူးကို တဲဝ ထောင်ထားရစ်ခဲ့ကာ အသံ မကြားအောင်သာ လှည်းဘက် ပြန်လှည့်၍ အိမ်ပြန်နှင်ခဲ့လေသည်။

•

သီတင်း နှစ်ပတ်မျှ ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ နံနက် ဝေလီ ဝေလင်း အချိန်တွင် ကိုရင်ရွှေကွန့်သည် ထွန်သွားများ ခါးထိုး၍ နွားနှစ်ကောင် ဆွဲကာ ယာထဲ ဆင်းရန် ထွက်လာလေ၏။ သူ့စိတ်သည် မကြည်။ လိပ်ခဲ တည်းလည်း ရှိနေလေသည်။ ကုန်ခဲ့သော အဖိတ်နေ့ ညက သူကြီးနှင့် တောင်ရွာ သွားသော ကိစ္စသည် စိတ်ထဲက မထွက်။ သူကြီးသည် သူ့ ခေါ်ကာ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ကြိတ်၍ နှုတ်ပိတ်၏။ ထို့ကြောင့် ယို ကိစ္စ ဘယ်သူ့မှ မပြောရန် သူ ကတိခံခဲ့ရ၏။ သို့သော် အသည်းယားနေလေသည်။ ရွှေကွန့်သည် လူထဲက လူတစ်ယောက်သာ ဖြစ်လေသည်။ သူကြီးမယား အမြောင် ထားသော ကိစ္စ တစ်ယောက်ယောက်အား ဖောက်သည်ချချင်နေ၏။ သို့သော် ကျေးဇူးရှင် သူကြီးတို့ ပေးထားသော ကတိက ရှိနေလေသည်။ ကတိ ပေးခဲ့စဉ်က သိပ်မစဉ်းစားမိ။ ထိုကိစ္စ ခဏနှင့် မေ့သွားလောက်သည်ဟု သူ ထင်၏။ သို့သော် လွဲလေစွ။ ထိုကိစ္စသည် တရွရွနှင့် သူ့စိတ်ကို ရင်းနှာလို လိုက်ပေးကာ သူ့လျှာသည် တယားယား ဖြစ်လာလေသည်။ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပိုပိုဆိုးလာ၏။ မပြောဘဲ နေရလေ ပြောချင်လေ ဖြစ်နေသည်။ စိတ်သည် ဆန်းကြယ်လေစွ။ ဖုံးထားရလေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြချင်လာလေ ရှိ၏။ ဝှက်ထားရလေ ဖော်ချင်လေ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကတိက ကတိ ဖြစ်သည်။ ရွှေကွန့်သည် သူ့ကိုယ်သူ ကတိ တည်သူဟု ဂုဏ်ယူနေသူ ဖြစ်ရာ ဘယ်လောက်ပင် အူယားယား ဘယ် 'လူ' နားမှ ကြားအောင် မပြော။ ယမန်နေ့ကမူ သူ စိတ်ဖောက်၏။ သူကြီး၏ နွားအား အနား ဆွဲ၍ 'နင့်သခင် သူကြီး မယားကြီး မယားငယ် ရှိသဟဲ့' ဟု တိုးတိုး ပြောမိ၏။ ထိုအခါ အတန်ငယ် စိတ်ပေါ့သွား၏။ နွားကား နားမလည်။ ကလယ် ကလယ်နှင့် သူ့ကို ပြန်ကြည့်နေ၍ ရှက်ရက်နှင့် တွန်းထိုး လွှတ်လိုက်၏။ ယခု မနက်တွင်မူ အူယားလာပြန်ပြီ။ ဒုက္ခပါလား ဟရို့။ တတွေးတွေး တမှုန်မှုန်နှင့် လျှောက်လာခဲ့ရာ ရွာကို လွန်၍ သူ ယာထဲ ရောက်လာ၏။ စိတ်သည် ခက်လှလေသည်။ တိုးတိုး တစ်ခါ ပြောမိ၍ ပေါ့သွားမလား အောက်မေ့သည်။ မပေါ့သွားဘဲ ပိုဆိုးကာ အကျယ်ကြီး အော်ဟစ် ပြောပြချင်စိတ် တိုးလာ၏။ ယာလုပ်ချင်စိတ်လည်း မရှိ။ ရွှေကွန့်သည် နွားများအား လှန်ထားလိုက်၍ လူသူ မရှိသော ယာခင်း ထဲဝယ် တစ်ပင်တည်း ပေါက်နေသော ညောင်ပင်အောက် သွားထိုင်နေလေ သည်။

ကိုရင် ရွှေကွန့်သည် သူကြီး ဦးဘထွား၏ သူရင်းငှား အတူနေ ခစား လက်ကျွန် ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင် မရှိ၊ မဟုတ်တာ တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူး။ အထူးသဖြင့် သူ့တွင် လျှို့ဝှက်ထားစရာ ဘာကိစ္စမှ တစ်သက်လုံး မရှိခဲ့။ ဘွင်းဘွင်း နေသူ လူရိုး ဖြစ်၏။ ယခု သူ့ သူကြီး ကိစ္စကား သူ့ အတွက် ပြဿနာ တက်လေပြီ။ တစ်စုံတစ်ရာ ကိစ္စအား လျှို့ဝှက် ထားရသည်မှာ မကောင်းတာဟု သူ ယူဆ၏။ မဟုတ်တာ တစ်ခုအား သူပါ ရော၍ လျှို့ဝှက်ပေးထားရသည်မှာ အလိုတူ အလိုပါ ကျသည်ဟု သူ ထင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤ သူကြီး ကိစ္စအား တစ်ယောက်ယောက် ထံတွင် ဝန်ခံလိုက်ရသော် ကောင်း၏။ လုပ်မှ တော်ပေမည်။ ရွှေကွန့်သည် ရုတ်တရက် ထိုင်ရာမှ ထ၍ အနီးအပါး ရှာသော် သူ မှီထိုင်နေရာ ညောင်ပင်ကို မြင်လေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကား ယာခင်းများ တစ်မျှော် တစ်ခေါ် ဖြစ်ရာ လူသူ ရှင်းလှလေ၏။ ဤညောင်ပင်နှင့် ညောင်စောင့် ရုက္ခစိုးအား သူကြီး ကိစ္စ ဖွင့်ဟရသော် သူ့အတွက် တော်ပေမည်။ ရွှေကွန့်

သည် ညောင်ပင်ကို စေ့စေ့ပါအောင် စိုက်ကြည့်၍ ...

'ဟဲ့ကောင်၊ သူကြီး ဘထွား မယား နှစ်ယောက် ရှိသဟ'

ဆယ့်လေးငါးခွန်းမျှ အကျယ်ကြီး အော်ချလိုက်သော် အတော် ပေါ့ သွား၏။ ကိုရင်ရွှေကွန့် အတွက် စိတ်ဖြေစရာ နည်းလမ်းကို တန်းတန်းကြီး တွေ့ရှိလေပြီ တကား။ စိတ်လက် ပေါ့ပါးစွာ ထွန်သွားများ ကောက်၍ ယာထဲ ဆင်းသွားလေ၏။ နောက်နေ့ နောက်နေ့များတွင်လည်း ရွှေကွန့် ယာထဲ ဆင်းလာတိုင်း ညောင်ပင်ကို အထက်ပါ အတိုင်း ဆယ့်လေး ငါးခါ ရေရွတ် တိုင်တည်ပြီးမှ ပျော်ရွှင်စွာ ယာလုပ်နေလေတော့သည်။ သူသည် ဟန်ပန်မပျက် ယခင် အတိုင်း ပေါ့ပါးစွာ ဆက်လက် နေထိုင် နေလေ၏။ သို့သော် ...

ညောင်ပင်ပေါ်ရှိ အခေါင်းထဲတွင် ကျေးသိုက် တစ်ခုသည် ရှိ၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် ကြက်တူရွေးသိုက် မည်လေသည်။ အနှီ ငှက်သတ္တဝါမျိုးသည် တစ်စုံတစ်ရာ စကားကို အခါခါ ကြားနေရလျှင် တုပ လိုက်စား ပြောဆိုတတ်သော သဘာဝ ရှိလေသည်။ ကြက်တူရွေး သိုက်ထဲမှ ကျေးသားပေါက် တစ်ကောင်သည် အိပ်တန်း ထစ ဝေလီ ဝေလင်း သမယတိုင်း ရွှေကွန့် အော်သံကို အိပ်မှုန်စုံမွှား နေ့တိုင်း နာကြား နေရလေသည်။ ဤသို့အားဖြင့် သုံးနှစ် ကြာသွား၏။

•

သူကြီး ဘထွား၏ တောင်ရွာ မယားသည် ဆုံးပါးသွားသည် ဖြစ်သည်။ သူကြီးသည် ခြေငြိမ်လာ၍ ဘာသာတရား လိုက်စား ရှေ့လျှော့ လျက် ကျောင်းကန် တက်ကာ ဥပုသ် မပျက် ဖြစ်နေလေပြီ။ ပေါင်းကကဲ့သို့ အမျိုးမျိုး အကြောင်းရှာ၍ တောင်ရွာဘက် ထွက် ထွက် သွားတတ်ခြင်းမျိုး မရှိတော့။ ကိုရင် ရွှေကွန့်မှာ သူကြီးထံတွင် သူရင်းငှား လုပ်လျက်သာ နေထိုင်လျက် ရှိ၏။

တစ်နေ့သော ညနေဘက်တွင် သူကြီး ယာခင်းစပ် ညောင်ပင်ထက်သို့ ကလေး တစ်သိုက် ကျေးသိုက် တက်နှိုက်ကြလေသော် အိပ်တန်း တက်စ ကျေးသားအား မိသွားကြလေသည်။ ကလေးတို့သည် သူကြီး ယာစပ်မှ ရသော ကျေးသားကို သူကြီး ကတော်အား ဈက်နှာလိုအားရ သွား၍

www.burmeseclassic.com

ပြကြ၏။ နှုတ်သီးကောက် နီနီ၊ အတောင် စိမ်းစိမ်းနှင့် ကျေးသားသည် ချစ်ခင်စရာ ကောင်းလှလေသည်။ သူကြီးကတော်လည်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ လာပြသော ကလေးများကို မုန့်ဖိုး ကိုယ်စီ ပေး၍ နှစ်သိမ့်ပြီး ကျေးသားကို ခေါ်ထားလိုက်၏။ ထို့နောက် သူကြီးအား ပြလေရာ မင်္ဂလာ ရှိသည်ဟု ဝမ်းမြောက်၍ ရွှေကွန့်အား ဝါးလှောင်အိမ်လေး တစ်ခု လုပ်စေ၍ ဧည့်ခန်းတွင် အစာခွက် ရေခွက်နှင့် တကွ အလှပြ မွေးမြူထားကြလေသည်။

ကျေးသား အိမ်ပေါ် ရောက်၍ သီတင်း တစ်ပတ် ပေါက်သော် သူကြီးနှင့် သူကြီး ကတော်တို့သည် အိမ်တွင် အလှူတစ်ခွင် ဆင်ယင်ရန် အကြံ ဖြစ်လေသည်။ သို့နှင့် ရွာကျောင်း ကိုယ်တော်များအား ဆွမ်းစား ကပ်လျက် အရပ်လူကြီးများနှင့် သူကြီး လင်မယား အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ် တရား အိမ်ပေါ်တွင် နာကြားကြကုန်၏။ ရွာရှိ လူများအားလည်း မီးနိုး တိတ် ဖိတ်ထား၍ စည်ကားလျက် ရှိသော သူကြီး အိမ်တွင် ရေစက်ချ တရားနာရန် အချိန်တန်သော် ကိုရင် ရွှေကွန့်သည် အိမ်ပေါ် တက်လာကာ သူကြီး ချရန် ရေစက်ခွက်ကို သူကြီးလက် အပ်လေ၏။ သူကြီးသည် လှူပုံ အလယ် အတန်ငယ် ဩဇာ ပေးချင်သည် ဖြစ်၍ တိတ်နေသော ပရိသတ် ကြားဝယ် အသံကျယ်နှင့် "ဟဲ့ ရွှေကွန့်၊ နင့် ရေစက်ခွက်နှယ် ငယ်လှချည့်ကွယ်၊ ကြီးတာနဲ့ သွားလဲချေစမ်း ဟဲ့ကောင်"

"မှန်ပါ၊ ကျွန်တော်မျိုး ပြန်လဲလိုက်ပါမယ် သူကြီးမင်း ဦးဘထွား ခင်ဗျား"

ရွှေကွန့်လည်း ကျယ်စွာ ပြန်လျှောက်၏။

ထိုအခါ အနားရှိ ခြင်းထဲမှ "လူတွေ ဘာလုပ်နေကြပါလိမ့်" ဟု စပ်စုနေသော အချစ်တော် ကိုရွှေကျေးသား၏ နားတွင်းသို့ အသံကျယ်များ စူးစွာ ဝင်သွားလေ၏။ ထိုအခါ အတောင် တဖြန်းဖြန်း ထခပ်၍ ကြက်တူ ရွေး အားရလေပြီ။ အနှစ်နှစ် အလလ ညောင်ခေါင်းထဲမှ မနက်တိုင်း နားပင်းမတတ် ကြားခဲ့ရဖူးသော ရွှေကွန့် အသံသည် လည်းကောင်း၊ အချိုအချ လူနှစ်ယောက် စကားထဲမှ "ဟဲ့ကောင်" "သူကြီး" "ဘထွား" စကားလုံးများသည် လည်းကောင်း ကြက်တူရွေးကို ငယ်မှ ငယ်သွေး ပြန်သွင်းပေးလိုက်သလို ရှိသဖြင့်

"ဟဲ့ကောင်၊ သူကြီး ဘထွား မယား နှစ်ယောက် ရှိသဟ"

"ဟဲ့ကောင်၊ သူကြီး ဘထွား မယား နှစ်ယောက် ရှိသဟ"

"ဟဲ့ကောင်၊ ...."

ခေါင်း တဆတ်ဆတ် ပြုလျက် တိတ်နေသော ပရိသတ် ဗိုလ်ပုံ အလယ်ကြား အားပါးတရ အော်ဟစ် အစွမ်းပြလေတော့၏။

တိတ်နေသော ပရိသတ်သည် ပထမ အံ့ဩ၏။ ဒုတိယ ကြက်တူ ရွေး၏ အဆက်မပြတ် စကား လူတို့နား အမိပ္ပာယ် ထင်လေသည်။ တတိယအားဖြင့် ပတ်တုတ်မရ တဝါးဝါး ရယ်ကြကုန်လေသတည်း။

ရွာကျောင်း ကိုယ်တော်များသည် ယပ်တောင်များ ကွယ်၍ ပြုံးစိစိ ဣန္ဒြေဆယ်တော်မူ၏။ နောက်နားမှ ပရိသတ်များ သူကြီးကို အားနာလှ သဖြင့် တခွီးခွီးနှင့် ထသွားကြ၏။ ရပ်မိရပ်ဘ လူကြီးများကား တသော သော တဝါးဝါး နေရာတွင်ပင် ပွဲကျနေကြ၏။ ရွှေကွန့်မှာ အံ့ဩလွန်းလှ၍ ရေစက်ခွက်နှင့် အတူ ကြက်သေ သေလျက် ပါးစပ် ဟောင်းလောင်း ဟ၏။ သူကြီး ကတော်၏ မျက်နှာသည် ညိုရာမှ နီ၊ နီရာမှ မည်း၊ မည်းရာမှ မောင်၊ မောင်ရာမှ ပုပ်သိုး ရွံ့မဲ့လာကာ သူကြီးအား မျက်တောင်နီ နှစ်ကွင်းနှင့် တွင်တွင် ကြည့်၏။ သူကြီးသည် "ဟဲ့" "ဒီကောင်" "ဘယ့် နှယ်" "ဘာဖြစ်" "ဘယ်လို" အထိုထိုသော အာမေဋိတ်ကို ထိုင်ရမလို ထရမလိုနှင့် ကုန်းကုန်းကွကွ ဆို၏။ ထိုစဉ်အတွင်း လူအများ ဝရုန်း သုန်းကား ဖြစ်လေ ကြက်တူရွေး အားရလေ ဖြစ်ရကား ထိုစကား တစ်ခွန်း တည်းချည်း ကျယ်လောင်စွာ အထပ်ထပ် ရွတ်နေသဖြင့် သူကြီး ဒီကြွက် လာလေသော ကွမ်းတော်အစ် ဆွဲ၍ ပစ်လေတော့၏။

*

အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရလေသော် သူကြီးသည် သူကြီး ကတော်နှင့် ရှင်းကြ၏။ ရွှေကွန့်သည် သူကြီးနှင့် ရှင်းရ၏။ ကလေး တစ်သိုက်သည် သူကြီးကတော်၊ သူကြီး၊ ရွှေကွန့်တို့နှင့် ရှင်းရ၏။ ညောင်ပင်သည် ကလေး များ အညှိုးထား၍ ခုတ်ထစ် စာရင်းရှင်းခြင်းကို ခံရ၏။ သူကြီး၊ သူကြီး ကတော်၊ ရွှေကွန့်၊ သက်သေ လူအများတို့သည် ရွာကျောင်း ကိုယ်တော် များထံ သွား၍ ရှင်းကြရပြန်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြက်တူရွေးမှာမူကား သူကြီး စိတ်ထွက်၍ ကွမ်းအစ်နှင့် နက်လိုက်စဉ်ကပင် လှောင်အိမ်ခြင်း ပွင့်သွားသဖြင့် လွတ်လပ်ရေး ရသွားပြီ ဖြစ်ရကား မည်သူနှင့်မှ ရှင်းရန် မလိုတော့ဘဲ သူ တတ်သော လူစကားတစ်ခွန်းကို အထပ်ထပ် အဆက်မပြတ် ရေရွတ် မြူးတူးလျက် အရပ်တစ်ပါးသို့ ပြန်သွားပြီ ဖြစ်လေသတည်း။

'ဟဲ့ကောင်၊ သူကြီး ဘထွား မယား နှစ်ယောက် ရှိသဟ'
'ဟဲ့ကောင်၊ သူကြီး ဘထွား မယား နှစ်ယောက် ရှိသဟ'
'ဟဲ့ကောင်၊ သူကြီး ဘထွား မယား နှစ်ယောက် ရှိသဟ'
'ဟဲ့ကောင်၊ သူကြီး ဘထွား ....'

BURMESE CLASSIC .com

ဖော်မေးရှင်း ဆိုသည်မှာ ....

ကျဲကျဲတောက် ပူနေသော နေရောင်အောက်တွင် ဖြစ်၏။

တလင်း ပြောင်ပြောင် ကွင်းခေါင်ခေါင် တစ်ခု ဘေးဝယ် **အဆီ** ပြောင်ပြောင် နေလောင် ချွေးရွှဲ လူအုပ် တစ်ခဲကြီးသည် တစ်စုံတစ်ရာသောကိစ္စကို တခဝါဝါ တသောသောနှင့် ဝိုင်းဝန်း ကြည့်ရှု အားပေးလျက်ရှိကြကုန်လေသည်။ တစ်ခါ တစ်ခါ 'ဟာ' ခနဲ ဆဲသံစုံ ပေါ်လာတတ်၍ မသဲမကွဲ မာန်မဲသံများလည်း ဟိုတစ်စ သည်တစ်စ အကြိုအကြား ကြားရတတ်လေ၏။ အသို့ ဖြစ်နေကြလေသနည်း။ အခြား မဟုတ်။ ဘောပွဲ ဖြဲလရမ်း တစ်ခုသာ ဖြစ်လေသည်။ မရေမရာ ဆိုရသော် နှစ်ရွာတည်း ကြိတ်၍ နွဲနေသော ဘောချိန်းပွဲကို သူ့ရွာ ကိုယ့်ရွာ ပရိသတ် များ အလကား လာ၍ အားပေးနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဝိ...တိပပ တင်ပြရပါမူကား ဌေးကုန်းရွာနှင့် ဖုတ်ကုန်းရွာ မည်သော ...လယ်လမ်း တစ်ခုသာ ခြားသည့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရွာနှစ်ရွာသည် မကြည်ကြသည် ဖြစ်၍ သူ့ ဘောသမား ကိုယ့် ဘောသမား ရွေး...ပေးကြရာမှ တစ်ဖက်ကို တစ်ဖက် ဆုံးမရန် အကြံနှင့် ပေါ်ပေါက်...သော ရွာပြင် ကွင်းစပ်ထဲမှ ဘောပွဲကို သဲသဲမဲမဲ ဆဲဆို အားပေးလျက် မတ္တာတော် ထားနေကြခြင်း ဖြစ်လေသတည်း။

ဗန္ဓုကမ္မလာ မြကျောက်...မှာ မတင်းသည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်၍ ခပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပျှင်းပျှင်း ရှိလေသော သိကြားမင်းသည် ထိုအခိုက် လူ့ပြည်ကို အကြည့် စိုက်လိုက်သည် ရှိသော် အနီ ဗာလာနံတို့၏ မလျော့သော အခြင်းအရာကို မြင်ရှာလေသည်။ တစ်ယောက် အခွက် တစ်ယောက် နေ့တိုင်း မြင်နေကြရ ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် နှစ်ရွာ ကွဲ၍ ပြိုင်ဆိုင်ချင်စိတ် ကဲနေကြရလေ သနည်း။ သိကြားတို့ ခွမ်းအား ရှူးဂါး ပါဝါနှင့် ဤသတ္တဝါတို့၏ အတိတ်ကို ဆောင်မိလေထသော် …

ဘိုးတော်ဘုရား လေးဖက် တွားစဉ် ကာလ တစ်ချိန်သော အတိတ် သမယက ဤနှစ်ရွာသည် တစ်ရွာတည်း ဖြစ်၏။ အမည်သညာ ခေါ်စရာ ကား ဖွေးပင်ဖုတ်ရွာဟု တွင်လေသည်။ ရွာပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဖွေးပင်များ အဖုတ်လိုက် အအုံလိုက် ပေါက်ရောက်နေလျက် ရွာ၏ အလယ်ခေါင် တည့်တည့်တွင် တောင်မြောက် တန်းနေသော ဗဟိုလမ်း တစ်ခု ခြား၍ တည်နေလေသော ရွာရှည် ဖြစ်၏။ ထိုရောကာလက ရွာသားများ အချင်း ချင်း သဘော အလွန် မျှတလျက် ချစ်ခင်စွာ ရှိခဲ့ကြသော်လည်း ကွန်မြူနစ် ခေါ် သောက်လွဲ ဝေများ ထကြွကြသော ခေတ်သို့ ရောက်သော် စိတ်ဝမ်းခွဲ ခံကြရလေသည်။ တောင်ဘက်မှ ဝင်လာသော ကွန်မြူနစ်များက ရွာ အရှေ့ခြမ်းသည် လက်ယာ၊ အနောက်ခြမ်းသည် လက်ဝဲဟု ယူဆကာ အနောက်ခြမ်းကို ဖိ၍ ဟောပြော စည်းရုံးကြ၏။ မြောက်ဘက်မှ ဝင်လာ ကြသော ကွန်မြူနစ်များကလည်း ရွာအနောက်ခြမ်းကမှ လက်ယာ၊ အရှေ့ခြမ်းသည် လက်ဝဲဟု ခွဲ၍ ရွာ အရှေ့ခြမ်းဘက်ကိုသာ လီနင်၊ ကားလမာ့က်စ် စသည့် အလုံးကြီးများနှင့် ထုထုထောင်းထောင်း ဟောပြော ကြလေသည်။ အနီ ကွန်မြူနစ်များအား သူပုန်ထမှုနှင့် ဆိုင်ရာမှ ဖမ်းသွား ခံကြရလေသော် ကျန်ခဲ့သော ရွာသားများသည် ဘယ်သူ လက်ဝဲ ဘယ်သူ လက်ယာဟု ဝေခွဲမရ ဖြစ်ရှာကြလေသည်။ ဤသည်မှစ ငြင်းခုံကြ၍ မခေါ်နိုင် မပြောနိုင် ဖြစ်ကြကာ ရွာလယ် လမ်းအား စည်းအဖြစ် ထား၍ နှစ်ရွာ ကွဲသွားလေသတည်း။ သူတို့ကိုယ် သူတို့ 'ဖုတ်ကုန်း' 'ဖွေးကုန်း' ဟု သမုတ်ထားကြသော်လည်း ဒီစတြိတ် ခရိုင် မြို့နယ် သတ်မှတ်ချက် ထဲတွင်မူ တစ်ရွာတည်းသာ ဖော်ပြထားလေသည်။ သိကြားမင်းသည် အတိတ်မှ ပစ္စုပ္ပန် ပြန်ရောက်လာ၍ နှစ်ရွာသားတို့၏ ဂိုးမရှိ သရေပွဲကို

အသေအလဲ နွှဲနေကြသည်အား ရှုစားနေလေသည်။

ကွင်းဘေး တစ်နေရာဝယ် နှစ်ရွာမှ လူကြီးများ စုစည်း ကြည့်နေ ကြကုန်၏။ ကန်နေသူများထဲတွင်မူ ဖုတ်ကုန်းဘက်မှ အနည်းငယ် ခြေသာ နေလေသည်။ ဖုတ်ကုန်း လူကြီးများ စပ်ဖြီးဖြီး ရှိသော်ငြား ဖွေးကုန်း အဓိ အဘများ စိတ်မချ ဖြစ်နေ၏။ တစ်ချိုဝယ် ဖုတ်ကုန်း ဆေးဆရာသည် ဖွေးကုန်း ဗိန္ဒောဘက် ပြိတီတီ တစ်ချက် ကြည့်လျက် သူဟာသူ ပြောသလို နှင့်

'ဒီလို ရှိတယ် ကိုရင်ရဲ့၊ ဖုတ်ကုန်းဟာ ဖွေးကုန်းထက် သာနေတာ အပ်ချဗျ၊ ဒီလို ဘောပွဲမျိုး မပြောနဲ့၊ ဟော … ဟိုကောင်းကင် နက္ခတ် တွေမှာတောင် ကြည့်၊ ဖုသျှနက္ခတ် ဆိုတာပဲ ရှိတယ်၊ ဖွေးသျှ နက္ခတ် ရယ်လို့ ကျုပ် တစ်ခါမှ မကြားရဖူးပေါင်ဗျာ'

ထိုစကားကို ဖွေးကုန်း ဗိန္ဒော ကြားသော်လည်း ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ နေချေရာ ဖုတ်ကုန်း ဆေးဆရာမှာ မာန်တက်လာသည့် အလျောက်

'နောက်ပြီးတော့ ရှိသေးသဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ သိတဲ့ မောင် ပေါက်ကျိုင်း ဇာတ်ထုပ်တော်ထဲမှာလည်း ဖုတ်သွင်း ရထားကြီး ဆိုက်ချ လာတယ်လို့သာ ပါတယ်၊ ဖွေးသွင်း ရထားကြီး ဆိုက်လာတယ်ရယ်လို့ ဘယ်နေရာမှာ ပါလို့တုန်း'

ဤတစ်ခါတွင် ဆေးဆရာ စကား နားစွန်နားဖျား ကြားလိုက်သော ဖုတ်ကုန်း သူကြီးမှာ သူ့ဆေးဆရာကို ဝင်ပင့်ပေးလေ၏။

'ဟုတ်ပ ဆေးဆရာရယ်၊ ကျုပ်ဖြင့် ရွာလမ်းလယ်မယ်၊ ဖုတ် တထောင်းထောင်းထ ကျန်ရစ်ခဲ့တာသာ တွေ့ဖူး ပြောဖူး ကြားဖူးပါရဲ့၊ ဖွေး တထောင်းထောင်း ထနေတာပဲလို့ ဘယ်သူ ပြောတာမှ မကြားဖူးဘူး'

ဖုတ်ကုန်းဘက်မှ အတိုင်အဖောက် နှစ်ယောက် မြင်သာလေပြီ။

'မှန်လိုက်လေ သူကြီးရယ်၊ ဖုတ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ တော်တော် နေရာ တွင်ကျယ်ပေသကိုး၊ ကျုပ်တို့ ရွာမယ် မြေပင်တွေ မြက်ပင်တွေ ရေတွက်ကြရင်လည်း မြေပဲ တစ်ဖုတ် မြက်တစ်ဖုတ်လို့ပဲ ရှိတာ၊ တစ်ဖွေး နှစ်ဖွေး သုံးဖွေး ဆိုပြီး ဘယ်သူမှ မပြောကြဘူး'

သူကြီးမှ

www.burmeseclassic.com

"စကားတင် စာတင်လား ဆေးဆရာရဲ့၊ အသံမှာလည်း ဖုတ်က ပင်မဗျ၊ ကျုပ်တို့ တွေလာကျိတွေ မိုတာဘုတ်တွေများ မောင်းသွားရင်ဖြင့် ဖုတ်ဖုတ် ဖုတ်ဖုတ်နဲ့သာ မြည်တာကလား၊ ဗွေးဗွေး ဗွေးဗွေး အော်ပြီး မောင်းချသွားတဲ့ စက်တပ် ယာဉ်မျိုး ကျုပ်တစ်သက် တစ်ခါမှ မကြုံဖူး ပေါင်ဗျာ"

"သူကြီးကလည်း၊ ပယောဂလမ်း လိုက်ဖြန့်ရင်ဖြင့် ကြည့်ဦးလေဗျာ၊ လူတွေ နာမကျန်း ဖြစ်တဲ့ အခါတို့ သေတဲ့ အခါတို့မှာ ဖုတ်ဝင်တတ်တယ် ရယ်လို့သာ ရှိတာဗျ၊ ဗွေးဝင်တယ်ရယ်လို့ လုံးလုံးကို မရှိဘူး၊ တကယ်တော့ ဗွေး ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ နားဝင် ဆိုးပြီး အတော် ရိုင်းသကိုး"

"ဟုတ်လိုက်လေဗျာ၊ သေခါနီး လူမမာ ဖုတ်လိုက် ဖုတ်လိုက် ဖြစ်နေတာမျိုးပဲ ရှိတယ်၊ ဘယ်သူမှ သေခါနီး ဗွေးလိုက် ဗွေးလိုက် ဖြစ် မနေဘူး"

တစ်လျှောက်လုံး ကြားလာရ၍ နားကြားပြင်း ကပ်လာသော ဗွေးကုန်း ဇိနွှေမှာ မနေသာတော့သဖြင့် သူ့ ဗွေးကုန်း သူကြီးဘက် လှည့်ကာ

"မပြောမပြီး မတီး မမြည် ဆိုတာလို ဖြစ်လာပြီကော သူကြီးရဲ့၊ နေရာတကာ ဗာလာနံ များတဲ့ ခေတ်မှာ မဟုတ်တာကို အဟုတ် ထင်နေ တတ်တဲ့ လူစားမျိုးက အများသားလားဗျ"

ဖုတ်ကုန်းသားများ အလကားနေရင်း စောင်းပြောသည်ကို ခံနေရ၍ ဒေါပွနေသော ဗွေးကုန်း သူကြီးမှာ သူ့ဇိနွှေ၏ အချီ စကား အားရလျက်

"ဆိုစမ်းပါဦး ကိုရင်ရာ"

ဟု ထောက်ပေးလေသည်။ ဗွေးကုန်း ဇိနွှေမှ ဆက်၍

"ဖုတ် ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ ဗွေး ဆိုတဲ့ စကားလုံးလောက် ဘယ်တုန်းကမှ နေရာ မကျခဲ့ဘူးဗျ၊ ဟော သီးပင် စားပင်တွေမှာပဲ ကြည့် မလား၊ ဗွေးပင် ဗွေးသီးပဲ ရှိတယ်၊ ဖုတ်ပင် ဖုတ်သီး ဘယ်နည်းနဲ့မှ မရှိဘူး"

"ဟုတ်လိုက်လေဗျာ၊ ဆက်စမ်းပါဦး"

"ဆက်ရရင် ဒီလိုလေ၊ သူကြီးတို့ ကျုပ်တို့ အပွဲ အပုပ် ဆေးချေး

ဆေးချိုး ကင်းစင်အောင် ဘာဟင်းချိုလေးများ ချက်ချက် သောက်တတ် ကြသလဲ၊ ဗွေးတောက် (ခွေးတောက်) ရွက် ဟင်းချိုဗျ၊ တစ်ကမ္ဘာလုံး ဘယ်သူမှ ဖုတ်တောက်ရွက် ဟင်းချို မသောက်ဘူး"

"တော်ပေရဲ့ဗျာ"

"ကမ္ဘာ ဆိုလို့ ဆက်ပြောရဦးမယ်၊ နိုင်ငံတကာ အမြင်နဲ့ ကမ္ဘာ့ မြေပုံ ဖြန့်ကြည့်ဦး၊ ဥရုဗွေးတို့ ပါရာဗွေးတို့လို နိုင်ငံတွေပဲ တွေ့မယ်၊ ဥရုဖုတ် နိုင်ငံ၊ ပါရာဖုတ် နိုင်ငံလိုဟာ ရှာတွေ့ရင် ကျုပ်လည် လာဖြတ်စမ်း ဗျာ"

"တယ်ဗဟုသုတ စုံတဲ့ လူပါလား"

"နေဦးဗျ၊ ကျန်သေးတယ်၊ ကျုပ်တို့ ဆေးဆရာ ဆေးသမား ဆိုတာ မျိုးဟာ ကုသရေးဘက်မှာ လူ့အင်္ဂါ အစုံအလင် သိထားရသဗျ၊ လူမှာ ဆိုရင်ဖြင့် …"

ထိုအခါ ဖုတ်ကုန်းရွာ ဆေးဆရာမှာ မနေသာသလို ဖြစ်ကာ ဝင်၍

"ဟေ့လူ၊ မဆိုက်ရိုင်းချင်စမ်းနဲ့ဗျာ၊ ကြီးကောင် ကြီးမားနဲ့"

ဗွေးကုန်း ဇိနွှေမှာ နေရာမှ ရုတ်ခနဲ ထကာ ပုဆိုး ပြင်ဝတ်လျက်

"ဒီမှာ ဟေ့လူ၊ ကျုပ် ဘာပြောမယ်မှန်းတောင် ခင်ဗျား မသိသေး ဘဲနဲ့ လူကို ရိုင်းသလေး ဘာလေး ဒီလူနှယ် အတွေးကိုက ရိုင်းစိုင်းနေပြီး တော့များ၊ ခင်ဗျား ခေါင်းကြီးက ဒါမျိုးပဲ တွေးတတ်သလား"

ဖုတ်ကုန်း ဆေးဆရာမှာ ရှူးရှူးရှားရှား ဖြစ်လာပြီး

"ကိုယ့်လူ၊ ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်တဲ့ ဆေးဆရာ[illegible]ကြီး ဗျ၊ ခင်ဗျား ပါးစပ်ယုတ်က နှုတ်ထွက်ရဲပေမဲ့ လူကြီးလူကောင်း ကျုပ်တို့ နားမခံသာစရာမျိုးမို့ တားရတာဗျ၊ ခင်ဗျားကများ လူ[illegible]စကား မော် ကား"

ထိုစဉ်

"ဂိုး … ဟိုး … ဟိုး"

ပထမပိုင်း ပြီးခါနီးလေးမှ ကပ်၍ [illegible]ကုန်း တိုက်စစ်မှူးက ဗွေးကုန်း ဘက်သို့ ဂိုးသွင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေ၏။ ပုဆိုး တမမနှင့် ချမည့်ဟန် ပြင်နေသော ဆေးဆရာနှင့် ဇိ[illegible]သည် လည်းကောင်း၊ အနီးနားမှ သူကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှစ်ပါးသည် လည်းကောင်း၊ ထိုသူများ အငြင်းပွားသည်ကို ယောင်တောင်တောင် လိုက်ကြည့်နေမိသော သိကြားမင်းသည် လည်းကောင်း မည်သို့မည်ပုံ ဂိုးဝင်သွားသည်ကို မမြင်လိုက်ကြဘဲ ရှိချေသည်။ သိကြားမင်းဦးမာဃသည် သိကြားတို့ ဘာဝ ရီပလေး *(Replay)* ပြန်လုပ်ကြည့်၍ ရသော်ငြား ဗိန္ဓော၊ ဆေးဆရာနှင့် သူကြီး နှစ်ဖြာတို့ မျှော နီးရာလူထံ စနည်းနာ ပြန်ကန် အပြောတွေကိုသာ နာကြားကြရကုန်၏။ မရှေးမနှောင်းမှာပင် ဒိုင်လူကြီး ဦးမဲသည် ဝဇီ ခဲ၍ ပထမပိုင်းကို လက်စသတ်လိုက်လေသည်။

ဖုတ်ကုန်း ရွာသား ပရိသတ် အများသည် တစ်ဂိုး နိုင်နေသဖြင့် တခွခွ ဖြစ်ကြသလောက် ဗွေးကုန်းဘက်သားတို့မှကား ဟိုအပြစ်တင် သည်အပြစ်တင်၊ အချင်းချင်း ဆဲသူဆဲ၊ မဆီမဆိုင် ဒိုင်ကို မျက်စောင်းခဲလို ခဲနှင့် အကဲမရကြချေ။ အချင်းချင်း ပြောရင်းနှင့် ထရှမလို ဖြစ်ကြသည်လည်း မရှား။ ဖုတ်ကုန်း ဘောသမားများသည် အနား ရသည့် ကာလ ရေငုံသူ ငုံ၊ အကြော လျှော်သူ လျှော်၊ ကြပ်ထုပ် စမ်းသူစမ်းနှင့် ဟိုတစ်စု သည်တစ်စု ပြုစုလျက် ရှိကြ၏။ ဗွေးကုန်း ဘောသမားများမှကား အနားမယူအားဘဲ ကွင်းထောင့် တစ်နေရာတွင် အခါပေး နည်းပြ ဆရာနှင့် တကျိတ်ကျိတ် တစ်စုံတစ်ရာ တိုင်ပင်နေကြကုန်လေသည်။

ဦးမဲသည် ဒုတိယပိုင်း ပြန်စရန် လောဆော်၏။ ကွင်းထဲသို့ ဝင်လာကြကုန်သော နှစ်ဖက် ဘောသမားတို့ မျက်နှာထားကား ထူးခြားလှတော့သည်။ တစ်ဂိုး နိုင်နေသော ဖုတ်ကုန်းသားများမှာ အေးအေးလူလူသာ ဝင်လာလေသည်။ ရှုံးနေသော ဗွေးကုန်းသားများမှာမူ ...

ကလေးနှင့် လူကြီး ကန်ရမည့် အလား မထီလေးစား ပြုံးတုံးတုံးနှင့် တစ်ဖက် အသင်းအား မလေးမစား ကြည့်လျက် ဝင်လာကြလေသည်။ ပရိသတ် အများ ခင်းတို့ မျက်နှာထား ကြည့်၍ အတန်ငယ် ငြိမ်ကျသွား၏။ အသို့လေနည်း။ ရှုံးနေသည့် ဘက်က အချိန်မရွေး ထကန်လို့ နိုင်မည့်ဂိုက် ဖမ်းနေလေပြီ။ တစ်ဖက် အသင်းသားများကိုလည်း ကလေးကို လူကြီးက ကြည့်သကဲ့သို့ သနားကြည့်နှင့် ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့် လုပ်ကြသေး။ ပရိသတ် ကြားတွင် သို့လော သို့လော အတွေး ပွားလျက်

တီးတိုး ဝေဖန်နေကြ၏။ ဖုတ်ကုန်း ဘောသမားများပင် မသက်မသာချင်သလို အချင်းချင်း တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်မိကြစဉ်ပင် ဒိုင်လူကြီး ဝဇီ တွတ်၍ ဒုတိယပိုင်း တာလွှတ်လိုက်လေ၏။

စပေးဘောကို ဖုတ်ကုန်းဘက်မှ ကန်ရမည် ဖြစ်သည်။ ဗွေးကုန်း ဂိုးသမားသည် သူ့ ဂိုးပေါက်သို့ အသွား တစ်ဖက် အသင်း တိုက်စစ်မှူးအား ပြုံးစိစိနှင့် မျက်စိ တစ်ဖက် မှိတ်ပြသွားသေး၏။ ဒိုင်လူကြီး ဦးမဲမှ စကန်ရန် လောဆော်လေသည်။ ဗွေးကုန်း ဘောသမား ဆယ်ယောက်လုံးသည် အေးအေးလူလူ သူတို့ ဂိုးဧရိယာ အစပ်၌ ရင်ပေါင်တန်းကာ လက်ချင်း တွဲ၍ ရပ်လိုက်ကြ၏။ ထူးခြားသော ကစားကွက်ပေတည်း။ ဖုတ်ကုန်း ဘောသမားများသည် အနီ လူတန်းကြီးကို ကြည့်ကာ ရုတ်တရက် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ။ ဒိုင်လူကြီးက ကန်ကြပါဟ ဟူသော သဘောနှင့် နောက်တစ်ခါ ဝဇီ ထပ်မှုတ်၏။ မဖြစ်ချေတော့။ ဖုတ်ကုန်း ဘောသမားများသည် ထုံးစံ အတိုင်း အပေးအယူ လုပ်၍ ရှေ့တက်သူက ပြေးတက်သွားကြသည်။ ဤတွင် ဗွေးကုန်း လူဆယ်ယောက်တန်းကြီးသည် ကွင်းလယ်သို့ ညာသံ ပေးကာ ဟေးခနဲ ပြေးတက်လာလေသည်။ ကွင်းလယ်တွင် ဘောလုံး ထိန်းထားသော ဖုတ်ကုန်း ပလေယာသည် ရုတ်တရက် ပြေးတက်လာသော ဗွေးကုန်း လူတန်းကြီးကို လန့်သွား၍ သူ့တိုက်စစ်မှူး တစ်ယောက်ထံ အမြင့်ဘော ကန်တင်လိုက်သော်

'နှီ'

လူကျွံနေလေသည်။ ဗွေးကုန်းဘက်မှ လူကျွံဘော ဂ... ကန်ခွင့် ရသွားလေ၏။ လူကျွံဘောကို မည်သို့ ကန်ကြလေမည်နည်း။

ဗွေးကုန်း ဂိုးသမားသည် လူကျွံဘော ကန်ရန် ... အေးဆေးဆေး တက်လာ၍ ဘောလုံးကို တည်၏။ ကျန်ဆယ်ယောက်သည် ဘောလုံး တည်ထားသော ဂိုးသမားကို ကျောပေး... ...ငိုင်းကြီးပတ်ပတ် လက်တွဲ လိုက်ကြလေသည်။ ပရိသတ်နှင့် တစ်ဖက် အသင်းသည် မြင်ကွင်းကို အလွန်တရာ အံ့သြနေစဉ် ဒိုင်လူကြီး ဝဇီ မှုတ်လေ၏။ ဝဇီသံ ကြားသည်နှင့် လူဝိုင်းကြီးထဲမှ ဗွေးကုန်း ဂိုးသမားသည် သူ့လူ တစ်ယောက် နောက်စေ့ကို ဘောနှင့် ကန်၏။ ...ကျသည်နှင့် ဝမ်းခေါင်းသံကြီးနှင့် ပြေးဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျုံးအော်ကာ ပြိုင်ဘက် အသင်း ဂိုးပေါက်ဘက်သို့ ဂိုးသမားနှင့် ဘောလုံး အလယ် ထားကာ ဆယ့်တစ်ယောက်လုံး အဝိုင်းလိုက်ကြီး ဆွဲပြေးကြလေ တော့သည်။

သိကြားမင်း အံ့သြသွား၏။ ဆန်းလှသော အကွက်ပေတကား။ ဖုတ်ကုန်း ပလေယာများနှင့် ဒိုင်လူကြီးပါ နေရာတွင် ကြက်သေ သေနေ ကြ၏။ ပရိသတ်မှာလည်း အလွန်တရာ အံ့သြလှချေ၍ ဘာသံမျှ မထွက်နိုင်၊ ငိုင်ကြည့်နေကြလေသည်။ ထိုစဉ်အတွင်းမှာပင် ဗွေးကုန်း ဘောသမား ဆယ့်တစ်ယောက် အဝိုင်းကြီးသည် ဖုတ်ကုန်း ဂိုးပေါက် ရှေ့သို့ ရောက်ရှိ သွားကာ ရုတ်တရက် လူစု ခွဲလိုက်၏။ ထိုအခါ လူဝိုင်းကြီး အလယ်မှ ဗွေးကုန်း ဂိုးသမားသည် အံ့သြနေသော ဖုတ်ကုန်း ဂိုးသမားကို စေ့စေ့ ပါအောင် တစ်ချက် ကြည့်၍ ဘောလုံးကို ဂိုးပေါက်တွင်းသို့ ကျုံးကန်သွင်း လိုက်လေတော့သည်။

ပထမသော် တစ်ကွင်းလုံး တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိ၏။ နောက်မှ
"ဂိုး ... ဟိုး ... ဟိုး"

ဟူသော ဗွေးကုန်းသားတို့၏ တစ်ခဲနက် အသံကြီးသည် ဘဝင် လှုံ၍ ထွက်လာလေသတည်း။ ချေပဂိုး သွင်းပေးလိုက်သော ဗွေးကုန်း ဂိုးသမားသည် အောင်ပွဲမျှ မခံ။ လုပ်ရိုး လုပ်စဉ် သာမန် အလုပ် တစ်ခု လိုသာ သဘောထားသကဲ့သို့ သူ့ ဂိုးပေါက်ဘက် ခပ်တည်တည် ပြန်လျှောက်သွားလေသည်။ ဖုတ်ကုန်းဘက်မှ မကျေမနပ်နှင့် စောဒက တက်သံများသည် ကစားသမားများထံမှရော ပရိသတ်ထံမှပါ ပွက်ပွက် ညံအောင် ထွက်လာလေသည်။ မည်သို့ဆိုစေ။ ဒိုင်လူကြီး ဦးမဲမှ နက်နဲစွာ စဉ်းစား လျက် ဂိုးဝင်သည် သတ်မှတ် ခွင့်ပြုလိုက်လေသဖြင့် ဗွေးကုန်းဘက်မှ ချေပဂိုး တစ်ဂိုး ပြန်ရသည်နှင့် အတူ သရေကျသွား၍ ပွဲမှာ အကြိတ်အနယ် ရှိလာလေသည်။

ဖုတ်ကုန်းဘက်မှ စပေးဘောကို ကွင်းလယ်တွင် ပြန်တည်၏။ ဗွေးကုန်း အသင်းကလည်း သူတို့၏ (၁-၁၀) ဝမ်းတန်း ဖော်မေးရှင်း အတိုင်း သူတို့ ကွင်းဘက် အခြမ်းတွင် ပြန်၍ တန်းစီကြလေသည်။ သို့သော် သည်တစ်ခါတော့ ဖုတ်ကုန်းသားများ ပါးသွားလေပြီ။ ဒိုင် ဝဇီ

တွတ်သည်နှင့် နောက်တန်းသို့သာ ဘောလုံး ပြန်ပေးလိုက်၏။ လူကျွံ မခံတော့။ အမြင့် ဘောများ မကန်တင်တော့။ အခြေအနေ ကြည့်၍ ဘောလုံး ထိန်းထားလျက် ဗွေးကုန်း လူတန်းကြီးကို ကျော်ဖြတ်ရန် ကြံလေသည်။ သို့သော် ဒီ လူဆယ်ယောက်တန်းကြီးကို ဘယ့်နှယ်မှ လုပ်မရ။ ဝမ်းတူး ရိုက်ကြည့်လည်း မလွတ်။ တောင်ပံ နှစ်ဖက်တို့မှ ကပ်ဖောက်ရန် ကြံလျှင် ကပ်သည့်ဘက် ပြုလာ၏။ ဘော နောက်ပြန် ကန်ပေးလိုက်၍ နောက်တန်းမှ လူခေါ် ကစားနေလည်း သင်းတို့က တက်မလာ၊ အလယ် စည်းနားတွင်သာ အတန်းလိုက်ကြီး ဟေးလား ဝါးလား လုပ်နေကြ၏။ တစ်ချို့တွင် ဖုတ်ကုန်းသားများ စိတ်ထွက်လာ၍ ဗွေးကုန်း လူတန်းကြီးကို အတင်း ဝင်ဖောက်၏။ သို့သော် မရ။ လုံးထွေး သွားကြပြီးနောက် ဘောလုံးကို ကွင်းပြင် ကန်ထုတ်လိုက်ခြင်းသာ ခံရ၏။ အဝေးမှ လှမ်းကန်သွင်းရအောင်ကလည်း ကိုယ့်ခြေ ကိုယ် စိတ်မချ၍ ဖုတ်ကုန်းသားတို့ မလုပ်ရဲကြ။ မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ ဗွေးကုန်းဘက်ကိုတော့ ဘောလုံး ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ပေး၍ မဖြစ်ချေ။ မတော် ခုနကလို လုပ်ကြပြန်လျှင် ခက်မည် ဖြစ်၏။ ဤသို့နှင့် ပွဲသည် ထုပ်ဆီးတိုးသလို ဖြစ်နေကာ အချိန် တော်တော် ကုန်သွား၏။ ပရိသတ်များမှာလည်း ယောက်ျား ထုပ်ဆီးတိုးပွဲ လာကြည့်နေကြရသလို ရှိ၏။ ဗွေးကုန်း ဆယ်ယောက်တန်းကြီးမှာကား ၄င်းတို့၏ ဝမ်းတန်း ဖော်မေးရှင်းကို အပျက်မခံဘဲ ခွဲကောင်းစွာဖြင့် ခံစစ်သာ ကစားနေလေသည်။ ကွင်းလယ်စည်းကို ကျော်၍ လုံးဝ တက်မလာ ကြသည်သာမက ရင်ပေါင်တန်း လက်တွဲထားခြင်းကိုပင် ယားကို မဖြုတ် ကြချေ။ ပွဲချိန် ပြည့်ရန်ကား တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာလေပြီ။ ဤသို့ဖြင့် တစ်ချိတွင်မှ ...

စိတ်မရှည် ဖြစ်နေပုံရသော ဖုတ်ကုန်း တိုက်ပွဲဝင်မှူး တစ်ယောက် သည် ဘောလုံး ရ၍ ဗွေးကုန်း ဂိုးဧရိယာစပ်များ အထိ ချဉ်းကပ်သွားနိုင် လေသည်။ ဤတွင် ဟိုပြေး သည်ပြေး ဖော်ပြီး သည်ပေးနှင့် ဘာမှလည်း လုပ်မရသော ဘောပွဲကို အဆုံးသတ် ကိုသုံးသင့်မည် စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ဂိုးပေါက်ထဲသို့ တစ်ခါတည်း လှမ်းကန်ထည့်လိုက်လေ၏။ သို့သော် ကြေးစား ပရို *(pro)* ခြေ မဟုတ်သဖြင့် ဗွေးကုန်း ဂိုးသမား အလွယ်တကူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖမ်းမိသွားလေရာ ဖုတ်ကုန်း တစ်ရွာလုံး စိုးရိမ်စိတ်နှင့် ဟယ်ခနဲ အာမေဋိတ် မိကြလေသည်။ ဘာတွေများ မဟုတ်တာ လုပ်ကြဦးမည်နည်း။ အချို့က ခုနတုန်းကလို အပိုင်းကြီး လုပ်ပြေးပြီး ဂိုးသွင်းရင် မပေးနဲ့ဟု ဒိုင်ကို ကြို သတိပေး အော်ဟစ်ကြ၏။ ကိုးရိုးကားရား ဂိုးများကို လက်မခံလိုသော ဦးမဲကလည်း ဂိုးသမားထံ ကပျာကယာ ပြေးသွား၍ ခုနကလို ဂိုးသွင်းရင် မပေးဘူးဟု ဒိုင်လူကြီး အာဏာပြလေသည်။ ရွှေကုန်း ဂိုးသမားကမူ အေးဆေးစွာ ပြုံး၍ ဒိုင်လူကြီးအား ခေါင်းသာ ညိတ်ပြလေသည်။ သို့မှ ပရိသတ်နှင့်တကွ ဒိုင်ပါ ဘဝင်ကျသွားလျက် ဖမ်းမိထားသော ဘောကို ပြန်ကန်တင်ရန် အချက်ပြ၏။ သို့သော် …

ဘောလုံးကို ကွင်းလယ်သို့ ပြန်ကန်မတင်ဘဲ ရွှေကုန်း ဂိုးသမားသည် ဘောလုံးကို ပိုက်ထားလျက် သူ့လူ နှစ်ယောက်ကိုသာ လှမ်းခေါ်လိုက်၏။ ဂိုးသမားနှင့် နောက်တန်း နှစ်ယောက်သည် ဂိုးပေါက် ရှေ့တွင် ဖိုခနောက် ဆိုင် ဝိုင်းမိကြသော် ရွှေကုန်း ဂိုးသမားသည် သူ မိထားသော ဘောအား နောက်တန်း တစ်ယောက်ထံ ပစ်ပေးလိုက်၍ ဘောလုံးကို ခြင်းလုံးလို ဝိုင်းခြင်းခတ်နေကြလေတော့သည်။

ဘာလုပ်ကြပြန်တာတုန်း။ ရွှေကုန်းသားတို့သည် ပွဲကို သရေနှင့်သာ အဆုံးသတ်ချင်လေသလား။ သို့မဟုတ် မည်သို့သော အကြံများ ကြံကြပြန် လေသနည်း။ ပရိသတ်မှာ သင်းတို့ လုပ်ပုံကို ပထမတော့ ခေတ္တမျှ ကြောင်ကြည့်နေကြသော်လည်း သတိရသော် ရုတ်ခြည်း ထဆူပွက်ကြလျက် ဘာလုပ်နေတာလဲကွ၊ ကန်ပါလားကွ၊ မအေ …၊ နှမ … စသဖြင့် သောင်းကျန်းကြကုန်၏။ သို့သော် ဤသို့ အော်ဟစ်ကုန်ကြသူများမှာ ဖုတ်ကုန်းသားများသာ ဖြစ်၍ ရွှေကုန်း ပရိသတ်မှာမူ သိပ်မဆူကြပေ။ သူတို့ ဘောသမားများ တစ်ခုခု ကြံစည်ထားပုံ ရသည်ကို ရိပ်မိ၍ ခပ်မဆိတ် အသာ ကြည့်နေကြလေသည်။

ပြိုင်ဘက် ဖုတ်ကုန်း အသင်း ကပ္ပတိန်က ဒိုင်လူကြီး ဦးမဲကို တစ်ခုခု ဆုံးဖြတ်ရန် ဇောဒက သွားတက်၏။ ဘောလုံး ဥပဒေကို သေချာစွာ မသိရှာသော တောဒိုင် ခမျာလည်း ဘောသမားတို့သည် ဘောလုံးကို ဘောလုံး ပြိုင်ပွဲ ယှဉ်ပြိုင် ကစားနေစဉ် အတွင်း ခြင်းခတ်သလို ဆော့နေ၍

ရ မရ အစဉ်းစားရ ကျပ်လေ၏။ မည်သို့ဆိုစေ ရွှေကုန်း ဂိုးသမားနှင့် အပေါင်းပါများမှာမူကား ပျော်ပျော်ပါးပါး ဘောခြင်း ကစားနေကြလျက် 'ကောင်လေးရဲ့၊ စလွယ်လေးဟဲ့၊ မဟာ ဒူလေးဟဲ့' လုပ်နေကြလေသည်။ ထိုအခါ ဖုတ်ကုန်း အသင်း ကပ္ပတိန်မှာ စဉ်းစားရလေပြီ။ ပွဲမှာလည်း ပြီးတော့မည်။ ဤပုံအတိုင်းသာဆို တစ်ဖက် တစ်ဂိုးစီနှင့် သရေကျပေတော့ မည်။ သရေကျသော် မကန်ခင်က အခြေအနေနှင့် ဘာမှ မထူးသည် ဖြစ်၍ ပင်ပန်းရကျိုး နပ်မည် မဟုတ်။ ယခု ဘောလုံးမှာ သင်းတို့ ဂိုးနားတွင် ရှိ၏။ သင်းတို့ ခြင်းခတ်နေသည့်ကြား အတင်း ဝင်ဖျက် လုယက်၍ ဂိုးသွင်းရသော် တစ်ဂိုး ရနိုင်ချေ ရှိသည်။ ထိုသို့ စဉ်းစားမိ၍ မိမိ အသင်းသားများအား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရာ အားလုံး သဘောတူ မှုကြသဖြင့် ရွှေကုန်း ခြင်းဝိုင်းနား အတင်း ပြေးဝင်သွားကြကုန်လေသည်။ ဤတွင် …

ဖုတ်ကုန်းသားများ အတင်း ပြေးဝင်လာသည်ကို မြင်သည်နှင့် ရွှေ ကုန်း ဂိုးသမားသည် 'ဟေ့' ဟု အသံ ပြုလျက် သူ့လူ တစ်ယောက် ခြေခွင်နှင့် ဆယ်တင်လိုက်သော ဘောလုံး ပြန်အကျတွင် ဒူးနှစ်လုံးကြား အားရပါးရ ညှပ်ထားလိုက်၏။ ဝိုင်ပင်ထားပြီး ဖြစ်၍ ဤအကွက် စောင့်နေသော ကျန်သူ့လူ နှစ်ယောက်ကလည်း ဘောလုံးကို လက်နှင့် လုံးဝ မထိအောင် ကြိုးစားကာ ဘောညှပ်ထားသော ဂိုးသမားအား ခြေ တစ်ယောက် လက်တစ်ယောက် ချွေ့ခနဲ ကောက်မြှောက်၏။ ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ဘောညှပ် ဂိုးသမားကို ခေါင်းပေါ်တွင် ကိုင်မြှောက်ကာ ဖုတ်ကုန်း ဂိုးပေါက် ရှိရာဘက်သို့ တညီတညာတည်း သ[illegible]တင်ကြ လေသော် ကျန်ရှိနေသော ရွှေကုန်း ဘောသမား ရှ[illegible]ကလည်း ထိုသုံးယောက်ကို ဖုတ်ကုန်းသားများ မနှောင့်ယှက်နိုင်[illegible] ဝိုင်းရံ ကာကွယ် လျက် ညာသံပေးကာ ဟေးခနဲ ပြေးလိုက်သွား[illegible]လေသည်။ ထူးဆန်းလှ သော (၁-၂-၈) ကစားကွက်ကို မှင်တက်[illegible] ဖုတ်ကုန်း ကပ္ပတိန်သည် သတိဝင်သော် 'လိုက် … လိုက် … [illegible]ကြပါဟ၊ လိုက်ကြပါဟ' ဟု ၍ သူ့လူများကို နှိုးဆော်ကာ ရွှေကုန်းသား တစ်သိုက် နောက်သို့ အတင်း ပြေးလိုက်ရှာလေသည်။ သို့[illegible] အရာအားလုံးကား လက်မတင်လေး

www.burmeseclassic.com

နောက်ကျသွားခဲ့ရလေပြီ။ ဘောညှပ် ဂိုးသမားကြီးကို ထမ်း၍ ပြေးချလာသော ဧွေးကုန်း နောက်တန်း နှစ်ယောက်သည် ဖုတ်ကုန်း ဂိုးပေါက်ရှေ့ရောက်သည်နှင့် အံ့အားသင့်လျက် ရှိသော ဖုတ်ကုန်း ဂိုးသမား ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်ကာ ဘောရော လူပါ ဂိုးတွင်းသို့ ပစ်သွင်းလိုက်ကြလေတော့၏။

"ဂိုး ... ဟိုး ... ဟိုး"

တစ်ခဲနက်သော အားပေးသံသည် ဧွေးကုန်းရွာ ပရိသတ်ဘက်မှ လျှံထွက်၍ လာလေ၏။ ဧွေးကုန်းရွာ လက်ရွေးစင် ဘောလုံး အသင်းကြီးသည် ပွဲချိန် ပြည့်ရန် စက္ကန့်ပိုင်း အလိုလေးတွင်မှ အနိုင်ဂိုးကို ပညာပါပါ သွင်းယူလိုက်နိုင်လေပြီ။ သမာသမတ်ကျသော ကွင်းလယ် ဒိုင်လူကြီး ဦးမဲသည် စည်းကြပ်ဒိုင်များနှင့် အတန်ကြာ ညှိနှိုင်းပြီးမှ ဂိုးဝင်သည်၊ ဂိုးပေး၍ ရသည်၊ ဘောလုံးကို လက်နှင့် ထိခြင်း ကိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ဒူးနှင့်သာ ညှပ်ထားသော ကစားသမား တစ်ယောက်အား ကျန်နှစ်ယောက်က ကိုင်မြှောက်၍ ဂိုးပေါက်တွင်း ပစ်သွင်းခြင်းသာ ဖြစ်သောကြောင့် စည်းကမ်း ဖောက်ဖျက်ခြင်း မရှိဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ ဖုတ်ကုန်းရွာသားများကား လွန်စွာ ဒေါပွလျက် ရှိကြသော်လည်း မတရားသဖြင့် သွင်းသော ဂိုးဟု ယူဆ၍လည်း မရသဖြင့် စောဒက မတက်နိုင်ရှာကြချေ။ ပွစိ ပွစိ ရေရွတ် ကျိန်ဆဲ မြည်တွန် တောက်တီးလျက်သာ မကျေမနပ်နှင့် အလျှို အလျှို ပြန်သွားကြလေသည်။ ဖုတ်ကုန်း အသင်းသားတို့သည် ခေါင်းတုံး အချင်းချင်း ထိပ်ပုတ်ခံရသကဲ့သို့ မခံချိ မခံသာ ရှိလေ၏။ ဧွေးကုန်း မိန္ဒောနှင့် ဧွေးကုန်း သူကြီး ပေါင်းရိခြင်းကို ခံရလေသော ဖုတ်ကုန်း သူကြီးနှင့် ဆေးဆရာမှာ မျက်နှာကြီးများ နီပြာလျက် အနီးအနားမှ နိုင်ရာ လူများကိုသာ ဖိ၍ မာန်မဲကြကုန်၏။ သိကြားမင်းသည်ပင် ဘောပွဲကြောင့် အပျင်းပြေရုံသာမက မာတလိ ခေါ်ကာ ဆက်ငြင်းနေကြလေသည်။ ဧွေးကုန်း အသင်းဘက်မှ သွင်းယူသွားသော ချေပဂိုးနှင့် အနိုင်ဂိုး နှစ်ဂိုးကို အထပ်ထပ် အဖန်ဖန် ပြန်ရစ်ကြည့်ကြ၍ စုတ်တသပ်သပ် ရှိကြ၏။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ဘောပွဲမှာ ပြီးဆုံးသွားပြီသာ ဖြစ်၍ ဧွေးကုန်း အသင်းမှ နှစ်ဂိုး တစ်ဂိုးနှင့် အောင်မြင်စွာ ဗိုလ်စွဲခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ဧွေးကုန်း တစ်ရွာလုံးသည် ထူးခြားလှသော ဖော်မေးရှင်းများ တီထွင် ညွှန်ကြားပေးခဲ့သည့်

သူတို့ ဘောအသင်း ၏ ယာယီ နည်းပြ မြို့မှ လာသော လူငယ် ညွှန်သည် ပိန်းဥ တစ်လုံးအား ချီးကျူးမဆုံး ရှိကြလေတော့သတည်း။ (အနီ နည်းပြ ငနဲကား အခြားသူ မဟုတ်ချေ။ ဧွေးပင်ဖုတ် ရွာကြီးသို့ အလည် ရောက်သွားစဉ် ဘောပွဲနှင့် တိုးသဖြင့် မနေနိုင် မထိုင်နိုင် နည်းပြ ဝင်လုပ်ကာ ရှုပ်ထားပစ်ခဲ့သည့် ကျွန်ုပ်၏ ချစ်လှစွာသော လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ပိန်းဥ အုပ်စုမှ ဆတ်စလူး ပိန်းဥ ဖြစ်လေသတည်း။)

*

ဤသည်မှ စ၍ တစ်ဆင့် စကား တစ်ဆင့် နားဖြင့် ဧွေးကုန်း ဘောလုံး အသင်း၏ "ဝမ်း-တန်း (၁-၁၀)" နှင့် "ဝမ်း-တူး-အိတ် (၁-၂-၈)" ဖော်မေးရှင်းများသည် ကမ္ဘာတစ်လွှား လွန်စွာ ကျော်ကြားလာလျက် ဥရောပ ဘောလုံး လောကသို့ ပေါက်ကြားလေ၏။ ဤတွင် ဥရောပမှ ထိပ်သီး ဘောလုံး ကလစ် အသင်းကြီးများ ဖြစ်ကြသော မန်ချက်စတာယူနိုက်တက် အသင်းနှင့် အာဆင်နယ် အသင်းတို့က ဖော်မေးရှင်း တစ်ခုကို ယူ၍ ဆယ်သန်းစီဖြင့် ဝယ်ယူသွားကြသော ဟူ၏။ ဧွေးကုန်း ဘောလုံး အသင်းမှာလည်း ၎င်းတို့၏ ဖော်မေးရှင်း နှစ်ခုအား ကမ္ဘာ အနှံ့ လှည့်လည်၍ သရုပ်ပြ သင်ကြား ပို့ချပေးရလေရာ ကမ္ဘာတွင် ရီးယဲမက်ဒရစ်၊ ဘာစီလိုနာ၊ ဂျူဗင်တပ်၊ အင်တာ မီလန်၊ အေစီ မီလန်၊ ဘိုင်ယန် မြူးနစ် စသော အသင်းကြီးများထက်ပင် ပို၍ ထင်ပေါ် ကျော်ကြားနေတော့၏။

အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ဤဖော်မေးရှင်းများကို အပျော် သဘော လူမှုရေးအားဖြင့် မဟုတ်မူဘဲ မိမိ၏ တစ်ကိုယ်ရေ တစ်အုပ်စု အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာ ဆင်တုပယိုးမှား ဖြစ်စေ တို့သိရှိက် ဖြစ်စေ ခိုးယူ အသုံးချမည် ဆိုပါက ဤစာရေးသူ ကိုယ်တိုင်း ကမ္ဘာ့ ဘောလုံး အဖွဲ့ချုပ်မှ တရားစွဲဆိုခြင်းကို ခံရမည့် အခြင်း သိကြားမင်းမှ ဒေါပွ၍ ဝရမိန် လက်နက်နှင့် လိုက်လံ ပစ်ခွင်းခြင်း ခံရမည်မှာ သေချာပေတော့သတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလုပ် ဆိုသည်မှာ ....

မနက် အသစ် တစ်ခု စသည် ရှိသော် နေသည် သူ့ အလုပ် သူ လုပ်ရန် အတွက် အရှေ့ဘက်မှ ထွက်ဖို့ ပြင်လေ၏။ သို့သော် ညဆိုင်း အလုပ်သမား လသည် ဂျူတီ လာမချိန်းသေးသဖြင့် စောင့်နေရသည် ဖြစ်ရာ လောကဓာတ် တစ်ခုလုံးမှာ ဝေလီ ဝေလင်း ဖြစ်လျက်သာ ရှိနေလေသည်။

ပဲပြုတ်သည် ဒေါ်ပြားသည် အိပ်ရာမှ ထခြင်း အလုပ်၊ ကိုယ်လက် သန့်စင်ခြင်း အလုပ်နှင့် ဘုရား ဝတ်ပြုခြင်း အလုပ်တို့ကို အစဉ်အတိုင်း လုပ်နေချိန်တွင် 'ပဲပြုတ်' သည် သူ့ကိုယ်သူ နူးအောင် ပြုတ်၍ အလုပ် သွားရန် စီမံလေသည်။ ဒေါ်ပြား ဘုရား ဝတ်ပြုပြီးသော် ပဲပြုတ်လည်း နူးပြီ ဖြစ်၍ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ချိန်ခွင်နှင့် အလေးတို့ကို အိပ်ရာမှ [illegible] တောင်းထဲ ဝင်ထိုင်လေသည်။ ဒေါ်ပြား တောင်းနား ရောက်[illegible] တောင်း သည် ဒေါ်ပြား ခေါင်းပေါ် တက်၍ လမ်းထိပ် လ[illegible]ရည်ဆိုင်မှ နံပြားကို ဝင်ခေါ်ရန် ထွက်လာကြလေသည်။

လမ်းထိပ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သည် [illegible]တာ အလုပ် လုပ်ရန် အတွက် သူ့ကိုယ်သူ ဖွင့်လျက် ရှိ၏။ [illegible]သိုးနှင့် တံမြက်စည်းသည် သန့်ရှင်းရေး အလုပ်ကို နှစ်ယောက် [illegible]လုပ်လျက် ရှိ၏။ အကြော်ဆရာ နှင့် မီးဖိုသည် တစ်ယောက်နှင့် [illegible]ဘက် တွက်ကတ်နေကြသေးသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

သိပ်အလုပ် မဖြစ်ဘဲ မီးရှိန် နည်းလျက် ရှိသည်။ စားပွဲပေါ်မှ ဂျုံလုံးများသည် သူတို့ကိုယ် သူတို့ နံပြား ဖြစ်ရေး အတွက် မီးဖို ဘေးတွင် တန်းစီ စောင့်လျက် ရှိ၏။ အဝေးမှ ဒေါ်ပြားနှင့် ပဲပြုတ်တောင်း လာနေသည်ကို မြင်သော် မီးဖိုသည် လည်းကောင်း၊ ဂျုံလုံးသည် လည်းကောင်း၊ အကြော်ဆရာသည် လည်းကောင်း နံပြား ဖြစ်အောင် အလုပ် ပေါင်းလုပ်ကြကုန်၏။ ထို့နောက် ဒေါ်ပြားသည် နံပြားများကို တောင်းထဲ ထည့်၍ ခါးကြားမှ ပိုက်ဆံကို အကြော်ဆရာအား ပေးခဲ့လေသည်။ ပိုက်ဆံသည် တစ်နေ့တာ လူ့တကာ လက်သို့ ခရီး ထွက်ခြင်း အလုပ်ကို လုပ်ရန် အတွက် လက်ဖက် ရည်ဆိုင်တွင် နေခဲ့ရိုက်၍ ပဲပြုတ် နံပြားနှင့် ဒေါ်ပြားတို့သည် အလုပ် လုပ်ရန် ထွက်ခဲ့ကြလေသည်။ ဒေါ်ပြားသည် ပဲပြုတ် နံပြားနှင့် သူ့နာမည်ပါ ပါအောင် "အပြုတ်နဲ့ အပြား" ဟု ခပ်ဆွဲဆွဲ တစ်ချက် အော်၍ ကြော်ငြာလျက် ခရီး ဆက်လေ၏။

ပဲပြုတ်သည် အော်သံကို စောင့်နေသည်မှာ အလုပ် သွားရန် ပြင်နေသော မီးငယ်နှင့် သူ့ ထမင်းချိုင့် ဖြစ်၏။ နောက်ခဏ၌ "ပဲပြုတ်" သည် သူ့ကိုယ်သူ တစ်ဝက် ခွဲ၍ ပန်းကန်ထဲ၌ မီးငယ် အလာကို နံပြားနှင့် အတူ စောင့်နေလေသည်။ ကျန်တစ်ဝက်သည် ရုံးသို့ လိုက်သွားရန် ထမင်း ချိုင့်ထဲသို့ ဝင်လေ၏။ မီးငယ်နှင့် စလင်းဘက်သည် တစ်ယောက်လက် တစ်ယောက် ဆွဲ၍ ထမင်းစားပွဲသို့ လာသော် ပဲပြုတ်နှင့် နံပြားတို့သည် မီးငယ် ပါးစပ်ထဲ လုံးထွေး ဝင်သွားကြလျက် လူတစ်ယောက် အတွက် မနက် အဆာပြေ စားသောက်ခြင်း အလုပ်ကို ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက် လိုက်ကြလေ၏။ ထို့နောက် ထမင်းချိုင့်၊ မီးငယ်၊ စလင်းဘက်နှင့် နှုတ်ခမ်း နီတို့ ရုံးတက် အလုပ် လုပ်ရန် ကားဂိတ်သို့ ထွက်လာကြရာ ကားမှတ်တိုင် သည် အများသူငါ လူတကာနှင့် အတူ ဘတ်စ်ကား စောင့်ခြင်း အလုပ်ကို လုပ်လျက် ရှိပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဒရိုင်ဘာနှင့် ဂိယာသည် လည်းကောင်း၊ စပယ်ယာနှင့် အပေါက် သည် လည်းကောင်း အတူတကွ အလုပ် လုပ်ကြလျက် လိုင်းကားသည် မှတ်တိုင်တွင် ကပျာကယာ လာရပ်၏။ ထို့နောက် မြို့ထဲ လိုက်ချင်ပုံ ရသော လမ်းဘေး ခွေးတစ်ကောင်မှ အပ မီးငယ်နှင့် တကွ လူနှင့် ဖိနပ်

များကို နိုင်သလောက် တင်ခေါ်ကာ နောက်တစ်မှတ်တိုင် ရှိရာသို့ ကတိုက် ကရိုက် ဆက်ထွက်သွားရာ စပယ်ယာပင် မမီမကမ်း ပြေးလိုက်၍ သူ့ လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက် အပေါက်ကို ခိုထားလိုက်ရလေသည်။

မီးငယ်သည် လူချင်း တိုးသော အလုပ်ကို လုပ်၍ ထမင်းချိုင့်သည် ထမင်းချိုင့်ချင်း တခွပ်ခွပ် ရိုက်လေ၏။ နှုတ်ခမ်းနီသည် နှုတ်ခမ်းနီချင်း ပြိုင်၍ ဖိနပ်များသည် ဖိနပ်များကို နင်းကာ မျက်လုံးတို့သည် မျက်လုံးချင်း အကဲခတ်လျက် မှတ်တိုင် တစ်ခုတွင် လိုင်းကားသည် မီးငယ်ကို ရုံးပို့ခြင်း အလုပ်အား အဆုံးသတ်လေသည်။ မီးငယ်နှင့် နေ့လယ်စာ ရုံးတက်လာချိန် တွင် လမ်းဆုံ လမ်းခွနှင့် ယာဉ်ထိန်းရဲသည် လည်းကောင်း၊ လမ်းမနှင့် ကားများသည် လည်းကောင်း၊ လူနှင့် ပလက်ဖောင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဈေးနှင့် ဈေးသည်သည် လည်းကောင်း၊ ကျောင်းနှင့် ကျောင်းသားသည် လည်းကောင်း၊ နေနှင့် နံနက်ခင်းသည် လည်းကောင်း နပန်းလုံးလျက် အလုပ် တွဲလုပ်နေကြလေသည်။

ရုံးခန်းသည် သူ့အလုပ်နှင့် သူ ထုံးစံ အတိုင်း ချွေးပြန်လျက် ရှိ၏။ ကွန်ပျူတာသည် စာရင်းကိုင် အပျိုကြီးကို ပညာပြ၍ နှစ်ဦးလုံး ဒေါ်ပွလျက် ရှိကြ၏။ လျှပ်စစ်မီးနှင့် ခလုတ် အလုပ် ပေါင်းလုပ်သည့် ဒဏ်ဖြင့် ပန်ကာမှာ ချာလပတ် ရမ်းနေလေသည်။ တယ်လီဖုန်းသည် ခပ်တည်တည် သူ့အလုပ် သူ လုပ်နေ၍ မကြာခဏ ထမြည်လေရာ မန်နေဂျာ ကိုကျော့၏ ပါးစပ်နှင့် နားမှာ အလုပ်များနေရှာလေသည်။ စားပွဲနှင့် ဖိုင်တွဲသည် အလုပ် လုပ်ရန် မီးငယ်အား ဝမ်းသာအားရ [illegible] ကြ၏။ သွင်းကုန် ထုတ်ကုန် ကိန်းဂဏန်းများသည် လည်းကော[illegible] ရေသန့် ဘူးနှင့် ရုံးအိမ်သာသည် လည်းကောင်း ဆိုင်ရာ တာဝန်များ [illegible] ထမ်းဆောင် လျက် ရှိကြလေသည်။

နေသည် မွန်းတည့် အမြင့် ရောက်သည် [illegible] အလုပ် ပြီးမြောက် သွားလေသည်။ သံဃာတော်များသည် နိစ္စဓူ[illegible]ရား ဖြစ်သော ဆွမ်းခံ ထွက်ခြင်း၊ ဆွမ်းခံ ပြန်ခြင်း၊ ဆွမ်းဘုဉ်း [illegible]ခြင်း အလုပ်တို့ကို တစ်နေ့တာ အတွက် လုပ်ကိုင် ပြီးမြောက်ကြလေ၏။ သုသာန် တစ်ခုတွင် လူတစ်စုနှင့် မီးသဂြိုဟ်စက် တစ်လုံးသည် [illegible] လုပ်ငန်း ဆောင်တာ တစ်ခုအား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆုံးသတ်ပြီးကြချိန်၌ ခွဲစိတ်ခန်း တစ်ခုနှင့် ဆရာဝန် တစ်စုတို့သည် ကလေးငယ် အသစ် တစ်ယောက်ကို အောင်မြင်စွာ မွေးဖွားပေးလိုက်ကြ၏။ မင်္ဂလာခန်းမ အတွင်း၌ ဘီသိက်ဆရာသည် မင်္ဂလာ စုံတွဲကို မင်္ဂလာဆောင်ပေးခြင်း အလုပ် ပြီးမြောက်ချိန်၌ တရားရုံး တစ်ခုနှင့် တရားသူကြီးသည် လင်မယား ကွာရှင်းခြင်း အမှုကို နိဂုံးချုပ်လိုက်လေသည်။ ရပ်ကွက် တစ်ခုတွင် ပုန်းနေသော လူလိမ်ကို ရဲနှင့် လက်ထိတ် ပေါင်း၍ ဖမ်းလိုက်ချိန်၌ လွတ်ရက်စေ့ အကျဉ်းသားသည် ထောင်မှူးနှင့် ထောင်တံခါးကို နှုတ်ဆက်၍ အိမ်ပြန်သွားလေ၏။ တက္ကသိုလ် စာမေးပွဲ တစ်ခု ဖြေဆိုခြင်း အလုပ် ပြီးမြောက်၍ ခေါင်းလောင်း ခေါက်ချိန်၌ မူလတန်းကျောင်း တစ်ကျောင်းတွင် သားအမိ နှစ်ယောက် ကျောင်းအပ်ခြင်း အလုပ် ပြီးစီးလေသည်။

ထမင်းချိုင့်နှင့် မီးငယ်သည် နေ့လယ်စာ စားခြင်း အလုပ်ကို လက်စသတ် လိုက်ကြ၏။ ထို့အတူ နေ့လယ်စာများသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးမှ လူများ၏ အစာအိမ်များထဲသို့ ခုန်ဆင်းသော အလုပ်ကို လုပ်လိုက်ကြလေသည်။ ဒေါ်ပြား၏ ပဲပြုတ် သုံးလေးလုံးသည် အိမ်ကပြင် တစ်ခုတွင် ဖိတ်စဉ် ကျန်ခဲ့ခြင်းဖြင့် အလဟဿ ပြန့်ကြဲလိုက်ကြ၏။ နံပြား တစ်ဖဲ့သည် ခွေးဝဲစား တစ်ကောင် အတွက် အဆာပြေ ကျွေးနပ်စေခြင်း အလုပ်ကို အောင်မြင် ပြီးမြောက်လေသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သည် ပန်းရန်ဆရာ တစ်သိုက်၏ နေ့လယ်စာ စားချိန်ကို မျိုချလိုက်၏။ စားပွဲထိုးနှင့် အကြော်ဆရာတို့သည် ထမင်းခဲ ကြမ်းကြမ်း တစ်ခုစီကို မျိုချလိုက်ကြ၏။ လိုင်းကားသည် ခတ်ဆီများကို မျိုချလိုက်ချိန်တွင် ဒရိုင်ဘာသည် စပယ်ယာကို ဘဲဥ တစ်ခြမ်း လှမ်းပေးလိုက်၏။ ဖိနပ်များ ငြိမ်သက်လျက် ရှိကြလေသည်။ နှုတ်ခမ်းနီများသည် နေ့လယ်စာကို လှအောင် စားတတ်ကြ၏။ မျက်လုံးများသည် ကောင်းသော အာဟာရကို ရှာဖွေခြင်း အလုပ် လုပ်ကြသည်။ လူများ နေ့လယ်စာ စားခြင်း အလုပ် လုပ်နေချိန်တွင် ကမ္ဘာသည် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်စောင့်နေလေ၏။ စာရင်းကိုင် အပျိုကြီးသည် ခရမ်းချဉ်သီးကို တစ်ကိုက် ကိုက်လိုက်ချိန်တွင် အာရပ် စစ်သွေးကြွ တစ်ယောက်နှင့် သေနတ်သည် သွေးထွက် သံယိုမှု တစ်ခုကို ရှာဖွေလေ၏။ ကိုကျော့

သွားကြားထိုးနေချိန်တွင် အီသီယိုးပီးယား သမ္မတ အိပ်ရာမှ ထလာလေသည်။ တယ်လီဖုန်းပေါင်း များစွာ ကမ္ဘာတွင် တစ်ပြိုင်နက် မြည်လိုက်ကြချိန်၌ ဂရေဟမ်ဘဲလ်သည် သေဆုံးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ အလုပ်ပေါင်းများစွာ တစ်ပြိုင်နက် ပြီးမြောက်သွားချိန်၌ တောင်ဝင်ရိုးစွန်း တစ်နေရာတွင် အင်္ဂတ်စကီးမိုးသည် ငါးမျှားခြင်း အလုပ်ကို လုပ်လျက်ပင် ရှိနေသေး၏။ အိမ်များသည် နေထိုင်စရာ ပေးခြင်း အလုပ်ကို လုပ်၏။ ရုံးများသည် အလုပ် လုပ်ကိုင်စရာ ပေးခြင်း အလုပ်ကို လုပ်၏။ ကျောင်းသည် ပညာသင်ပေးခြင်း အလုပ်ကို လုပ်၍ ဆေးရုံသည် ရောဂါနှင့် တိုက်ခိုက်ခြင်း အလုပ်ကို လုပ်၏။ နှုတ်ခမ်းနီတိုင်းသည် မိခင်လောင်းများ၏ ကလေးမွေးဖွားခြင်း အလုပ်ကို အကူအညီ ပေးချိန်၌ သုသာန်သည် အားလုံးကို မြှုပ်နှံခြင်း အလုပ် လုပ်လျက် ရှိလေသည်။

နေသည် တရွေ့ရွေ့ ခရီး သွားခြင်း အလုပ်ကို လုပ်လျက် ရှိ၏။ အနုပညာသမားတိုင်းသည် ပျင်းရိ ငြီးငွေ့ဖွယ်ရာ ဖျော်ဖြေခြင်း အလုပ်ကို လုပ်လျက် ရှိကြ၏။ အသေဝဇ္ဇာစ ဗာလာနံ ဟူသော စာပိုဒ်ကို ဖတ်ရှုခြင်း အလုပ်အား ခွေးတစ်ကောင်သည် ဘယ်သောအခါမှ လုပ်မည် မဟုတ်ချေ။ ထိုသို့ဖြင့် ညနေစောင်း သွားလေ၏။ နေသည် လကို သတိရခြင်း အလုပ် လုပ်၏။ ဒေါ်ပြားသည် ပဲပြုတ်များကို သတိရလာချိန်၌ လိုင်းကားသည် မီးငယ်ကို သတိရလာလေသည်။ သေဆုံးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သော နေ့လယ်စာကို ထမင်းချိုင့်သည် သတိမရသော်လည်း နှုတ်ခမ်းနီနှင့် မျက်လုံးတို့သည် နှုတ်ခမ်းမွေး ရေးရေး တချို့အား သတိရလာလေသည်။ အမောင်သည် အလင်းကို အုပ်ခြင်း အလုပ်အား စတင်လေသည်။

ပွဲစား တစ်ယောက်သည် ပွဲခနှင့် မူးယစ်ခြင်း အလုပ်ကို လဲလှယ်ယူလိုက်၏။ အင်္ဂလန် ကလပ် အသင်းများသည် ဘေ[illegible]ပွဲများ အတွက် အဝတ်အစား လဲလှယ်ခြင်း အလုပ်ကို လုပ်လျက် ရှိ၏။ ကာရာအိုကေ မိုက်ခွက် တစ်ခုသည် အသံ ထွက်ခြင်း အလုပ်ကို အစပြုလေသည်။ ကိုရီးယားကားသည် မီးငယ်ကို ဖျော်ဖြေခြင်း အလုပ် အတွက် အဆင်သင့် ဖြစ်လျက် ရှိ၏။ အမှောင်သည် [illegible] ရေမွှေးနံ့များ ထုတ်လွှင့်သော အလုပ်ကို လုပ်နေလေသည်။ [illegible]ကိသေစာသည် ပြဿနာ ပေါင်းစုံကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တည်ခင်း စည့်ခံလျက် ရှိ၏။ မည်သို့ ဆိုစေ အချို့ လူများသည် ဥပုသ်နေ့ အတွက် ဆွမ်းချက်လျက် ရှိ၏။ စာရင်းကိုင် အပျိုကြီးသည် ကြောင်တစ်ကောင်ကို ပွတ်သပ်ပေးသော အလုပ်၌ မွေ့ဝင်နေလေသည်။ လိုင်းကားသည် တစ်ရက်စာ အနားယူသွားလေ၏။ စပယ်ယာသည် ဒရိုင်ဘာ ပခုံးကို ဖက်၍ နည်းနည်း မူးသွားတယ်ဟု ဆို၏။ ဒေါ်ပြားသည် ကိုရီးယားမင်းသား ဒါရိုက်တာရင်ကို မျက်လုံး ပြူး၍ ကြည့်ခြင်း အလုပ်ကို လုပ်၏။ သူ့ လက်ထဲမှ စားလက်စ ဆီးထုပ်အား တောင်ပံ နှစ်ဖက်နှင့် ဒါရိုက်တာ 'ယင်' များက ဝဲပျံ အုံခဲနေလေသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာ ဖွင့်လျက်ပင် ရှိ၏။ ကျောင်းများသည် ညဘက်တွင် တံခါးပိတ်ထားလျက် ကျောင်းသား သူငယ်များ မဟုတ်သော ကျောင်းစောင့်များအား ပညာ သင်ကြားခြင်း မပြုပေ။ ကျောင်းသား သူငယ်များနှင့် စာအုပ်သည် စာကျက်ခြင်း အလုပ်ကို အိမ်တွင် လုပ်လျက် ရှိ၏။ ဤသည်မှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် ဖြစ်သည်။ လသည် အားရပါးရ ထွက်လာသော အလုပ်ကို ကျေနပ်နေ၏။

စာရေးဆရာသည် စာတစ်ပုဒ်ကို အဆုံးသတ်ခြင်း အလုပ် လုပ်၏။ တယ်လီဖုန်း မည်မျှ လာနေပါစေ ကိုကျော့မှာ အိမ်ပြန်သွားပြီ ဖြစ်၏။ ဒေါ်ပြား အတွက် ပဲပြုတ်နှင့် မီးငယ် အတွက် လိုင်းကားနှင့် စာရင်းကိုင် အပျိုကြီး အတွက် တယ်လီဖုန်းနှင့် အပေါစား ရေမွှေးနံ့ ပိုင်ရှင် မိခင်လောင်းများ အတွက် ဥပုသ်နေ့နှင့် ကိုကျော့ အတွက် ညသည် ဖြတ်သန်းသွားခြင်း အလုပ်ကို လုပ်လျက် ရှိ၏။ အိပ်ရာခင်းများ တွန့်ကြေစ ပြုလာလေသည်။ လူတစ်ယောက် အတွက် ဖြစ်စေ၊ ခွေး တစ်ကောင် အတွက် ဖြစ်စေ၊ အပြာရောင် ကမ္ဘာလုံး တစ်ခု အတွက် ဖြစ်စေ မနက်ဖြန် ဟူသော အလုပ် တစ်ခုသည် ရောက်လာတော့မည် ဖြစ်သည်။ ဂီတသမား စစ်စစ်သည် မနက်ဖြန်တွင် ဂီတကို လွှင့်ပစ်လိုက်မည် မဟုတ်ပါ။ သေဆုံးသွားခြင်း အလုပ်ကို မလုပ်သေးသရွေ့ သူ့တွင် လုပ်စရာ အလုပ်ပေါင်းများစွာ ကျန်နေသေးသည်သာ ဖြစ်လေသည်။

အနာဂတ် ကမ္ဘာ ဆိုသည်မှာ ....

(၇၆၄၃) ခုနှစ်။

ကမ္ဘာကြီးသည် နေရာတကာတွင် မဟားတရား တိုးတက်နေပြီ ဖြစ်၏။ မည်မျှ တိုးတက်သနည်း ဟူသော် တစ်ကမ္ဘာလုံး ဘယ်သူမှ ဘာမှ လုပ်စရာ မလိုတော့လောက်အောင် တိုးတက်နေသော ဟူသတည်း။

လူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပြဿနာ မရှာရဲကြချေ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဆိုသော် လူတစ်ယောက်လျှင် မှတ်ပုံတင် တစ်ခုစီ ရှိသလို နျူကလီးယားဗုံး တစ်လုံးစီလည်း ပိုင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ကွိုင်တက်၍ တစ်ယောက်ယောက်က ဗုံး ထခွဲပါက တစ်ကမ္ဘာလုံး အကျိုး နည်းကာ အားလုံး မာလက ကုပ်သွားနိုင်သော အခြေအနေကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မကြည်ခဲ့လျှင်တောင် စောင်ရှာသာ စောင်နိုင်ကြ၍ ထို့ထက် အလွန် မတက်ရဲကြပေ။ ထို့ပြင် နေရာတကာ၌ ဘယ်ကာလကမှ အသာစီးမရ၊ လက်ကုန် တိုးတက်ပြီးသော ခေတ်ကာလလည်း ဖြစ်၍ ပြဿနာလည်း နည်းလေသည်။

လူတို့သည် မြေပေါ် မြေအောက်၊ ရေပေါ် ရေအောက် သာမက လေထဲတွင်ပါ အိမ်ဆောက်ကြ၍ နေချင်ရာတွင် နေချင်သလို နေကြကုန်၏။ သေဖို့ လွန်စွာ ခဲယဉ်း၍ သေလည်း မသေကြချေ။ လူတစ်ယောက်လျှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စပယ်ယာပတ်စ် ကလုံး တစ်ကောင်စီ လှုတူ လုပ်ထားကြပြီး ရှိသမျှ အင်္ဂါ အချိန်မရွေး ကောက်အစားထိုးနိုင်သည်သာ မက အရေခွံပါ ချွတ်လဲနိုင်အောင် တိုးတက်နေလေ၏။ ချောအောင် လှအောင်၊ ဖြူအောင်၊ မည်းအောင်၊ နုပျိုအောင် ဆေးပေါင်းစုံ ရှိသဖြင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ လူများသည် အသက် ၂၀ ကျော် ၃၀ အရွယ် တစ်ယောက် အခွက်နှင့် တစ်ယောက် ခပ်ဆင်ဆင်တွေသာ ဖြစ်နေကြလေသည်။ မကြာခဏလည်း လူမှားကြသည် ဟူ၏။ အသည်းကွဲတာတွေ ဘာတွေလည်း မရှိတော့။ တစ်ယောက်က သေအောင် ကြိုက်နေ၍ နောက်တစ်ယောက်က ပြန်မကြိုက်နိုင်လျှင်လည်း ကိစ္စ မရှိ။ ပြန်မကြိုက်နိုင်ကြောင်း ဖွင့်ပြော၍ အမွေး တစ်ချောင်း နှုတ်ပေးလိုက်ရုံသာ ဖြစ်၏။ ထိုအမွေးကို အခြေတည်၍ ပုံစံ ချွတ်စွပ်တူ ကလုံး တစ်ယောက် ဖန်တီးကာ ဟိုတစ်ယောက် ပေါင်းသင်း နေထိုင်ပေရော့။ မျိုးဆက် ပြန့်ပွားခြင်း ကိစ္စကလည်း အလွယ်ကလေး။ ဒီနေ့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ မနက်ဖြန် မွေးကာ သန်ဘက်ခါတွင် ကိုယ့်ကလေး လူကြီး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရမည့်ခေတ် ဖြစ်လေသည်။ သေလည်း မသေကြ၊ ထပ်တလဲလဲ မွေးလည်း မွေးနေကြသည့် အပြင် လှုတူ ကလုံးတွေပါ စွတ်ရွတ် လုပ်ကြ၍ ကမ္ဘာတွင် တစ်ခါက လူဖောင်းပွမှု ပြဿနာ အကြီးအကျယ် ပေါ်ဖူး၏။ နောင်သော် တစ်ယောက် သေချင်လာ၍ သေသွားတော့မှ နောက်တစ်ယောက် မွေးလျှင် မွေး၊ ကလုံး လုပ်ချင် လုပ်၊ ဒါမှမဟုတ် မိန်းမတွေ ကလေးတွေ မီသားစုဝင်တွေ ကလုံးတွေ အများကြီးနှင့် တရုန်းရုန်း နေချင်လျှင် စကြဝဠာထဲက တခြား ကောင်းတဲ့ ကမ္ဘာ တစ်ခုခု သွားရှာနေဟု သတ်မှတ်ယူရလေသည်။

အာကာသထဲ သွားတာလောက်က အချဉ် ဖြစ်၏။ စကြဝဠာထဲ ခရီး လျှောက်သွားနေသည်ကိုပင် ဂျစ်ပစီလိုလို ကဲ့ရဲ့ချင်သောခေတ် ဖြစ်လေသည်။ အာကာသထဲတွင် ဘုံအိမ်သာပါ ဆောက်ထားနိုင်နေကြသော ခေတ်၌ ဂြိုဟ်တု ဆိုသည်မှာ အလကား အရာများ ဖြစ်၏။ အာကာသထဲ လျှောက်သွားချင်လျှင် *Time* တို့ *Space* တို့ အသာထား၊ အလင်း၏ မြန်နှုန်းထက်ပင် ပိုမြန်သော စိတ်၏ မြန်နှုန်း အတိုင်း သွားနိုင်အောင် တီထွင်ထားသည့် ဂန္တီရ ပက်လက် ကုလားထိုင် တစ်လုံးသာ လိုသော

ဟူ၏။ ပန်းကန်ပြားပျံ ဆိုသည်မှာ ဘာမှ မဟုတ်တော့။ ပန်းကန်လုံးပျံ၊ ဒယ်အိုးပျံ၊ စလောင်းဖုံးပျံ၊ ငပိအိုးပျံများ သာမက ယောင်းမပျံ၊ ခွန်းပျံ၊ ခက်ရင်းပျံကြီးများကိုပင် တီထွင်နိုင်ခဲ့ကြပြီး၍ ယခုသော် ရိုးတောင် ရိုးသွားကြပြီ ဖြစ်သည်။ လေရှိမှု၊ ရေရှိမှုတို့ ဆွဲငင်အားတို့ အလင်း အမှောင်တို့ တခြား တောက်တီး တောက်တဲ့တွေ လျှောက်စဉ်းစားနေသူကို ငပေါဟု အခေါ်ခံရနိုင်အောင် တိုးတက်သော ခေတ် ဖြစ်လေသည်။

ကမ္ဘာ့ သမိုင်းထဲတွင် တစ်ချိန်က တော်တော် ထူးဆန်းခဲ့သော တခြား ကမ္ဘာမှ ဂြိုဟ်သား ဆိုသည်မှာ ယခုမူ ဘာမှ မဟုတ်တော့ချေ။ လူတို့ အတွက် အပျင်းပြေ နရင်း ခေါ်ခေါ် တီးရသော သတ္တဝါများသာ ဖြစ်၏။ အကယ်၍ မိတ်ဆွေ လက်ယားလာသည် ဆိုပါစို့၊ စကြဝဠာ စိတ် တယ်လီဖုန်းဖြင့် တခြား ကမ္ဘာ တစ်ခုခုမှ အားနေသော ဂြိုဟ်သား တစ်ကောင်ကောင်ဆီသာ ဆက်သွယ်လိုက်ပါ။ သူ့စရိတ်နှင့် သူ မိတ်ဆွေ နရင်း တီးတာကို ကမျာကယာ လာခံပါလိမ့်မည်။ အချို့ ဂြိုဟ်သားများသည် နရင်း ရိုက်ခံရသည်ကို ဝါသနာ ပါလှ၍ ရိုက်တော့မလား ရိုက်တော့မလား နှင့် ခဏ ခဏ ဖုန်းဆက် မေးတတ်ကြသော ဟူ၏။ ဤ ဂြိုဟ်သားမျိုးများကို အချို့ လူများက အိမ်တွင် နရင်း အပျော် ရိုက်ရန် မွေးထားကြသော ဟူသတည်း။

ကမ္ဘာသည် နေအဖွဲ့အစည်း အတွင်းတွင် ရှိ၏။ နေအဖွဲ့အစည်းသည် မစ်လကီးဝေးခေါ် နဂါးငွေ့တန်း ဂလက်စီ ကြယ်စင်စုကြီးထဲတွင် ရှိလေသည်။ လွန်စွာ ရှေးကျသော ခေတ်ဟောင်း နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစု၊ နှစ်ဆယ့် နှစ်ရာစုလောက်က လူသားများ အတွက် ထိုကိစ္စသည် တော်တော် ထူးဆန်း၍ ရှုပ်ထွေး နက်နဲ ဆန်းကြယ်ခဲ့လေသည်။ နေအဖွဲ့အစည်း အတွင်းသို့ မှန်ပြောင်းနှင့် လိုက်ချောင်းရင်း ဂြိုဟ်သစ် တစ်ခု၊ ကြယ်တံခွန်သစ် တစ်ခု လောက် တွေ့လျှင်ကို လက်ခမောင်း ထခတ်ခဲ့ကြဖူးသည် ဆို၏။ ယခုခေတ် လူများ အတွက်မူ နေအဖွဲ့အစည်းသည် အလျှို ဖြစ်၏။ "နေချင် နေ မနေချင် သွား" အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သွားလေပြီ။ ယနေ့နှင့် ကမ္ဘာ အပါအဝင် ဂြိုဟ်ကြီးများသည် လည်းကောင်း၊ ကြယ်တံခွန်ကြီးများ၊ တွင်းနက်ကြီးများ၊ ဥက္ကာပျံကြီးများသည် လည်းကောင်း လူတို့ အတွက် ဆပ်ပြာ ပူဖောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာသာလောက်သာ စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်၏။ နဂါးငွေ့တန်း ဂလက်စီကြီးကိုတောင် လူတို့က ဝက်ခြံ့ သာသာ မှတ်နေပြီ ဖြစ်သည်။ နဂါးငွေ့တန်းသာမက ဂဠုန်ငွေ့တန်း ဂလက်စီ၊ ဂုမ္ဘာန်ငွေ့တန်း ဂလက်စီ၊ ယက္ခငွေ့တန်း ဂလက်စီတို့ကိုပင် ရှာဖွေ တွေ့ရှိကာ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ဂုမ္ဘာန်၊ ယက္ခတို့ဆီသို့ အိမ်ဦးနှင့် ကြမ်းပြင် သွားလာနေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။ စကြဝဠာထဲ ဘယ်လောက် လျှောက်သွားကြသနည်း ဆိုသော် စကြဝဠာ တံတိုင်းကြီးကိုပင် ဝင်တိုက်မိ၍ ဖူးရောင် စုတ်ပြတ် ကွဲပြဲဖူးသော လူသားများလည်း မရှား ရှိသော ဟူ၏။

၇၇ ရာစု ဂြိုဟ်ပြာ ကမ္ဘာကြီးသည် ပုံစံ များစွာ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။ အာကာသထဲမှ ထွက်ကြည့်လျှင် ကမ္ဘာကြီးသည် လုံးသလိုလို၊ ပြားသလိုလို၊ တစုသီးကြီးနှင့် တူသလိုလို၊ စောင်းနေသလိုလို၊ တည့်နေသလိုလိုနှင့် လည်တော့ လည်နေသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် တိုင်း၊ နိုင်ငံ၊ နယ်နိမိတ် သတ်မှတ်ချက် နယ်ခြားမျဉ်းများလည်း မရှိတော့ပေ။ ကမ္ဘာ အနှံ့ သွားချင်ရာ နေရာသို့ စကြွန့်ပိုင်း အတွင်း သွားနိုင်နေကြပေပြီ။ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ စက္ကန့်ပိုင်း အတွင်း သွားလာနိုင်နေကြသဖြင့် ကမ္ဘာ အနှံ့အပြားမှ လူအားလုံးမှာ စပ်ကြည့်လျှင် အမျိုးတော်နေကြတာချည်း ဖြစ်၏။ ပမာ ဆိုရသော် မယား ညီအစ်ကိုသည် အန္တာတိကာတိုက်လောက်တွင် ရှိ၍ ယောက်ဖသည် မြေထဲပင်လယ် အောက်တွင် ရောက်နေပြီး မယားငယ်လေး တစ်ယောက်သည် ဂျပန် ကျွန်းစုများကြားတွင် ပုန်းနေကာ ယောက္ခမကြီးသည် အာဖရိကတိုက် တစ်နေရာမှ အော်ကျယ် အော်ကျယ်နှင့် ပုတယ် အိုက်တယ်ဟု မြည်တွန် တောက်တီးနေပုံကို ဘာမြူဒါ တြိဂံ ဒေသမှ သက်ဆိုင်သူ တစ်ယောက်က အားလုံး မြင်နေ သိနေ ကြားနေရပုံမျိုးတည်း။

၄၀ ရာစုနှစ် ကျော်ကတည်းက ကာလ ယန္တရားကို ကလေးက အစ ခွေးက အစ အလွယ်တကူ သုံးနိုင်နေပြီ ဖြစ်ရာ အတိတ်သို့ ဖြစ်စေ အနာဂတ်ကို ဖြစ်စေ အလွယ်လေး စပ်စုနိုင်ကြလေ၏။ ထို့ကြောင့် ယခု ၇၇ ရာစုခေတ်သို့ ရောက်အောင် တိုးတက်ပြီးသော ခေတ်တွင်မူ သမိုင်း ဆရာများလည်း မရှိတော့ချေ။

အကြောင်းမူ သမိုင်းကို သိချင်သလား၊ အသာလေး သွားပြန်ကြည့်ရုံ ရှိ၏။ ဗေဒင်ဆရာများလည်း မရှိတော့။ အနာဂတ်ကို သိချင်လျှင် သွားသာ ကြည့်လိုက်ကြရုံ ဖြစ်၏။ ခန္ဓာဗေဒကို လူတကာ သိပြီး ဖြစ်ရုံမက ဘယ်သူမှလည်း ဘာမှ မဖြစ်ကြ၍ ဆရာဝန်တွေလည်း မရှိတော့။ သိပ္ပံ ပညာရှင်များလည်း လုပ်စရာ မရှိတော့၍ ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာလိုင်းဘက် ကူးသွားခဲ့ကြသည်မှာ ကြာလှပြီ ဖြစ်သဖြင့် ယခု ဘယ်ရောက်ကုန်ကြမှန်းပင် မသိတော့။ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပိန်မသာ လိမ်မသာ ခေတ် ဖြစ်၍ ဆရာကြီးများ မရှိတော့ဘဲ လူအားလုံးမှာ သူလို ငါလို သာမန် လူတွေသာ ဖြစ်နေကြလေသည်။

ဘောဂဗေဒ စီးပွားရေး ငွေကြေး စနစ် ဆိုသည်မှာ သမိုင်းထဲ၌ ကမ္ဘာတွင် တစ်ခါက ပေါ်ခဲ့ဖူးသော ခပ်ရှုပ်ရှုပ် ကိစ္စ ဖြစ်၏။ လူတိုင်းကိုယ် လိုချင်တာ ကိုယ် လုပ်ယူနိုင်လောက်အောင် တိုးတက်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်၍ ရောင်းရန် ဝယ်ရန် ငွေသုံးစရာ နေရာ မရှိတော့သည် ဖြစ်ရာ ကမ္ဘာတွင် စီးပွားရေးနှင့် ငွေကြေး စနစ် ပျောက်ကွယ်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်သည်။

လူတစ်ယောက်သည် ဆေးလုံး တစ်လုံး စားထားလျှင် ဆီးဝမ်းသွေးလေ မှန်ကာ တစ်လလောက် ဘာမှ မစားဘဲ နေနိုင်၍ အာဟာရ သိဒ္ဓိ ပြီးနေ၏။ ထိုဆေးလုံးများမှာလည်း လူသားတို့က နရင်း မရိုက်တော့မှာ စိုး၍ လူသားတို့ကို လိုလေသေး မရှိ အရိပ် တကြည့်ကြည့်နှင့် အစွမ်းကုန် ပြုစုနေကြသော ဂြိုဟ်သားများက အဆက်မပြတ် ထုတ်[illegible] ပေးနေကြ၍ ဘယ်သူမှ မလိုချင်လောက်အောင် ပေါသော ဟူ၏။ အ[illegible]တ် အစား ဟူသည်မှာလည်း ၆၈ ရာစု နှောင်းပိုင်းက ပေါ်ခဲ့သော [illegible]သည် လက်ကုန် ဖြစ်၏။ ထို့ထက် ပေါ့ပါး လွတ်လပ် အဆင်[illegible] လှပသော အဝတ်အစားမျိုး ထပ်တီထွင်စရာ မလိုလောက်အောင် [illegible]စုံ၏။ အချို့က ရှည်၍ အသစ် ထပ်ချုပ်ကြည့်သော်လည်း ထို[illegible]လောက် အဆင်မပြေလှတော့ချေ။ ထို့ကြောင့် တစ်ကမ္ဘာလုံး အဝတ်[illegible]းတွင် ဘယ်သူ့ ကြည့်ကြည့် ဒီပုံပဲ ထွက်နေလေသည်။ နေစရာ [illegible]နှင့် အခြား အသုံးအဆောင် အားလုံးမှာလည်း တိုးတက်ရလွန်း၍ [illegible]က်ကုန် ဌာန်ကုန် ဖြစ်ကာ အားလုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတူတူသာ ဖြစ်သွားလေသည်။

စားဝတ်နေရေး အတွက် ပူစရာလည်း မလို၊ ငြိုင်စရာလည်း မလို၊ ပြဿနာ ဖြစ်စရာလည်း မရှိ၊ ဘာမှလည်း လုပ်စရာ မလို၍ လူတိုင်း အားနေကြလေသည်။ ပျင်းစရာ ကောင်းအောင် တိုးတက်ပြီးသော ခေတ်သို့ ရောက်နေကြပြီ ဖြစ်၏။ ထိုအခြေအနေတွင်

၇၇ ရာစု။ ၇၆၄၃ ခုနှစ်။ ခေတ်ကမ္ဘာ လူသား အသက် ၃၀ ခန့် အရွယ် ငနဲ တစ်ကောင်သည် တစ်နေ့သ၌ အိမ်တွင် ငုတ်တုတ် ထိုင် ပျင်းနေလေ၏။ စားဝတ်နေရေးကလည်း ပူစရာ ဘာမှ မရှိ၊ ပူပန်ခြင်း ဆိုတာကိုလည်း ဘာမှန်းပင် မသိ၊ အပျင်းပြေ ရောဂါလေး တစ်ခုလောက် ဖြစ်ချင်ရင်တောင်မှ သူ့မှာ ခေါင်ခေါင်မြည်။ ရောဂါ ဆိုတာလည်း ဘာမှန်း မသိ။ တစ်နေ့ တစ်နေ့ လုပ်စရာလည်း ဘာမှ မရှိ။ သွားချင်ရာ သွားရ အောင်ကလည်း တစ်ကမ္ဘာလုံး နှံ့နေသည့် အပြင် အာကာသထဲတောင် အခေါက် ၂၀ လောက် ရောက်ပြီးပြီ။ နတ်ပြည်နဲ့ ငရဲပြည်တောင် ကြားဖူး နားဝနှင့် တစ်ခါ လိုက်ရှာဖူး၏။ သူ့လောက် ခရီးသွား ဝါသနာ ပါတဲ့ လူတောင် သွားရလွန်းလို့ ပျင်းနေပြီ။ သွားပြီး ပြန်သာ ရောက်လာတယ်၊ ဘာမှလည်း မထူးခြား။ အပျင်းပြေ သေကြည့်လိုက်ရ ကောင်းမလား။ ဒါတော့ မဟုတ်သေး၊ သေကြည့်ပြီးမှ အပျင်းမပြေဘဲ ပိုပျင်းစရာ ကောင်းနေ ရင် ဒုက္ခ။ ဘာလုပ်ရ ကောင်းမလဲ။

ငနဲသည် အခန်းထဲတွင် ဟိုလျှောက် သည်လျှောက် တွေးနေ လေသည်။ စိတ်ညစ်နေသလားဟု သူ့ကိုယ်သူ စဉ်းစားမိသဖြင့် စိတ်ချမ်း သာစက် အုပ်ဆောင်း အောက်သို့ ဝင်ရပ်၏။ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ စိတ်လှုပ်ရှား မှု၊ စိတ်ကျေနပ်မှု ခံစားမှုတို့ကို ခလုတ်ခြည်နှင့် တွဲခနဲ ထိုးလိုက်ရုံဖြင့် ရရှိနိုင်သော အုပ်ဆောင်း ဖြစ်၏။ ငနဲသည် သူ့ကိုယ်သူ ရောင်ခြည်နှင့် ထိုး၏။ သို့သော် သူသည် စိတ်ညစ်နေသည် မဟုတ်၊ ပျင်းနေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ အုပ်ဆောင်း အောက်မှ ထွက်၍ ဟိုသည် လျှောက်နေပြန်၏။ မလုပ်ဖူးတာ တစ်ခုခု လုပ်ရရင်တော့ အပျင်းပြေ နိုင်မည်ဟု သူ ထင်သည်။ သူ စဉ်းစားပြန်၏။ မလုပ်ဖူးသေးတာ ဘာရှိ

မလဲ။ ထိုအခါ အကြံ ရလာလေသည်။ သူသည် ကမ္ဘာကြီး၏ သမိုင်းကို ပတ်ပတ်နပ်နပ် မလေ့လာဖူးသေးချေ။ ဒီလောက် ပျင်းစရာ ကောင်းအောင် တိုးတက်တဲ့ အထိ သမိုင်းထဲက လူများ ဘာတွေ လျှောက်လုပ်ခဲ့ကြတုန်း။ ဒီခေတ် အထိ ရောက်လာအောင် ဘယ့်နှယ်တွေ ဖြစ်ခဲ့ကြသလဲ။ စဉ်းစား ကြည့်ရုံနှင့် အပျင်း နည်းနည်း ပြေသွားရာ သူ သဘောကျလေသည်။ ထို့ကြောင့် ကာလ ယန္တရား ခုံပေါ် သွားကာ ကျကျနန ထိုင်ချလိုက်ပြီး တော်တော် အလှမ်း ဝေးသော ရာစုနှစ်များဆီသို့ ပြန်သွား၍ ကမ္ဘာ သမိုင်းကို လိုက်စပ်စုလေရာ အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့လေသည်။

တော်တော် ရှေးကျသော ၂၀၀၀ ကျော် ကမ္ဘာကြီးတွင် သူ့အတွက် အလကား ကလေးကလား ဖြစ်သော အာကာသ ကိစ္စကို ရှေးလူများ အတော် စိတ်ဝင်စားခဲ့ကြကြောင်း သွားတွေ့၏။ ထိုစဉ်က ကမ္ဘာကြီးသည် အလုံးကြီး ဖြစ်၍ ရေမြေ အနေအထားများလည်း အတော် ခြားနားလေ၏။ ၂၀၀၀ ကျော်က ရှေးဟောင်း ကမ္ဘာကြီးကို ငနဲသည် တစ်ပတ်ပတ် ကြည့်လေသည်။

"အမယ်၊ ကမ္ဘာမှာ အရှေ့ခြမ်းတို့၊ အနောက်ခြမ်းတို့နဲ့ဟ ဒီအကွက် အကွက်တွေက ဘာတွေတုန်း၊ ဩော် … နိုင်ငံတို့ တိုင်းပြည်တို့လို ခေါ် တာတွေကိုး။ ဟိုက် လူတွေဟာ တို့လို ခပ်ဆင်ဆင်တွေချည်းပဲ မဟုတ် ပါလား၊ လူဖြူ လူမည်း၊ လူဝါ၊ လူနီ၊ ရှည်လိုက် ပုလိုက်၊ ကြီးတဲ့ ကောင် ကြီး၊ သေးတဲ့ကောင် သေးနဲ့ အမျိုးမျိုးပါလား။ အပ် … ရောဂါတွေ အမျိုးမျိုးနဲ့ သေလည်း သေကြသဟ၊ ဟော အချင်းချင်းလည်း ချနေကြသဟေ့၊ ကောင်းရောကွာ … သေတတ်တော့လည်း အချင်းချင်း သတ်ချင်ကြတာပေါ့၊ ကြည့်စမ်း၊ ဖြစ်ချင်တိုင်းကို ဖြစ်မယ်ကြတော့တာပဲ၊ ရှေးဟောင်း လူတွေများ၊ မှန်းစမ်းကွာ၊ အဓိက ဘယ်ဟာ အပြောင်းအလဲက ဘာများတုန်း"

၂၂ ရာစု နှောင်းပိုင်းတွင် သိပ္ပံ ပညာရှင် လူတို့သည် သာမန် လူများ အာကာသထဲ ခရီး သွားနိုင်အောင် ကြိုးစားနေကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနောက် ကမ္ဘာခြမ်းမှ နီစပ်စပ် လူများသည် အနောက်တိုင်းသားတို့၏ မွေးရာပါ ကတ်သီးကတ်သတ် စပ်စုတတ်သော ဉာဉ်ကြောင့် အဆိုပါ အာကာသ ကိစ္စ ခပ်တုံးတုံး၌ အတော် ခရီး ရောက်လျက် ရှိသည်ကို ငနဲ တွေ့လေ၏။ အနောက်တိုင်းသားများသည် ရှေးဟောင်း ကမ္ဘာ ပြောင်းလဲ တိုးတက်မှုတွင် သူတို့ ဦးဆောင်နိုင်သဖြင့် စိတ်ကြီးဝင်နေကြ သည်ကို ရယ်စရာ အဖြစ် တွေ့ရလေသည်။

'လက်စသတ်တော့ ဒီကိစ္စ ဒီနီကြောင်ကြောင် အကောင်စားတွေက စတာကိုး၊ မှန်းစမ်း၊ ဒီလောက် ဆော့တဲ့ လူတွေ နောက် ဘာဖြစ်ကုန်ကြ တုန်း'

နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ကျော် ၃၀၀ ခန့် အကြာ ၂၄ ရာစု နှောင်းပိုင်း အကုန်တွင် ကမ္ဘာ့ လေထု အပြင်ဘက်သို့ လူတကာ ထွက်ကဲနိုင်ကြလေ သည်။ အာကာသထဲ ထွက်၍ မင်္ဂလာတွေ ဘာတွေ ဆောင်ကုန်ကြ၏။ အားကစားပွဲတွေ ဘာတွေ အာကာသထဲ ထွက်ကျင်းပ၍ ထင်ရာ လုပ်ကြ၏။ သူ့အတွက် ဘာမှန်းတောင် မသိတော့သော 'အီလက်ထရို စပေ့စ် မက်ကင် နစ်ဇင် တက်ကနိုလိုဂျီ' *(Electro space mechanism Technology)* ဆိုသည့် ခပ်တုံးတုံး နည်းပညာ တစ်ခု ၂၄ ရာစု ကမ္ဘာဟောင်းတွင် ထွန်းကားခဲ့ကြောင်း ငနဲ သွားတွေ့လေသည်။ အလင်း လျှပ်စစ်နှင့် အပူ သံလိုက် စက်ကွင်းတို့၏ ပြင်းအားမြင့် သိပ်သည်း ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် အဆက်မပြတ် ပေါ်လာသော ဆင့်ပွား တွန်းကန်အားနှင့် အရာဝတ္ထုများကို အာကာသထဲ၌ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာ လျင်မြန်စွာ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော နည်းပညာ ဖြစ်လေသည်။

'ဘာလဲဟ ဒါ၊ သြော် … တော်တော် ရှော်သေးတဲ့ ကိစ္စပဲ၊ ဒြပ်ဝတ္ထုကြီးတွေ၊ ဓာတ်ငွေ့တွေ သုံးနေရှာသေးတာကိုး'

သူ ဆက်ကြည့်လေရာ ၂၅ ရာစု အာကာသထဲ သွားနေသူများကို တွေ့သဖြင့် ရယ်နေလေ၏။ ရှေးလူများမှာ သူတို့၏ ဘာမဟုတ်သော သိပ္ပံ ပညာကို ဂုဏ်ယူနေဟန် သူ တွေ့၏။ ၂၅ ရာစု ကမ္ဘာ လူသားများ သည် နေအဖွဲ့အစည်း အတွင်းမှ ကမ္ဘာမြေကြီးနှင့် များစွာ မဝေးလှသော

အာကာသထဲတွင်သာ ခရာ ခဆစ် သွားလာနိုင်ကြရှာလေသည်။

'တော်တော် သနားစရာ ကောင်းတဲ့ လူတွေပဲ၊ ဒါလေးကို အဟုတ် ကြီး ထင်နေသကိုးဟ၊ ကိုင်း … ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်လာသလဲ'

၂၅ ရာစုမှ နှစ်ပေါင်း ၄၀၀ ခန့် အကြာ ၂၉ ရာစု ကမ္ဘာတွင် အဓိက ကျသော အပြောင်းအလဲ တိုးတက်မှု နှစ်ခုကို သူ သွားတွေ့လေ သည်။ ပထမ တစ်ခုမှာ အရှေ့တိုင်းသား ပညာရှင် တစ်စုတို့၏ လူသတ္တဝါ ၏ ကိုယ်မှ နာမ်ကို ခွာထုတ်၍ အခြား သက်ရှိ သက်မဲ့ ရုပ်ဝတ္ထု ကြီးငယ်များထဲတွင် တစ်နည်း တစ်ဖုံ ပြောင်းလဲ ပူးကပ် တည်နေစေနိုင်သော 'မျူကျူယယ်လ် ထရန်စဖော်မေးရှင်း *(Mutual Transformation)*' ခေါ် ကျင့်ကြံ အားထုတ်မှု ဆိုင်ရာ ဝိဇ္ဇာ ပညာရပ် တစ်ခု ဖြစ်လေသည်။ ဒုတိယ တစ်ခုမှာ အနောက်တိုင်းသား ပညာရှင် တစ်ယောက်က ပညာ ပြလိုက်သည့် သက်ရှိ သက်မဲ့ ရုပ်ပစ္စည်းများကို ဒြပ်မှုန်များ အဖြစ် လုံးဝ ခွဲထုတ်နိုင်၍ တစ်ဖန် စုစည်း တည်နေစေနိုင်သော 'ဗွီအာရ် အက်တမ် တက်ကနော်လော်ဂျီ *(VR Atom Technology)*' နည်းပညာ ဖြစ်လေ သည်။ ထိုနည်းပညာ အတတ်ပညာတို့၏ ဆင့်ပွား အကျိုးဆက်ကြောင့် ရှေးလူတို့သည် မဟုတ်က ဟုတ်က လုပ်သူ လုပ်၍ သေကုန်သူတွေ သေကုန်ကြသော်လည်း နဂါးငွေ့တန်း ဂလက်စီထဲတွင် တစ်နေရာမှ တစ်နေ ရာသို့ အလင်း၏ မြန်နှုန်း နီးပါးမျှ သွားနိုင်လာကြလေသည်။ သို့သော် အချိန် ကာလ၊ လှုံ့သက်တမ်း၊ သိမ္မ ဘာသာ ဗေဒတို့ကို နိုင်နင်းမှုအား မရှိသေး၍ ပေါက်တတ်ကရတွေ ဖြစ်ကြတုန်းပင် ရှိ၏။ (၂၉-၃၀) ရာစု ရှေးဟောင်း ကမ္ဘာကြီးကို သမိုင်းထဲတွင် ရုပ်ခေတ်မှ နာမ်ခေတ်သို့ စတင် ကူးပြောင်းစ ကာလ တစ်ခု အဖြစ် ဖော်ပြထားလေသည်။

ထိုမှ နှစ်ပေါင်း ၃၀၀ ခန့် အတွင်း ကမ္ဘာမြေကြီးများ ငါးကြိမ် တိုင်အောင် ဆက်တိုက် ဖြစ်ပွားခဲ့လေသည်။ မည်သို့ပင် မသေချာမှု၊ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှုများ ရှိနေသည် ဖြစ်စေ ၃၁ ရာစု အကုန်၌ ကမ္ဘာကြီးမှ လူများသည် အချိန် ကာလကို နိုင်နင်းစ ပြုလာ၍ နောင် နှစ်ပေါင်း ၁၅၀ ခန့် အကြာ ၃၄ ရာစု အစပိုင်း၌ အချိန်၏ ပျက်ဆီးခြင်း ဖြစ်သော

www.burmeseclassic.com

အရာအားလုံးတို့၏ သက်တမ်းနှင့် တဖြည်းဖြည်း ရင့်ရော် ပျက်စီးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အစပြုခြင်းနှင့် အဆုံးသတ်ခြင်းတို့၏ အားအင်များကိုလည်းကောင်း ထိန်းချုပ်၍ အသုံးချနိုင်သော တန်ခိုး စွမ်းအား တစ်မျိုးကို သင်ကြား တတ်မြောက်နိုင်သော ပညာရပ် တစ်ခု အဖြစ် လူသားတို့ ရှာဖွေ တွေ့ရှိသွားကြလေတော့၏။ ထိုပညာရပ်သည် လူ့သမိုင်း လူ့ဖြစ်စဉ်၊ ကမ္ဘာ့ သမိုင်း ကမ္ဘာ့ ဖြစ်စဉ်တို့ကို အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲသွားစေလေတော့၏။ ကမ္ဘာ့သမိုင်းကို ဖတ်နေသော ငနဲသည် ထိုအခြင်းအရာကို တွေ့လေ၏။

'*The Mysticism of 34th Century* အကျိုးနည်းပါလား၊ အဲဒီက စတာကိုးဟ'

လူတို့သည် အာကာသ အတွင်းသို့ အတားအဆီးမဲ့ လှည့်လည်သွားလာနေကြလေပြီ။ တွေ့ရာ ဂြိုဟ်များပေါ် ဆင်းကြ၍ သူ့ဂြိုဟ် ငါ့ဂြိုဟ် ဟု လုကြ၏။ ဒေသခံ ဂြိုဟ်သားများနှင့် ပဋိပက္ခများ စတင်လာကြ၏။ သို့သော် လူသည် တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်လာပြီး အောက်စီဂျင် မလိုဘဲ နေနိုင်ရုံ အပြင် ကိုယ်ပွား များစွာနှင့် သေရန် လွန်စွာ ခဲယဉ်းသော၊ အာဟာရ များစွာ မှီဝဲရန် မလိုသည့် အပြင် တန်ခိုး စွမ်းအား လွန်စွာ ကြီးမား၍ အလွန် အန္တရာယ် ပေးနိုင်သော သတ္တဝါ တစ်မျိုး အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းသွားလေတော့၏။

ထို့နောက်တွင်မူ ၃၅ ရာစုမှ ၄၀ ရာစု အထိ နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ ကျော် ကာလ အတွင်း အာကာသ ကြယ်တာရာ အစုအဝေးကြီးများ ကြား၌ လူနှင့် အမျိုးမျိုးသော ဂြိုဟ်သားတို့၏ မဆုံးနိုင်သော တိုက်ပွဲကြီး တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာကာ ကာလ ကြာမြင့်စွာ တိုက်ခိုက်ကြပြီးနောက် စကြဝဠာကို လူသားတို့ အုပ်စိုးသွားလေတော့သည်။ ငနဲသည် ကမ္ဘာ့သမိုင်းကို မသက်မသာ ဆက်ကြည့်နေလေသည်။

၄၀ ရာစု နှောင်းပိုင်း ကမ္ဘာသည် လူ ရှားပါးခြင်း ပြဿနာ ရှိနေ၏။ လူတိုင်း အာကာသထဲ ထွက်နိုင်နေကြ၍ လျှောက်စပ်စုနေကြ

လေရာ ကမ္ဘာကြီးသည် ဒုက္ခပေးမည့် 'လူ' များ နည်းသွားသဖြင့် စိမ်းစိမ်းစိုစို ပြန်ဖြစ်လာရှာလေသည်။ ပြုန်းတီးကုန်သော တောကြီးများ ကမ္ဘာ အနှံ့ ပြန်လည် ရှင်သန်လာ၍ ရာသီဥတုများလည်း ပြန်လည် ကောင်းမွန်လာလေသည်။ ရာစုနှစ်ပေါင်း များစွာ သောက်ဂရုမစိုက်ဘဲ တောက်လျှောက် ပစ်ထားကြ၍ ပျက်စီးသွားသော ကမ္ဘာ့ လေထုနှင့် အိုဇုန်းလွှာများအား ကမ္ဘာကြီးကို ချစ်သဖြင့် ထိန်းသိမ်းမည့် လူများက ပြုပြင်ပေးကြ၍ ဂေဟ စနစ် ပြန်လည် အဆင်ပြေလာလေသည်။ သို့သော် တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် လူတွေ နည်းနည်းသာ ရှိပြီး ချောက်ချီး ချောက်ချက် ဖြစ်နေသည်ကို ငနဲ သွားတွေ့လေ၏။

'ဟဲ့ လူတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ကြတုန်းဟ'

ငနဲသည် ကမ္ဘာကြီးတွင် တစ်ချိန်က ရှိခဲ့သော တိုင်းပြည်၊ နိုင်ငံ၊ တိုက်ကြီးများကို တစ်ခုချင်း ပြန်လည် ရှာဖွေကြည့်လေရာ ...

တစ်ချိန်က လူတရုန်းရုန်းနှင့် စည်စည်ကားကား ဟန်ပန် တခွဲသား ရှိခဲ့သော အမေရိကတိုက် နှစ်တိုက်နှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုကြီးသည် ကျီးနှင့် ဖုတ်ဖုတ် ဖြစ်နေလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူသော် ...

ထိုပြည်လူများ သဘာဝသည် ကာလံဒေသံ အရ အပျော်အပါး ကျော်ကြားခြင်းကို မက်၏။ အသစ်အဆန်း ဆိုလည်း အမြဲ ရှေ့ဆုံးက နှစ်သက်၏။ ကောင်းကောင်း ဆိုးဆိုး မတရား စပ်စုချင်တတ်သော [illegible] လည်း သွေးထဲ မွေးကတည်းက ပါလေသည်။ ထိုပြည်သား[illegible]သည် ကိုယ့်ကမ္ဘာ ကိုယ် အေးအေး မနေဘဲ အာကာသထဲ ထု[illegible]အောင် အဦးဆုံး ကြံဆခဲ့ကြ၍ ပေါက်တတ်ကရ မျိုးစုံ ဖြစ်ခဲ့ကြသော [illegible]မျိုးစုထဲတွင် တစ်စု အပါအဝင် ဖြစ်၏။ ဟိုဟာ တီထွင်လိုက်၊ သည်[illegible] တီထွင်လိုက်နှင့် ယခုခေတ်ကဲ့သို့ အာကာသထဲ စိတ်ကြိုက် ထင်[illegible] ကြနိုင်သော ခေတ်တွင်တော့ အသစ်အဆန်း ကြိုက်၍ စပ်စုတ[illegible]သော ထိုလူမျိုးတို့ နှာခေါင်း ကျည်ပွေ့ တွေ့လေတော့သည်။ လူတစ်[illegible] အသီးသီး၊ အလွှာ အသီးသီးမှ ကိန္နွ မျိုးစုံနှင့် အစုအပြုံလိုက် ဖြစ်စေ၊ တစ်စု နှစ်စုလိုက် ဖြစ်စေ အထူးဆန်း မျိုးစုံရာ အဆုံး အစ [illegible]လှသော အာကာသထဲသို့ ထွက်ထွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားလိုက်ကြသည်မှာ ဘယ်တွေ ရောက်သွားကုန်ကြမှန်းတောင် မသိတော့။ ကမ္ဘာမြေကြီးသို့လည်း ပြန်၍ မလာကြတော့ချေ။ (အာကာသထဲ တစ်မျှော်တစ်ခေါ် အဝေးကြီး လျှောက်ရောက်သွားသဖြင့် ပြန်မလာတတ်တော့တာတောင် ဖြစ်နိုင်၏။) အလွန့် အလွန် နည်းပါးသော အရေအတွက်သာ တစ်ခါတစ်ရံ ကမ္ဘာသို့ ပြန်လာတတ်ကြ၏။ သို့သော် ခဏ ပြန်လာကြတာသာ ဖြစ်၏။ သုတ်သီး သုတ်ပျာနှင့် အာကာသထဲ တစ်ခါ ပြန်ထွက်သွားကြပြန်၍ အချုပ်အားဖြင့် ဆိုသော် တောင်မြောက် အမေရိကတိုက်များသည် အခွံသာ ကျန်လေသည်။ တိုးတက်ပြီးသော အခုခေတ်တွင်မူ အမေရိကားသို့ ဘယ်သူမှ သွားမနေ။ လူနေဖို့ မကောင်းသော အလကားတောကြို အုံကြား ဒေသကြီး ဖြစ်နေ၍ ခပ်ပေပေ လူများသာ အဆင်းရဲခံနေနေကြကြောင်း ကမ္ဘာ့သမိုင်း လေ့လာသော ငနဲ တွေ့ရှိလေ၏။

အာဖရိကတိုက်ဘက် ဆက်ကြည့်၏။ ထိုတိုက်သားများသည် အချင်းချင်း စည်းလုံးကြ၍ မိသားစု အဖွဲ့အစည်းများနှင့် သိုက်သိုက်မြိုက်မြိုက် ပျော်ပျော်ပါးပါး နေထိုင်တတ်ကြသော သဘော ရှိ၏။ ထို့ပြင် သူတို့ ဗီဇ အရ အားနည်းသူဘက်က ရပ်တည်လျက် ခုခံ တော်လှန်ချင်တတ်ကြပြီး ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ရသော သဘောကို နှစ်သက်သောသွေး ပါကြလေသည်။ ဤသို့သော ဗီဇတို့ကြောင့်ပင် ကြယ်တာရာ စစ်ပွဲကြီး အတွင်း ရာစုနှစ်များက ကမ္ဘာမှ အာကာသ အတွင်းသို့ အလျှိုလျှို အားလုံး ထွက်ကြ၍ အားနည်းသော ဂြိုဟ်သားများဘက်မှ ကျနော်တစ်ဖက်ကို တိုက်ခိုက်ပေးကြကုန်၏။ စစ်ပွဲကြီး ပြီးသွားလေသော် ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်သားများစွာတို့နှင့် သမီးယောက်ဖ ညီရင်း အစ်ကို တမျှ ခင်မင် တွယ်တာသွားကြကာ ထိုဂြိုဟ်များတွင်သာ အခြေချ နေထိုင်သွားကြလျက် ကမ္ဘာသို့ ပြန်မလာကြတော့ချေ။ ဘယ်ဂြိုဟ် ဘယ်ကမ္ဘာမှာ သွားနေကုန်ကြသည်ကိုလည်း သမိုင်းက နိုင်နင်းအောင် မှတ်တမ်းတင်မထားနိုင်သည့် အပြင် သူတို့ ဘယ်တွေ ရောက်နေကြသည်ကို စေ့စေ့ငငေ လိုက်ကြည့်ရလျှင်လည်း ဆုံးနိုင်မည့်ပုံ မပေါ်သည်ကို ငနဲ ရိပ်မိလေသဖြင့် လိုက်ရှာရန် စိတ်လျှော့ရလေသည်။ ကျယ်ဝန်းလှသော အာဖရိကတိုက်ကြီးမှာ ဆင်တွေ၊ ခြင်္သေ့

တွေ၊ သစ်ကုလားအုတ်တွေ၊ မြင်းကျားတွေနှင့် ဒီအတိုင်း ငုတ်တုတ်သာ ကျန်ရှာလေသည်။

'ဒါဆို ငါ နေတဲ့ အာရှနဲ့ နည်းနည်း နီးတဲ့ ဥရောပကရော'

ငနဲသည် ဥရောပတိုက်ကြီး၏ သမိုင်းကို လှန်ပြန်လေသည်။

ဥရောပ တိုက်သားများကား ဟိုးပဝေသဏီ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်ကတည်းက ဟန်ကြီး ပန်ကြီး ကိန်းကြီး ခန်းကြီး နိုင်ချင်ကြ၏။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်လည်း ပြောဆို လုပ်ကိုင် နေထိုင်ပြချင်ကြကာ အစဉ်အလာတစ်ခု ရှိလျှင် မရမက လိုက်လံ တန်ဖိုး မြှင့်ချင်ကြသည်။ သူတို့သာ အဆင့်အတန်း အမြင့်ဆုံး ဖြစ်၍ အယဉ်ကျေးဆုံး ဖြစ်ကြသည်ဟု စတိုင်လ်ထုတ်လျက် မယဉ်ကျေးသူများအား ယဉ်ကျေးအောင် သွားရောက် သင်ကြားပေးရသည်ဟု ကုလီကူမာ အပြောနှင့် ကိုလိုနီ လျှောက်လုပ်ကာ မျိုးစုံ ဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ကြပုံများကို သမိုင်းတွင် ပေါ်နေလေသည်။ သူတို့ အချင်းချင်းလည်း တစ်ပြည်နှင့် တစ်ပြည် သိပ်မကြည်သော်ငြား အဆင့်အတန်း ရှိ၍ ယဉ်ကျေးသော သူများ ဖြစ်ကြပါသည်ဟု ကမ္ဘာကို ကြွားချင်ကြသေးလေ၏။ ထို့ကြောင့် ၂၇ ရာစု အလယ်လောက်တွင် အပြောင်းအလဲ တစ်ခု ထလုပ်ကြ၏။ ဤသည်ကား အင်္ဂလန်ကျွန်းနှင့် ဥရောပတိုက် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်သွားအောင် မြေဖို့ကြပြီး ပြင်သစ်၊ ဂျာမန်၊ အီတလီ စသော နိုင်ငံ နယ်နိမိတ်များကို ဖျက်ကာ 'ဥရောပ မိသားစု ယူနီယံ' ကို တည်ထောင်ကြသော ဟူ၏။ ထိုအထဲတွင် မလည်မဝယ် ရုရှားနှင့် ဆက်စပ် ပြည်များပါ ကန့်လန့် ကန့်လန့် ပါသွားကြသေး၏။ လေကြောင်း တိုးတက်လာ၍ လူတကာ အာကာသထဲ ထွက်ကဲကြသော သမယသို့ ရောက်သော် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အေးအေးဆေးဆေး နေရသည်ကိုတောင် အမြင် ကျဉ်းသလိုလို ခေတ်ပဲ နောက်ကျ ကျန်ရစ်သည့်ပုံလို ထင်ကြ၏။ ထိုသို့ဖြင့် မှူးကြီး၊ မတ်ကြီး၊ နယ်စားကြီးမှ အစ 'ကောင့် ဒရက်ကူလာ' ကြီးပါ မကျန် တတိ တတိနှင့် အာကာသထဲ ဟန်ပန် တစ်ခွဲသား အခြံရံများနှင့် ထွက်ထွက်သွားလိုက်ကြသည်မှာ ယခုအခါ လူ နည်းနည်းသာ ကျန်သော ဟူ၏။ လေကြီးမိုးကြီး ခိုလိုသူများ အာကာသထဲ ရောက်သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကုန်ကြတော့မှ ဥရောပတိုက်လည်း အဆင့်အတန်း ရှိရှိ ကျွန်ခဲ့ရာလေသည်။ ဥရောပ သမိုင်းကို ဖတ်နေသော ငါနဲ့မှာ တခိခိနှင့် သဘော အတော်ကျနေလေ၏။ ထို့နောက် ဥရောပနှင့် ကုန်းမြေချင်း ဆက်လျက်နေသည့် ကမ္ဘာ့ အရှေ့ အလယ်ပိုင်း သမိုင်းကို ရှာပြန်လေသော် …

၄၀ ရာစုကျော်က ကြယ်တာရာ စစ်ပွဲများ ပြီးဆုံးသွားပြီးနောက် ငြိမ်းချမ်းရေး အထိမ်းအမှတ် ပျော်ပွဲ ရွှင်ပွဲကြီး တစ်ခုကို စကြဝဠာ တစ်ခုလုံးနှင့် သက်ဆိုင်ရာ တစ်နေရာ၌ လူတို့ အပါအဝင် စကြဝဠာ ဂြိုဟ်သားများ အားလုံး ပေါင်း၍ ခုနစ်ရက် ခုနစ်လီ ကျင်းပခဲ့ကြလေသည်။ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း နေလိုကြသော ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား အားလုံးလောက်သည် လူကြီး ကလေး၊ အိမ်မွေး ခွေးကြောင်ပါ မကျန် ခေါ်၍ ငြိမ်းချမ်းရေးပွဲ တက်ရောက် ဆင်နွှဲရန် အာကာသထဲ ခရီး ထွက်သွားကြကုန်၏။ ကမ္ဘာ့ အရှေ့ အလယ်ပိုင်းသား အချို့ကား စစ်သွေးကြွများ ဖြစ်သည့် အလျောက် စစ်ပွဲကြီးများ ပြီးဆုံးသွားသည်ကို သိပ်မကျေနပ်ကြချေ။ ထို့ကြောင့် မကြည်သည့် သဘောကို ပြခြင်းအားဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေး ပွဲတော်သို့ မသွားဘဲ ကမ္ဘာတွင်ပင် ဘာဖြစ်တယ် ညာဖြစ်တယ်ဟု ဘုထိုင် ပြောကာ ကျန်နေခဲ့ကြလေသည်။ သင်းတို့တွေရှည်း ကမ္ဘာတွင် ကျန်နေခဲ့ကြစဉ် တစ်နေ့သ၌ အရှေ့ အလယ်ပိုင်းသား စစ်သွေးကြွ ကာလသား တစ်ယောက်သည် ပျင်းပျင်း ရှိသဖြင့် လောင်ချာပိုက် ခေါင်းမြီးခြုံ၍ ကာလ ယန္တရား ခုံပေါ် တက်ထိုင်ကာ အတိတ် ကာလ တစ်ခုသို့ အလည် သွားလေ၏။

အဆိုပါ သူကောင့်သားသည် လွန်လေပြီးသော (၂၀၀၈) ခုနှစ် ကမ္ဘာ့ အရှေ့ အလယ်ပိုင်းဒေသ တစ်နေရာသို့ ပြန်ရောက်သွားလေသည်။ ကာလ ယန္တရား ခုံပေါ်မှ ဆင်းသော် ၄င်းမော်ဒန် စစ်သွေးကြွ လူငယ်သည် ရှေးဟောင်း စစ်သွေးကြွ တစ်ယောက် နှစ်ယောက်နှင့် အတူ ကျောက်ဂူ တစ်ခုထဲတွင် ပုန်းနေသော မုတ်ဆိတ်နှင့် လူကြီး တစ်ယောက်ကို တွေ့၏။ ထိုလူကြီး နာမည်မှာ 'အိုစမာ ဘင်လာဒင်' ခေါ်၍ ကာလ ယန္တရား စီးလာသူက ခပ်တိုတို 'ဆရာအို' ဟု ခေါ်လေသည်။

ဆရာအိုမှ ဘာတွေ ပြောလွှတ်လိုက်သည် မသိ။ ကာလ ယန္တရားနှင့်

အတိတ်သို့ အလည် သွားသော မော်ဒန် စစ်သွေးကြွသည် ၄၀ ရာစုကျော်သို့ ချက်ချင်း ပြန်လာ၍ အိမ်ရောက်သော် ဘာမပြော ညာမပြော သူ ဖွက်ထားသော နူကလီးယား ဗုံးဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ အသေခံဗုံး ခွဲထည့်လိုက်လေရာ …

ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း နေလိုသော ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား အားလုံးမှာ ငြိမ်းချမ်းရေး ပွဲတော်သို့ သွားနေကြ၍ တစ်ယောက်မှ ဘာမှ မဖြစ်ကြချေ။ သို့သော် ဆရာအိုနှင့် တွေ့လာသော မော်ဒန် စစ်သွေးကြွ ငတသည် လည်းကောင်း၊ သူ့ အမျိုး ဘေးထိုင်ဘုပြော စစ်သွေးကြွများနှင့် ၄င်းတို့ စု၍ ဘုထိုင် ပြောနေကြသည့် သူတို့၏ ချစ်လှစွာသော ဇာတိချက်ကြွေ မွေးရပ်မြေ ကန္တာရ စေတင်ကြားများသည် လည်းကောင်း၊ သူတို့ ဖွက်ထားသော တောက်တီး တောက်တဲ့ နျူကလီးယား လက်နက်များနှင့် တကွ ဆိတ်မ တစ်ကောင် မကျန် အမှုန့် ဖြစ်သွားကြ၍ တစ်ခါတည်း မျိုးကန်းကုန်ကြလေသည်။ ကမ္ဘာ့ အရှေ့ အလယ်ပိုင်း ဒေသတွင်လည်း တစ်ခါက နာမည်ကျော် ဂရင်း ကန်ညွန် ချောက်ကြီးထက် အဆ နှစ်ဆယ်ခန့် ကြီးသော အပေါက်ကြီး ဖြစ်သွားလေ၏။ ငြိမ်းချမ်းရေး ပွဲတော်မှ ပြန်ရောက်လာကြသော ကမ္ဘာသားများမှာ ထိုအချင်းအရာကို မြင်လျှင် တစ်ယောက်က

'ဒါးတည်း လုပ်တယ်နော်၊ ဒါးတည်း မျိုးတုံးရော'

ဟု မှတ်ချက် ပြုလေသည်။ ထိုစကားသည် သမိုင်းကို လေ့လာနေသော ငနဲ့တို့ခေတ် ၇၇ ရာစုတိုင် သံဝေဂ ရဖွယ်ရာ သမိုင်းဝင် စကား တစ်ခွန်း ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ကမ္ဘာ့ သမိုင်းတွင် ဖော်ပြထားလေ၏။ ကမ္ဘာကြီး၏ သမိုင်းကို လှျောက်ဖတ်နေသော တိုးတက်ပြီး ငနဲသည် အတန်ကြာ ငိုင်နေလေသည်။ သူသည် အတော်ကို အပျင်းပြေသွားပြီ ဖြစ်ရာ အာရှတိုက်နှင့် တကွ ကျန်ကမ္ဘာကြီး မည်သို့ တိုးတက် ပြောင်းလဲလာမှုများကို ခပ်သွက်သွက် ဆက်ဖတ်လေသော် …

အာရှတိုက်ကြီးမှ ရောင်းဝယ် ဖောက်ကား စီးပွားရေး မလုပ်၊ ပိုက်ဆံလေး နည်းနည်းမှ တစ်နေ့ တစ်နေ့ မရှာရလျှင် ဘယ်လိုမှ မနေနိုင်သော မျက်လုံး မှေးမှေးနှင့် တရုတ်၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား မျိုးနွယ်စုကြီးသည်

www.burmeseclassic.com

ကမ္ဘာတွင် ပိုက်ဆံ ငွေကြေး စနစ် မရှိတော့သော၊ စီးပွား ရှာစရာ မလိုတော့သော ခေတ်တစ်ခုသို့ ရောက်သော် နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်ကုန်ကြလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် စီးပွားရေး မလုပ်ရ၊ မရောင်းရ မဝယ်ရရင်ဖြင့် မနေနိုင်လွန်းလှသောကြောင့် စကြဝဠာထဲတွင် စီးပွား ရှာလို့ ရနိုင်သော ဂြိုဟ် တစ်ခုခု ရှိလို ရှိငြား ရှာဖွေကြည့်ရန် အားလုံး ကမ္ဘာမှ ထွက်သွားကြကုန်သည် ဆို၏။ ထိုသူများ ဘယ်ကမ္ဘာ ရောက်သွားကုန်ကြသည်ကိုကား မည်သူမျှ မသိနိုင်ကြတော့ချေ။

သူတစ်ပါးကို အလွယ်တကူ အထင်ကြီးတတ်သူ၊ နှိမ်တတ်သူ၊ အထင်ကြီး ခံချင်သူ၊ နှိမ်ချင်တတ်သူများသည် လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါး အပေါ် အမြဲတစေ ကလိမ်ကျ၍ မလိမ့်တပတ်လုပ် အရှုပ်ထုပ် ထုပ်ချင်တတ်သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ မည်သည့် နေရာတွင် မဆို အမြဲတစေ လောဘကြီးကာ ကိုယ့်ဖို့ တစ်ဖို့တည်းသာ ရှာဖွေလိုသူများသည် လည်းကောင်း၊ ဒေါသကြီး၍ မာန်မာန ထောင်လွှားကာ အရာရာ ငါသာ အမှန်ဟု နိုင်ထက်စီးနင်း ရန်လိုချင်တတ်သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ လူပေါ် လူဇော် နာမည်ကျော် သူများဟာ ခိုး၍ ဟီးရိုး ဖြစ်လိုသူများ၊ မရိုးမသား ပြိုင်ဆိုင် အနိုင် လိုချင်နေသူများ၊ အချိန်နှင့် အမျှ မူးယစ် သောက်စား ထိုင်းမှိုင်း တွေဝေ စိတ်လေနေချင်သူများ၊ သူခိုးများ၊ ဓားပြများ၊ အောက်တန်းစား အားလုံး တို့သည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အထင်ကြီးစရာ သေးစရာ မရှိ၊ လိမ်စရာ ကောက်စရာ မလို၊ ဒေါသ ဖြစ်စရာ ရန်ရှာစရာ မလို၊ အနိုင်ကျင့်၍ မရ၊ ဟီးရိုးလည်း မလို၊ သူတင် ကိုယ်တင် ပြိုင်ဆိုင်စရာလည်း ရှာမတွေ့၊ ခိုးရ ဖွက်ရအောင် ဖွက်ထားသည်လည်း ဘာမှ မရှိ၊ မူးယစ်သေစာ ဆေးဝါးများလည်း မျိုးတုံးသွား၍ ငြိမ်းချမ်းလေသော မော်ဒန် ကမ္ဘာကြီးတွင် မနေနိုင်ကြတော့ဘဲ အားလုံး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေသွားကုန်ကြသည်ဟု သမိုင်းတွင် ဖော်ပြထားလေသည်။

ကမ္ဘာ့သမိုင်းကို လေ့လာနေသော ငနဲသည် သူ၏ လေ့လာရေး ခရီးကို ထိုနေရာတွင်ပင် ရပ်ကာ ကာလယာဉ်ရှားထိုင်ခုံမှ ထ၍ သူ၏ အိမ်ပြတင်းပေါက် တံခါးကို ဖွင့်လိုက်လေသည်။ ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက် သူ၏ မျက်စိတဆုံးတွင် ဘာသာတရား အသီးသီးတို့၏ ခမ်းနား

ကြီးကျယ်လှသော စေတီ၊ ပုထိုး၊ ဝတ်ကျောင်း၊ ကျောင်းကန်၊ အထိမ်းအမှတ် ခေါင်းလောင်း၊ အလံများကြား အေးချမ်းစွာ သွားလာနေကြသူများနှင့် ၇၇ ရာစုခေတ် ဂြိုဟ်ပြာ ကမ္ဘာကြီးကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရလေသည်။

'ခေတ်သစ် ကမ္ဘာကြီးမှာ အေးအေးဆေးဆေး ရိုးရိုးသားသားနဲ့ ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်နိုင်တဲ့ လူစားမျိုးတွေပဲ စိတ်ချမ်းသာစွာ အသက်ရှင် နေနိုင်တော့မယ်'

နောက်တစ်နေ့တွင်တော့ ထိုငနဲသည် ၁၉ ရာစု အာရှ ကျေးလက်ဒေသ တစ်ခုမှ အိမ်ငယ် ပုံစံကို သမိုင်းထဲတွင် ပြန်ရှာ၍ ကိုယ်တိုင် အရာရာ ဖန်ဆင်း ဆောက်လုပ်လေတော့သည်။ ထို့နောက် နွားတစ်ရှဉ်းနှင့် လယ်တစ်ကွက်ကို ဖန်တီး ယူကာ ပျော်ရွှင်စွာ ထွန်ယက် စိုက်ပျိုး နေထိုင်တတ်အောင် လေ့ကျင့်လေ၏။ အလေ့အကျင့် ရလာသော အခါတွင်ကား ၁၉ ရာစု အာရှသား တစ်ယောက် ကဲ့သို့ အပြီးအပိုင် ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့စွာ လုပ်ကိုင် စားသောက် နေထိုင်လေတော့သည်။

သူသည် အသက်ရှည်ဆေး၊ အာဟာရပြီး ဆေးများကိုလည်း မစားတော့ပေ။ သူ တတ်မြောက်ထားသော ခေတ်လွန် ပညာ တန်ခိုး စွမ်းအားများကိုလည်း မသုံးစွဲတော့ချေ။ သူ့ လယ်ကွက် အတွက် သူ ဖန်တီးသော မိုးအတုများ ရှာစရာ မလို၊ မှျတသော သဘာဝနှင့် မိုး အစစ် ရွာချလာမည့် အချိန်ကိုသာ စိတ်ရှည်စွာ စောင့်ဆိုင်း မှတ်သားလေသည်။ သူသည် အလုပ် လုပ်ကိုင်ခြင်းအားဖြင့် ပျင်းရိခြင်း ကင်းသော အဓိပ္ပာယ် ရှိသည့် ဘဝ တစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်နေလေပြီ။ လူသည် တစ်ခါတစ်ရံ လိုအပ်ချက်များ အတွက် ရောင့်ရဲနိုင်ရမည် ဖြစ်၍ အချိန်တန်လျှင် လူငနဲ အေးချမ်းစွာ အိုမင်း သေဆုံးသွားရမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

သူ့လယ်ကွက် ထောင့်တစ်နေရာတွင်တော့ သူကိုယ်တိုင် သေဆုံးခွင့် ပေးလိုက်ပြီ ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ သေဆုံးသွားသော သူ၏ မျိုးပွားပုံတူ အရုပ်လူ ကလုံး တစ်ကောင် လဲလျောင်းနေရာ အုတ်ဂူလေး တစ်လုံးကို သူကိုယ်တိုင် ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပို့စ်မော်ဒန် နာရီ ဆိုသည်မှာ ....

ကျွန်တော် သိသော နာရီ အမျိုးအစားမှာ *(Rolex)* ဖြစ်၏။ အခြား အသံ ထွက်ရ ခက်သော နာမည်များနှင့် တန်ဖိုးကြီး နာရီများမှာ အနောက် တိုင်းမှ ထုတ်လုပ် ရောင်းချကြသည်သာ များသည်။ မည်သို့ ဖြစ်စေ လူ အများအပြားသည် နာရီ အများအပြားကို လိုအပ်ကြသည်သာ ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် အချို့သော လူတစ်ယောက်တလေ (ဥပမာ မင်းသမီး သို့မဟုတ် သူဌေး တစ်ယောက်) အတွက် နာရီ အများအပြား လိုအပ်၏။ ဤကိစ္စ သည် အကျယ်ကြီး ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ နာရီနှင့် အချိန် ဆက်စပ်နေမှု ဖြစ်၏။ *AM* နှင့် *PM* ပါမည်။ ဗဟိုရှိစည် နှစ်ချက် သုံးချက် တီးခြင်း ပါမည်။ ကြက်ဖ တွန်ခြင်း ပါမည်။ လက်ကောက်ဝတ် ပါမည်။ မစောင်း တော့ပါဘူး ဟူသော အပြောမျိုး ပါမည်။ နွားရိုင်း သွင်းခြင်း ... ဆင်းခြင်း ကိစ္စ ပါမည်။ သန်းခေါင် သန်းလွဲ ကိစ္စ၊ ထန်းတဖျ...၊ ...ုံးတည့်၊ သက်ကြီး ခေါင်းချ ကိစ္စ ပါမည်။ နေ၊ လ ပြက္ခဒိန် ပါမည်။ ဖွဲ့ကောင်းမှု ပါမည်။ ခင်ဖျားလည်း ပါချင် ပါမည်။ (တော်ပါ...) (ခဏလေး နေပါဦး ... နောက်ဆုံး တစ်ခွန်းပါ) *Role...* ...လုံး အတွက် ဘဝ ပျက်သွားမှု တစ်ခု ပါမည်။ ဤစာပိုဒ်သည် *Rolex* နှင့် စ၍ *Rolex* နှင့် ဆုံးသလား။ ဘာတွေ လျှောက်...တာလဲ။ အချိန် သုံးမိနစ် ကုန်ပါသည်။

...သူရွှေမ စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သုံးမိနစ် အတွင်း ဘာဖြစ်နိုင်သလဲ။

"သား နိုင်ငံခြား သွားနေဖို့ ကောင်းပြီ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"စက်က ရွေပါတယ်၊ အချိန် သိပ်မှန်တာ၊ ဒိုင်ခွက်မှာ စိန်မြှုပ်ထား တယ်"

"ခါးပိုက်နှိုက်ဗျို့"

"နေအိမ်မှ ကားများ နေ့လယ် တစ်နာရီ အိမ်မှ ထွက်မည်"

"ဆက်ဒမ်ဟူစိန်ကို ရှာတွေ့ပြီ"

"ဂိုး …"

"အားလုံး နောက်ကျသွားပါပြီ မောင် … အဟင့် ဟင့်"

(ရုပ်ရှင်ထဲတွင် ဖြစ်သည်)

"ခင်ဗျား ဘဝမှာ အိပ်ချိန်၊ စားချိန်၊ ဇာဟီရ ကိစ္စတွေရဲ့ အချိန် ပေါင်းရင် ခင်ဗျား အသက်ရဲ့ သုံးပုံ တစ်ပုံ ကုန်သွားပါပြီ" (ပီမိုးနင်းလား၊ ဒေးကာနယ်ဂျီလား၊ တက်ကျမ်း ခပ်စုတ်စုတ် တစ်ခုထဲတွင်လား၊ ပါတော့ ပါ၍ ဖတ်ဖူး၏)

"စာရေးဆရာတော့ ဖြစ်ချင်တယ်၊ ခေါင်းကျ မရှိဘူး"

"ကျင်းစိမ်ရင် လက်ငြိမ်ရတယ်ကွ … ဂလောက်"

"တယ်လီဖုန်း လာနေတယ်"

"ဒုန်း … ဒုန်း … ဒုန်း … လက်သမားတွေကလည်း တစ်ချိန် လုံး ထုနေတာပဲ"

"ဗီဒီယိုထဲ ပါဖူးရင် သေပျော်ပါပြီတော်"

"အမိုက် အမိုက် အမိုက်၊ အမိုက် ပစ်ဦးမလား"

"အကြောင်းအရာ မပျောက်စေနဲ့"

"ခွေးကိုက် ခံရလို့တဲ့"

"လေရှူး မသုန့်တသုန်က ကျွန်တော် ရေးတာ"

"ဒီအရည်တွေပဲ သောက်သောက်နေ၊ နင်တော့ သွားမှာပဲ"

"ချစ်တယ်ကွယ်"

"ဝေါ့ ထွီ၊ ဟင်းတွေ သိုးကုန်ပြီဟ"

ယခု ရေးနေသည်မှာ နာရီ အကြောင်းသာ ဖြစ်သည်။

ယခု ရေးသော နာရီ အကြောင်းတွင် ရောင်းသူ ဝယ်သူတွေ ထည့်မလား။ (အင်း) တိုင်ကပ်၊ စားပွဲတင်၊ နှိုးစက်၊ ထသွား ထလာ ပတ်၊ မောင် ပို့လိုက်တာလေ၊ နာရီ ဆိုရင် … ဟီဟိ၊ ဝှပ်တိုင်းမိ အစ်စစ် (ထ)၊ ဓာတ်ခဲ ဖြစ်ဖြစ် သံပတ် ဖြစ်ဖြစ်၊ ပထမ ရရင် ဝယ်ပေးမယ်၊ အဲဒါတွေ ထည့်မလား။ (အင်း) နာရီ ပတ်ထားရတာ အချိန်နဲ့ လက်ကို ကြိုးတုပ်ထားသလိုပဲ၊ အချိန်တွေကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ မယုံကြည်ဘူး၊ သိတယ်ဟုလား ဟင်း … ဟင်း၊ အဓိပ္ပာယ် မရှိတဲ့ ပေါ့ပျက်ပျက် အတွေးအခေါ် လူတကာ ဖော်သုံးနေတဲ့ ဒဿနမျိုး ထည့်မလား။ (အင်း) "ခင်ဗျားကို ခိုင်းလိုက်ရင် ဘယ်တော့မှ အချိန် မမှန်ဘူး၊ ရော့ နှစ်ကျပ်"

"ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော့်မှာ နာရီ မဝယ်နိုင်လို့ပါ"

ပရိသတ်မှ (တောက်၊ ခံစားရတယ်ကွာ) အဲဒါမျိုး ထည့်မလား။ (အင်း) "ဟောဒီ နာရီစက်လေး သွားနေသရွေ့ ငါ မျှော်နေမယ် ထွေးညို" တီးလုံးသံ (ဒန် တန့် တန် …) အဲဒါမျိုး ထည့်မလား။ (အင်း) နာရီတွေ သွင်းတာ ကိုက်တယ်၊ "အရောင်းပြခန်း (၁) (၂) (၃) (၃½)"၊ ဒါမျိုးကြီးတွေ ထောင့်ငါးရာ၊ ဝယ်ပြီးရင် လှည့်ကြည့်စရာ မလိုဘူး၊ ဘာလဲ ပျက်ရောလား၊ ဟား … ဟား … ဟား … ဟား၊ ဟင် ရယ်လည်း မရယ်ရဘဲ ကာတွန်း၊ အဲဒါမျိုးတွေ ထည့်မလား။ (အင်း) ခင်ဗျားကလည်းဗျာ။ (အင်း) ဘာမဆို အင်းနေတာပဲ။ (အင်း) နည်းနည်းတော့ ဝင်ပြောဦးမှပေါ့။ (အင်း) ဟာဗျာ …။ (အင်း) တော်ပြီ ကိုပုတ်သင်ညိုရေ။ (အင်း) အသယ်လေး သေပါပြီဟ။ (အင်း) နာရီသည် နေက စ၍ ခင်ဗျား မမွေးသေးသော ခေတ်က ပေါ်ပေါက်၏။

နာရီ ဆိုတာ နေက စပေါ်တာ။ ခင်ဗျားတောင် မမွေးသေးဘူး။ ကျူပ်က ဗဟုသုတ ရှိတော့ သိကာယ်၊ နေနာရီက စတာ။ အရိပ်ကို ကြည့်ကြတယ်။ နောက်တော့ ဒါနာရီပေါ့။ သဲခွက် တစ်ခုက နောက် သဲခွက် တစ်ခုကို သဲမှုန်တွေ ကုန် ကူးသွားတာ တစ်နာရီပဲ။ ဘာလဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယုံဘူးလား။ ရှေးတုန်းက ပေါ်တဲ့ နာရီတွေက အကြီးကြီးတွေ။ စက်နာရီက ဥရောပက စတာ။ ခင်ဗျားက ဘာအောက်မေ့လို့လဲ ကျူပ်ကို။ (ဟုတ်ပါပြီဗျာ၊ ဖြည်းဖြည်း ပြောစမ်းပါ) လက်မှာ ပတ်ရင် လက်ပတ်နာရီဗျာ။ အိတ်ထဲ ထည့်ဆောင်ထားရင် အိတ်ဆောင် နာရီဗျာ။ တိုင်မှာကပ်ထားရင် တိုင်ကပ် နာရီဗျာ။ စားပွဲပေါ် တင်ထားရင် စားပွဲတင်နာရီဗျာ။ စင်နဲ့ ထားရင် နာရီစင်ဗျာ။ မီးစုန်း ပါရင် ညကြည့်ဗျာ။ ရေလုံရင် ရေအောက်ကြည့်ဗျာ။ နာရီ ပါမယ်၊ မိနစ် ပါမယ်၊ တစ်ခါတစ်လေ စက္ကန့်ပါချင် ပါမယ်။ လက်တံ အတို အရှည် ပါချင်လည်း ပါမယ်။ မပါချင်လည်း မပါဘူး။ လေးထောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အဝိုင်း ဖြစ်ဖြစ် လုပ်တတ်ရင် ဒိုင်ခွက် နောက်ခံမှာ ခင်ဗျား မျက်ခွက်ကြီး ဓာတ်ပုံ ရိုက်ထည့်ထားလို့ရတယ်။ ဂဏန်းတွေက တစ်ကနေ ဆယ့်နှစ် အထိ ပါတယ်။ ရောမဂဏန်း ဖြစ်ချင် ဖြစ်မယ်၊ အင်္ဂလိပ် ဂဏန်း ဖြစ်ချင် ဖြစ်မယ်။ ကြိုက်တဲ့ဘာသာ စကားက ဂဏန်းတွေ ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မယ်။ ဂဏန်းတွေမရေးထားလည်း ရတယ်။ ဘယ်သူမှ ဂရုမစိုက်ဘူး။ အားလုံး နာရီကြည့်တတ်တဲ့ လူချည်းပဲ။ ခင်ဗျား အပူ မဟုတ်ဘူး။ ရှင်းလား။ (အင်းဖြည်းဖြည်းတော့ လုပ်ပါဗျာ၊ နာရီ ရာဇဝင်ကို တုတ်ထမ်းပြီး ရှင်းစရာမလိုပါဘူး)

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ဆယ့်ငါးမိနစ် အတွင်း လက်ဖက်ရည်ခွက်များ အေးစက်သွားနိုင်သလို အချို့ သူများသည် နာရီနှင့် ပတ်သက်လျှင်ဒေါသ ထွက်တတ်ကြ၍ အချို့ လူများသည် နာရီနှင့် ပတ်သက်၍ အမြတ်ထွက်တတ်ကြကာ အချို့ လူများသည် နာရီနှင့် ပတ်သက်သော်လည်းဘာမှ ထွက်လာအောင် မလုပ်တတ်ကြခြင်းကို တင်ပြသော ဤစာကြောင်းသည် သဒ္ဒါ အထားအသို စည်းကမ်း အရ ပေါက်ကရ ဖြစ်နေခြင်း ရှိမရှိ သိရန် ကြိုးစားလျှင် အချိန် ကုန်၍ သွေးပူမည် မဟုတ်ပါ။ (အထက်ပါစာကြောင်းသည် နည်းနည်း အရစ်ရှည်၍ ချရေးလျှင် စက္ကန့် သုံးဆယ်ကြာနိုင်၏။ သို့မဟုတ် ထိုင်တွေးလျှင် နှစ်သုံးဆယ်လည်း ကြာချင် ကြာနိုင်သည်။)

ထိုင်၍ တွေးတွေး၊ ထ၍ တွေးတွေး အရိယာပုဒ် လေးပါးလုံး အသုံးပြု၍ ဘယ်လို တွေးတွေး အချို့ လူများသည် နာရီနှင့် ပတ်သက်လျှင် အမှတ်သညာ အလွန် နည်းကြသည်။ ဒီမှာ … မိတ်ဆွေ။ ခင်ဗျား လက်ပတ်နာရီဟာ ဒစ်ဂျယ်တယ် မဟုတ်ဘူး ဆိုရင် အခု မကြည့်လိုက်နဲ့ဗျာ။ နည်းနည်း တွေးကြည့်။ ခင်ဗျား နာရီ ဒိုင်ခွက်က အမှတ်သားတွေဟာ ရောမ ဂဏန်းလား။ အင်္ဂလိပ် ဂဏန်းလား။ ဒါမှမဟုတ် ဘာမှ မရေးထားတဲ့ အစက်ကလေးတွေ၊ အတုံးလေးတွေလား။ ဆယ့်နှစ် နေရာမှာ ဘာအမှတ်အသား ပါလဲ။ လက်တံလေးတွေက အလုံးလား၊ အပြားလား၊ ဘာအရောင်လေးတွေတုန်း။ နာရီကို ပြန်မကြည့်ဘဲ ခင်ဗျား အားလုံးကို သေချာ မှတ်မိလား။ ပြောနိုင်သလား။ နည်းနည်း စဉ်းစားကြည့်ရင် မှတ်မိပါတယ်ဗျာ။ နေ့တိုင်း မကြာခဏ ကြည့်နေ မြင်နေရတဲ့ နာရီပဲဟာ။ မမှတ်မိဘူးလား။ ကဲ မသေချာဘူး ထင်ရင်လည်း ခိုးကြည့်လိုက်ဗျာ။ ကိုယ့်နာရီကိုယ် ကြည့်တာ ဘယ်သူက ဘာပြောမှာလဲ။ (ဘာလဲ ဒီတစ်ခါ ပြန်ကြည့်ရတာ သိပ် စိတ်မလုံဘူး ထင်တယ် … ဟီဟိ၊ ကျွန်တော့်တုန်းကလည်း ဒီလိုပဲဗျ) ဩော် … ဆောရီး … ဆောရီး။ ခင်ဗျားက ပြန်ကြည့်စရာ မလိုဘူး။ ဒိုင်ခွက်တွေ ဂဏန်းတွေ၊ လက်တံတွေ အားလုံး အတိအကျ မှတ်မိနေတာပဲ။ လေးစားပါတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား တကယ် သတိ ကောင်းတဲ့ လူပဲ။ အားလုံး အသေးစိတ် မှတ်မိနေတယ် ကြည့်စမ်း။ ခေတ္တ တိတ်ဆိတ်နေ၏။ တစ်စက္ကန့် … နှစ်စက္ကန့် … သုံးစက္ကန့် ကြာသော် … ဟော့လူ၊ ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာတုန်း၊ ခင်ဗျားရော ကျွန်တော်ရော နာရီ မပတ်ရဘူး၊ ရှူးနေကြတယ်လေ …

ဤစာပိုဒ်သည် နာရီနှင့် ပတ်သက်သော ဟာသ ဖြစ်၍ ရယ်ချင်လည်း ရယ်၊ မရယ်ချင်လည်း နေလို့ ရသည်။ နာရီတိုင်းသည် လွတ်လပ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

လွတ်လပ်သော နာရီသည် နာရီလွတ် မဟုတ်ချေ။

'တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် နာရီကို ကြည့်ရှုလေရာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမထား၊ တစ်ချက်ချက် သွားနေသော သဘောကို ဆင်ခြင်မိသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချိန်ပို တစ်ကျပ်သားမျှ မရှိသည် ဖြစ်ပေရကား ကျွန်ုပ် စိတ်တိုင်းကျ ရှိနေပေတော့သည်။

ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်း၏ အရေးအသား အသုံးအနှုန်းကို မှီးချရာ အထက်ပါ စာကြောင်းကို တစ်မိနစ် အတွင်း ရ၏။ အခြားသူများက "ဆရာကြီး" ဟု ခေါ်၍ "ဂန္တဝင်" လှည့်တတ်သော (ဂန္တဝင် လှည့်ခြင်းသည် နာရီ လက်တံ အတိုင်းလား၊ နာရီ လက်တံ ပြောင်းပြန် လှည့်သလား ကျွန်တော် မသိပါ) လူကြီး တစ်ယောက်သည် တကယ့် ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်း၏ ဟန်ကို အချိန်ကုန်ခံ မှီး၍ စာရေးကာ တစ်သက်လုံး ထိုင်စားနေလေသည်။ တစ်သက်လုံး ဆိုတာ ဘယ်နှနာရီလောက် ရှိလဲ။ နဝင်းတွေ ဘာတွေရော ကိုက်ရဲ့လား။ မောင်ရင်လေးက မနေ့တစ်နေ့ကမှ လူဖြစ်လာပြီးတော့ ကျုပ်ကိုများ မှီးသလေး ဘာလေးနဲ့။ (သည်းခံပါ ခင်ဗျား၊ ရန် ဖြစ်နေဖို့ ကျွန်တော် အချိန်မရလို့ပါ) ဟယ် ကြည့်စမ်း၊ ရိုင်းလိုက်တာဟယ်၊ ဆရာကြီးကိုများ စော်ကား မော်ကား … သူမို့လို့။

အချို့ လူများသည် အခြား လူများ၏ ဘဝ တစ်သက်တာတွင် ရသော နာရီ အနည်းငယ်ကို ပိုင်စိုး ပိုင်နင်း ဝင်ရောက် ဖြန့်တီးချင်ကြ၏။

အချို့သည် သူတို့ ရသော နာရီများကို အသုံးချ၍ ဖျော်ဖြေရေး ခေါင်းစဉ် တပ်ကာ အခြားသူတို့၏ နာရီများကို ဆွဲဆောင်၏။

အချို့သည် နာရီများကို ဖလှယ်၍ အသုံးပြုကြ၏။

အချို့သည် နာရီများကို အပျောက် ရှင်းထားကြ၏။

အချို့သည် နာရီများကို မလေးစားကြပေ။

အချို့သည် နာရီများကို နားမလည်၍ ဘာမှန်း မသိဘဲ နေထိုင် သွားကြလေသည်။

အချို့သည် နာရီများကို အသုံးချ၍ အကျိုးရှိသည်ဟု အထင် ရောက်နေကြသည်။

နာရီ အားလုံးသည် ရိုးစင်းစွာ သွားနေလျက် ရှိလေသည်။

နား ဆိုသည်မှာ ....

သေသေချာချာ လုပ်လျှင် မဟုတ်တာ ဖြစ်တတ်သော သဘော ရှိသည်သာမက အကြံ ထုတ်၍ တစ်ခုခု ထလုပ်လျှင်လည်း မဟုတ်တာရတတ် ဖြစ်တတ်သည့် ဘက်မှာသာ ပါရမီ ထူးရှာသော ခပ်ရှူးရှူး လူတစ်ယောက် သည် တစ်နေ့သ၌ မတန်မရာ အကြံစည် ပေါ်လာသည်မှာကား ငါသည် စာရေးဆရာ တစ်ယောက် ဘဝနှင့် နေရသော် ဟန်ကျယန်ကျ အားပါးတရ ရှိလှပေမည် ဟူ၏။ ထိုသို့အားဖြင့် ထိုလူရှူးသည် အထူးထူးသော အတွေး တို့ကို ထုတ်၍ စာတစ်ပုဒ် ရရန် ကြိုးစား ကြံစည်ပါသော်လည်း ရေးနေကျ မဟုတ်၍ အကဲမရ ခွကျနေလေသဖြင့် အတွေးဖြင့် မရလျှင် မြင်သ… ကြားရသမျှ မရရအောင် ရေးရန် အကြံနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဘ… တစ်ယောက်တည်း ထွက်၍ ထိုင်လေ၏။ သို့သော် ထိုဆိုင်တွ… နားပူအောင် လေပန်းတတ်သူ များလှ၍ မြင်မြင်သမျှ ကိစ္စတို့ … ရေးချ၍ မရ ဖြစ်နေပြန်လေသည်။ သို့တစေ တော… စိတ်မရှုပ်ဘဲ ကတ်သတ် လုပ်တတ်သော သူ့ဉာဉ် ဗီဇ အလျောက် … သမျှ ရေးမရလျှင် ကြားသမျှကို အတင်း လိုက်ရေးရန် ကြံပြန်၍ အနီးအနား စကားဝိုင်း သုံးဝိုင်းမှ သူတို့ချင်း ပြောနေကြသမျှကို တစ်စွန်းတစ်စ သူ့လက်က မီသလောက် တစ်လှည့်စီ လိုက်ရေးနေ…တော့သည်။ စာအုပ် တစ်အုပ်နှင့် သဲကြီးမဲကြီး တကုပ်ကုပ် အလုပ်…နေသဖြင့် ဝါရင့် ဂဏန်းသမားလားဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထင်မှားကာ လာရောက် မိတ်ဆက် တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ နှောင့်ယှက်သည်ကလွဲ၍ သူ့ လက်တညောင်းမှု အကြာတွင် အဆက်အစပ်လည်းမရှိ ဘာမှန်းလဲ မသိသော သူ့နားက ကြားသမျှ စကားပြော တစ်စုကို အောက်ပါ အတိုင်း ပြုစု ရရှိသော ဟူ၏။ (ဤတွင် စကားကြွင်း ဆိုရန်ရှိသည်ကား ထိုသူရှုး နားစွင့်မိသော စကားပိုင်း သုံးပိုင်းမှာ ပထမပိုင်းသည် ဆယ်ကျော်သက် အရွယ် လူငယ်များနှင့် ဒုတိယပိုင်းမှာ ကားဝပ်ရှော့ ဆရာများ ဖြစ်ကာ တတိယ တစ်ပိုင်းသည်ကား ဘောဝါသနာအိုးများ ဖြစ်လေသတည်း)

ပ။ မင်း အခု တွဲနေတဲ့ ကောင်မလေးက ဟို …

ဒု။ ဖင်ကောက်လေးလေ။ ၉၇ မော်ဒယ်။ ဘော်ဒီ ချောတယ်ဗျ။ အခု ကျွန်တော် အပေါ်ခြမ်း ဖွင့်နေ …

တ။ အဲဒီ ဖွင့်နေတဲ့ အခြမ်းကပဲ တောက်လျှောက် ဖိနေလိုက်တာ ပွဲကို ပြီးရော ဗျို့၊ တစ်ခြမ်း ဖွင့်တာနဲ့တင် ပွဲက အသက်ဝင်လာတာ။ တကယ် ကောင်းတယ်ဗျာ။ အသည်း တယားယားနဲ့။ တစ်ဖက်နဲ့ တစ်ဖက် ခပ်တင်းတင်း ရင်ဆိုင်ပြီးတော့ …

ပ။ ဟုတ်တယ်၊ သူ့ အစ်ကိုက ငါနဲ့ တင်းနေတာ …

ဒု။ သိပ်တင်းလွန်းရင် ခင်ဗျား ဂက်စကက် ပြတ်သွားမှာပေါ့။ သွားမလုပ်နဲ့။ ကျူနင်တွေ ဘာတွေ ပြန်ချိန်။ ရေလည်း အရေးကြီးတယ်ဗျ။ တိုင်ကီထဲ ရေကုန်နေရင် …

တ။ ရေကုန်ရေခန်းကို တွယ်တာ ကိုယ့်လူ။ ဒါပေမဲ့ နည်းပြက အရင် တစ်ယောက်လို …

ပ။ အရင် တစ်ယောက်တုန်းက မင်းနဲ့ ဘယ်လို ပြတ်သွားတာလဲ …

ဒု။ ပင်နယ်တွေ ကြွေကုန်လို့လေဗျာ။ မပြောပါနဲ့။ မနည်း ပြန်သပေးလိုက်ရတာ။ ပင်ပန်းလိုက်တာမှ …

တ။ နှစ်ဖက်စလုံးကို ပက်လက်လန်နေတာပဲ။ ပွဲလည်း ပြီးရော။ ဒါတောင် အိမ်ကွင်း နည်းပြ အဘိုးကြီးက …

ပ။ အဘိုးကြီးက မိသွားပြီး ကျိုင်တာလေကွာ။ အဘိုးကြီး ဆိုတော့ …

ဒု။ အောက်ပိုင်းတွေ သိပ်မကောင်းတော့ဘူး။ ဒူးဆစ်တွေလည်း ချောင်လို့ …

တ။ အဲဒါ ဦးဖာဂူဆန်ကြီးလေ၊ သိပ်ခေါင်းမာတာ၊ သူ မကြိုက်တော့တဲ့လူ ဆိုရင် ဘယ်လောက် ကောင်းကောင်း …

ပ။ မပြောမဆို ဖြတ်သွားတော့တာပဲ။

ဒု။ ခင်ဗျားဟာကြီးက ရှော့ဘားမှ မကစားဘဲ။ ကျိုင် စပရိန်ကလည်း ပျော့စိ ပျော့စိနဲ့၊ ခြကြည့်လိုက်ရင် ရှုံ့ကျိုက်ကုန်း…

တ။ မကြိုက်တဲ့ လူက ရှိုက်ကုန်း ပြောတာပါဗျာ။ ဓရိယာထဲရောက်ရင် တစ်လုံးထည့် တစ်လုံး ဝင်ပဲ။ ဘယ်နောက်တန်း ချုပ်ချုပ် …

ပ။ အခု တစ်ယောက်ကလည်း ငါ့ကို သိပ်ချုပ်ချင်တာ …

ဒု။ ချုပ်ထားရင် ဆီစားတော့ သက်သာပါရဲ့။ သိပ်[illegible]ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ နင်လား ငါလား ဟဲကြည့်ရင် [illegible] ပါလာပြီး …

တ။ အဲဒါ ဟန်ဆောင်တာလေ။ ငယ်သံပါ[illegible] အော်၊ လူးလိုမ့်ပြ၊ ညှိုးသကျည်းလေးကို လက်လေး[illegible] မှုမှု အုပ်ပြီး …

ပ။ လက်ကလေးတောင် [illegible]ကိုင်ဘူးကွာ။ ရုပ်ရှင် သွားကြည့်တုန်းက …

ဒု။ ဂီယာ ဘောက်[illegible] ဖွင့်မရလို့လေ။ လျှာကို ထွက်ရော …

တ။ နောက်ဆုံး [illegible]ါကတ် တန်းထိတာပဲ။

www.burmeseclassic.com

ပ။ ခဏ ခဏ တွေ့ရင် အိမ်က သိမှာ စိုးလို့တဲ့ …

ဒု။ လူတိုင်း သိတဲ့ ကိစ္စပါဗျာ။ ဒီမှာ၊ နပ်သုံးလုံး ချွတ်ပြီး ဆွဲထုတ်လိုက်။ ဝါရှာပါ ပြွတ်ထွက်လာလိမ့်မယ်။ ရုတ်တရက် ကြည့်ရင် လုံသလိုနဲ့ …

တ။ တကယ်တမ်း ဖောက်ရင် ဘယ်နောက်တန်းမှ မလုံဘူး ကိုယ့်လူ၊ အဲဒါ ကလေးတောင် သိတယ်။

ပ။ သူ့အစ်မလည်း သိတယ်လေ။ သူ့အစ်မ ဆိုတာလည်းကွာ ဘာပဲ ပြောပြော …

ဒု။ ပရက်စတို အဟောင်းကြီးပဲ ဥစ္စာ။ အင်ဂျင် ပြန်ပြန် ကိုင်နေရတာပဲ ဘယ်နှစ်ခါ ရှိပြီလဲ။

တ။ ဘယ်နှခါ ရှိရှိလေဗျာ။ နာသွားလည်း ဆေးဝါး ကောင်းတာပဲ။ သုံးဆယ် ကျော်လို့ ကျသွားပြီ ပြောရရင် ဘက်ခမ်းတို့၊ အွန်နရီတို့ဆို အိမ်ထောင်သည် …

ပ။ အိမ်ထောင်သည် ငယ်ရာက ကြီးလာပြီးသား ဆိုတော့ ညီအစ်မချင်းပဲ တိုးတိုးတိတ်တိတ် …

ဒု။ ကြိတ်ဆုံးမရတာပေါ့ဗျာ။ ပညာ ဆိုတာ ပွဲသွားလို့ မဖြစ်တဲ့ ကိစ္စ။ အင်ဂျင် တစ်လုံး ရေရှည် ခံဖို့ ဆိုတာက …

တ။ မလည်မဝယ်နဲ့ အသင်း ခဏ ခဏ ပြောင်းနေရင် ဘယ်ဖြစ်မလဲ။

ပ။ ဘာပဲပြောပြောကွာ။ ငါကလည်း ကလေကဝမှ မဟုတ်တာ။

ဒု။ ပေါက်လွှတ်ပဲစားပါဗျာ။ ပီနန်ကျ ပစ္စည်းတွေ အောက်ဈေးနှိုက်ပြီး ပြန်ရောင်းနေတဲ့ ကောင်မျိုး …

တ။ အဲဒါ မှားတာပေါ့။ ပေါပေါနဲ့ ရပြီး ချွေဖြစ်သွားမှ မြတ်တာ။ ဝင်းဂါးဆို အာကြီးမှာ ဒါမျိုးပဲ ရှာသုံးနေတာ၊ အခု ဘယ်လောက် ကောင်းနေလဲ။

ပ။ ငါ့ကို စာမေးပွဲ အတွက် *guide* လုပ်ပေးနေတဲ့ အစ်မကြီး ဆိုရင် …

ဒု။ တွင် ပြန်သထားတာကြီး မဟုတ်လား။ သွားမယုံနဲ့ ဆရာ။ ကိုယ့်လက်ထဲ ရောက်မှ ပြန်ထုတ်မရဘဲ ဈေးထိုးကျ …

တ။ အနယ်ကာလို ဖြစ်တာလေ။ ဝယ်တုန်းက ပေါင် ဆယ့်ငါးသန်း။ ရှေ့တန်းမှာ ကစားပုံက …

ပ။ လှတော့ လှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ …

ဒု။ သနပ်ခါး လိမ်းထားတာကြီးတွေ မိသလိုမျိုးပေါ့။ ကိုယ့်လက်ထဲ ရောက်မှ ဘော်ဒီ ဆေးတွေ အဖတ်လိုက်ကွာကျပြီး …

တ။ တစ်ကိုယ်ကောင်းကလည်း ဆန်သေးတော့ အပေးအယူ မမျှဘူး။ ရရ မရရ သူချည်း ဝိုးသွင်းချင်နေတာမျိုး။ ကြာတော့

ပ။ သွားတွေ့လိုက်၊ မတွေ့ဖြစ်လိုက်ပါပဲကွာ။

ဒု။ ပျောက်လိုက် ပေါ်လိုက် ဆိုရင် ဆီဗျ၊ မီး မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကာပရိုက်တာ ချွတ်ဆေးကြည့်။ မရရင် ပလပ်ခေါင်းတွေ…

တ။ ခေါင်းတွေထဲမှာတော့ ရှရင်ဂမ်၊ အလန်ရှီးယားလောက် ကောင်းတာမျိုး ရှားသွားပြီဗျို့။ တစ်လုံးထောင် တစ်[illegible] တိုက်သွင်း ဝင်တာမျိုးက …

ပ။ ခက်ပါတယ်ကွာ၊ မိန်းကလေးတွေ ဆိုတာ[illegible]လည်း …

ဒု။ ချက်ပလက် ခေါင်းတိုလိုပဲ။ ဗိုက်ပူ[illegible]တွေလေ။ ပစ္စည်းကောင်းက ရှားလာပြီ။ ဖြစ်သလို [illegible] ပြုပြင်ပြီး ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့က …

တ။ ဂိုးတာ မဂိုးတာ တစ်ပိုင်း[illegible]ဗျာ။ ကန်ရင် ဂိုးပေါက် တည့်ဖို့တော့ ကောင်းတာပေါ့၊ အခုတော့ ဘယ့်နှယ်။ လီဗာပူး လုပ်နေပြီး …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပ။ ဘာမှ ယုံစားလို့ မရဘူး။ ငါ့ကောင်မလေး ဆိုလည်း …

ဒု။ ခြောက်လုံးထိုး ဆိုတော့ လေးလုံးထိုးထက် ကရိကထ များတာပေါ့။ သွားမစီးစမ်းပါနဲ့လို့ အကြိမ်ကြိမ် ပြောထားတာကို…

တ။ သူက တစ်လုံး သရေလို့ ပြောတာကိုးဗျ။ အခု တစ်လုံးပဲ ရတော့ ကိုယ့်လက်ဖက်ရည်ဖိုး ကိုယ် ရှင်းရုံ ရှိတာ …

ပ။ ကိုယ်က နိုင်တာ မနိုင်တာထက် အရမ်း စိတ်ကောက်တတ်တယ် ဆိုရင် …

ဒု။ ကောက်သွားလို့ကတော့ ကြေးဂဟောသာ ဆော် ကိုယ့်လူ။ အဲဒီ ပိုက်မျိုးက သတ္တု ပါးပါးလေးနဲ့ …

တ။ ပါးပါး ထူထူဗျာ။ သူတို့ဟာ သူတို့ ကန်နေတဲ့ ပွဲတွေ။ မလောင်းတာပဲ ကောင်းတယ်။ ကျွန်တော်တော့ အားမပေးဘူး။

ပ။ မင်းတို့ သိပ်အားမပေးလည်း သူနဲ့ ငါနဲ့က တွဲတာ ကြာပြီ ဆိုတော့ …

ဒု။ အရစ် ပြုန်းချင်တဲ့ သဘောမျိုးဆို သိပ်လက်ပေါက်ကပ်တာ။ ကတ်သီးကတ်သတ် နေရာက မူလီဆို ပိုဖြုတ်ရခက်တယ်။

တ။ အဲဒါ ပြောတာပေါ့ဗျာ။ ပရော်ဖက်ရှင်နယ် လူသုံးဆယ်လောက်မှာ ဘယ်သူ့ကို လိုင်းအပ်ထဲ ထည့်ရ ဖြုတ်ရမှန်းက တစ်ပွဲကန် တစ်ခါ ရွေးနေရမယ်ဆို

ပ။ ရွေးလွန်းရင် မရ၊ သေးလွန်းရင် မလှတဲ့ ဟောကောင်၊ ငါ့ဘကြီး ပြောတာ …

ဒု။ ပြောတာတော့ လုပ်ချက် သေးသေးပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဝပ်ရှော့ လာထိုးမှတော့ လက်ခကော …

တ။ တစ်ပတ်ကို ပေါင် တစ်သိန်းတောင် ကိုယ့်လူ၊ ရတာ မနည်းဘူး။ ပေးတဲ့ ကလပ် အသင်းကလည်း ပေးတာပဲဗျ။

ပ။ ရတိုင်းသာ ယူရရင် အားလုံး အိမ်ထောင် ကျနေပြီပေါ့ကွ။ အိမ်ထောင် ရမ်းသန်း ကျသွားတာမျိုး ဆိုတာက …

ဒု။ ခတ်ဆီမှန်း ဒီဇယ်မှန်း မသိ ဆွဲချလာ၊ တစ်လလောက်ကြာတော့ ဟိုဟာချောင် သည်ဟာချောင်နဲ့ မီးခိုးတွေလိုက်၊ မနက်ဆို နိုးရခက်၊ လူကြား သူကြား ထဖောက်လို့ ဖောက်၊ နောက်ဆုံး ပြန့်ထိုးရောင်းလိုက်ရတော့တာပဲ။

တ။ ထိုးရောင်းလိုက်တယ်ရယ်တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။ နောက်ပေါက်လေးတွေ စမ်းကြည့်ချင်တာ ပါမှာပေါ့။ ဒီကြားထဲ ခံစစ်သမား ကောင်းကောင်း ပေါ်လာရင် ပြီးပြီလေ။

ပ။ တော်ပါပြီကွာ။ ရည်းစားတွေ အကြောင်း မပြောတာ ကောင်းတယ်။ ဂိမ်း သွားဆော့ရအောင် ဟိုကောင်တွေနဲ့။

ဤတွင် သုံးဝိုင်း အနက် တစ်ဝိုင်း ပိုက်ဆံ ရှင်း၍ ထွက်သွားလေရာ ကြားကြားသမျှ လိုက်ရေးနေသော စာရွှးမှာလည်း လက်ညောင်းလာသဖြင့် ရပ်သွားလေတော့၏။

အို အသင် လောက … လောက၌ နားဆိုသည်မှာ ဟုတ်တာရော မဟုတ်တာရော အသံမှန်သမျှ လုံးထွေး ကြားနိုင်စွမ်း ဗီဇ ရှိသော အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခု ဖြစ်လေသည် တကား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြေးခြင်း ဆိုသည်မှာ ....

ပြေးနှုန်းပစ် (၁)

လူဆိုသော သတ္တဝါသည် ငြိမ်ငြိမ် နေတတ်သော အစားထဲက မဟုတ်ချေ။ ငြိမ်ငြိမ် နေတတ်သော သတ္တဝါ (ဥပမာ-လိပ်) သည် အသက်ရှည်ရှည် နေရတတ်ခြင်း သဘောကို လည်းကောင်း၊ ရွစိ ရွစိ ဂနာမနာမငြိမ်တတ်သော သတ္တဝါ (ဥပမာ-မျောက်) တို့သည် သက်တမ်းတိုတတ်ခြင်း သဘောကို လည်းကောင်း သိပ်ပဂရုစိုက်တတ်သော အစားလည်း မဟုတ်ချေ။ မြောက်မြားလှစွာသော လူတို့သည် ကိုယ်လက် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများ ထကြွ နိုးကြား လှုပ်ရှားကျင့် ရှိနေမှသာ အဆင်ပြေမည်ဟု အထင် ရှိနေကြ၏။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် မနက် စောစော မလင်းခင်ဘဲ အတင်း ကုန်းရုန်း ထ၍ လမ်းလျှောက် ထွက်တတ်ကြခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တစ်နေ့ကုန် လှုပ်ရှား ထကြွ သွေးပူပြီးသည့်ကြားပါလျက် ညနေဘက်တွင် ရက်ဆက် မပျက် လေ့ကျင့်ခန်း ယူလုပ် ရှိတတ်ကြခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ မကြီး မငယ် အရွယ်တွင်မှ ဘောကျကော်ကန်ကား ကစားပြခြင်းဖြင့် ကြွားလှတတ်ကြခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သောင်းပြောင်း ကွဲပြား အမျိုးအစား များစွာဖြင့် ကျင့်လျက်သော ဟန်ပါပါ နေထိုင်နေကြရာလေသည်။

ဤတွင် သဘောကွဲရန် အချက် ပေါ်သည်က နိစ္စမ္စ လေ့ကျင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခန်း ယူ၍ ထကြွနေသူများသည် မိမိတို့သာ ကျန်းမာ သန်စွမ်းလျက် ကျန်သူများ အသက်ထွက် ပိုမြန်ကြပေမည်ဟု အထင် ရောက်နေသော ကိစ္စ ဖြစ်ပေ၏။ အမှန်မှာ ကျွန်ုပ်၏ သဘောထားသည်ကား လူသတ္တဝါ သည် သေချင်သော အချိန်မှာ သေမည်သာ ဖြစ်၏။ ကိုယ်လက် လှုပ်ရှား ခြင်း မရှိ၍ ဝဖီး လေးလံ မြန်မြန် သေနိုင်သကဲ့သို့ လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်၍ ချော်လဲကာ သေနိုင်သည်လည်း ဖြစ်၏။ စေ့စေ့ပေါက်ပေါက် စစ်တမ်း ကောက်ရလျှင်လည်း ကမ္ဘာတွင် နေ့စဉ် ပုံမှန် ကိုယ်လက် လှုပ်ရှား ကစားနေကြသူများထက် ပျင်းများမှာ အရေအတွက် အားသာသည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ကမ္ဘာတွင် နေ့စဉ် ပုံမှန် ကိုယ်လက် လှုပ်ရှား ကစား နေကြသူများသည် ကျန်သူများထက် အသေအပျောက် အရေအတွက် နည်း သည်ဟု ယူသော် ရနိုင်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ၎င်းတို့က လူနည်းစု ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။ တစ်နည်းအားဖြင့် တွေးလျှင်လည်း နေ့စဉ် ပုံမှန် ကျန်းမာရေး လိုက်စားသူများ အနက်မှ အသက် ရှည်ရှည် နေရကုန်သော အရေအတွက်သည် ငြိမ်ငြိမ်လေး နေလျက် ယောဂသော် လည်းကောင်း၊ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းသော် လည်းကောင်း လုပ်လျက် ရှိသော လူများ အနက်မှ အသက်ရှည်သူ အရေအတွက်ထက် ဘယ်ဒင်း ပိုသာသည်ကို စစ်တမ်း ကောက်ယူဖူးခြင်း ရှိ မရှိ ကျွန်ုပ် သံသယ ဖြစ်မိ၏။ ဤကိစ္စ ဆက်ငြင်းလိုက ငြင်းကြစေ။ ကျွန်ုပ် အနေနှင့် ဝေဖန် ဆွေးနွေးရန် အကြံ ရှိသည် မဟုတ်။ ကျွန်ုပ် ထုတ်ပြလိုသော ကိစ္စသည်ကား ဤလောကကြီးထဲတွင် ငြိမ်ငြိမ် မနေတတ်၍ အားနေလျှင် ကစားချင်တတ်သော လူစားများတို့ကြောင့် ဆင့်ပွား ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သော 'ပြေးခုန်ပစ်' ခေါ် 'အက်သလက်တစ်' ကိစ္စကို တွေးဆလိုခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။ အနို ပြေးခြင်း ခုန်ခြင်း ပစ်ခြင်း အမျိုးအစားသည် အားကစား လောကတွင် အခရာ ကျနေသည့် အလျောက် တောက်လျှောက် ကျင်းပ လာခဲ့ကြသော ပြိုင်ပွဲပေါင်းမှာ ယနေ့ခေတ် အခါဝယ် များစွာ တွင်ကျယ် နေလေပြီ ဖြစ်သည်။ ၎င်း သုံးမျိုး သုံးစားကို အားရပါးရ လိုက်စားနေသော 'စပို့' သမားများ များလှသည့် အပြင် ခေါင်းတင်မောင်းတင် အားပေး

ချင်သော ပရိသတ်များလည်း မရှား များစွာ ရှိချေသည်။ ဤတွင် ကျွန်ုပ် လူရွှားသည် ခေါင်းရှူး တစ်လုံးဖြင့် အသင့်တင့် တွေး၍ ပြေးခုန်ပစ် အား ကစားကို တစ်နည်းအားဖြင့် လူများ မပျင်းရအောင် နည်းသစ် စည်းသစ် များ သွတ်သွင်း၍ ရမလားဟု တွေပြား တွေးခေါ်မိချေ၏။ ဆင်ခြင်ရန် ရှိသည်မှာ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအားကစားများကို လုံးလုံးလျားလျား ကစား ဖူးခြင်းကား မရှိချေ။ သို့သော် သူများတွေ ကစားနေကြပုံများကိုမူ ရုပ်သံ ချယ်နယ်များအားဖြင့် အားအားယားယား ထိုင်ကြည့်ဖူးခဲ့သည်သာ များ၏။ သို့သော်ငြား ဘယ်ကိစ္စအား မဆို အပြောင်းအလဲ မြင်လိုသော ဝသီ အလျောက် ပြေးခုန်ပစ် အားကစား၏ စည်းကမ်း အများကို သေချာစွာ မသိငြား တစ်နည်းတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲသွားခဲ့လျှင် ပရိသတ်များ အားရလှမည် ထင်သည့် အလျောက် စိတ်ကူးပေါက်ရာ နည်းစနစ်သစ်များကို လျှောက်၍ ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ချစ်လှစွာသော စာရှုသူ မိတ်ဆွေ။ အသင်သည် ပွဲကြည့် စင်များ၏ အလယ်၌ ပြေးလမ်းကြောင်းများနှင့် မြက်ခင်းကြီး တစ်ခု ပါသော ကွင်းကြီး တစ်ခုထဲတွင် လူအများတို့သည် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ သန်သလို ကမြင်းနေကြသည်ကို မြင်ယောင်ကြည့်ပါလေ။ ထိုသူများသည် စည်းလွတ် ဝါးလွတ် ထင်ရာ လျှောက်လုပ်နေကြသည် မဟုတ်။ သူ့ကစားနည်းနှင့် သူ စည်းကမ်းတကျ တစ်ဦးကို တစ်ဦး တရားမျှတစွာ ယှဉ်ပြိုင် ကစား နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအခြင်းအရာတွင် အောက်ပါ စည်းကမ်းသစ်၊ နည်းစနစ်သစ်များကို ထည့်သွင်း ဆင်ခြင် မြင်ယောင် ကြည့်ပါ။ မိတ်ဆွေ အတွက် ဖျော်ဖြေရာ တစ်စုံတစ်ရာ ရနိုင်သည်ဟု ကျွန်ုပ် အထင်နှင့် ရေးသားသည့် ပြေးခုန်ပစ် အားကစားထဲမှ ပထမ ကိစ္စ …

ပြေးခြင်း ဆိုသည်မှာ …

ပြေးခြင်းတွင် မီတာ ၁၇၀ ခေါ် တိုတိုလေး အပြိုင် ပြေးရသည့် ကိစ္စမှ အစ ကိုယ် ဝင်ရသည့် ပန်းတိုင်တောင် ကိုယ် မမြင်ရအောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ကြီး အပြိုင် ပြေးရသည့် မာရသွန် ကိစ္စ အဆုံး ပါဝင်လေသည်။ ထိုသည်သာမက ရှိုးရှိုး ပြေးလျှင် လွယ်နေမှာ စိုး၍ တန်းကျော် ပြေးခြင်း၊ အခက်အခဲကျော် ပြေးခြင်း၊ တုတ်တစ်ချောင်းကို တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် လက်ဆင့်ကမ်း၍ ပြေးခြင်းတို့ပင် ပါဝင်လေသည်။ ဤ ပြေးခြင်း ကိစ္စကို "လက်ရှိ" နည်းစနစ်များနှင့် "အနာဂတ်" ဖြစ်လာနိုင်သော စနစ်များ ခွဲခြား တင်ပြသော် အောက်ပါ အတိုင်း သဘောရ၏။

မီတာ ၁၀၀ (လက်ရှိ)

ကစားသမားများ ရင်ပေါင်တန်း နေရာ ယူကြ၏။ ရယ်ဒီ *(Ready)* ဆိုသော် ပြေးရန် ဖင်ကုန်း၏။ ဒိုင်လူကြီးမှ လေထဲသို့ "ဖောင်း" ခနဲ အချက် ပေးသော် လွှတ်၍ ပြေးကြ၏။ ပန်းတိုင် အရင် ရောက်သူသည် နိုင်၏။

မီတာ ၁၀၀ (အနာဂတ်)

၁၀ မီတာ အကျယ်အဝန်းကို ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် ဆယ်ခါ ပြေးရန် ဖြစ်၏။ စည်းတစ်ဖက်တွင် ခြေချမိမှ အခြား စည်းတစ်ဖက်သို့ ပြန်လှည့်ပြေးရမည်။ စည်းတစ်ဖက်မှ တစ်ဖက်သို့ ဒိုင်ဗင် မပစ်ရ၊ မခုန်ရ။ ကူလီကူမာ မလုပ်ရ။ ကိုးခေါက်ထဲနှင့် ဆယ်ခေါက် ရှိပြီဟု မငြင်းရ။ ဒိုင်လူကြီး အမြင်တွင် ဆပ်စလူး ထနေသည်ဟု သတ်မှတ်ခြင်း ခံရသော ကစားသမား ပြိုင်ပွဲမှ ထုတ်ပယ် ခံရမည် ဖြစ်သည်။

မီတာ ၄၀၀၊ ၈၀၀ မှ မီတာ ၁၀၀၀၀ ထိ (လက်ရှိ)

သန့်ရှာ သဘော အရ အတွင်းဆုံး ပြေးလမ်းသည် တို၍ အပြင်ဆုံး ပြေးလမ်းသည် ရှည်၏။ ထိုကိစ္စ လူတိုင်း သိ၏။ ထို့ကြောင့် အပြေးသမားများကို အပြင်ဆုံး လူမှ စပြီး ရှေ့နောက် စဉ်နိုင်းကာ တာလွှတ်၏။ နောက်တော့လည်း အတိုဆုံး လမ်းတွင်သာ တစ်သုတ်ကြီး ပြေးနေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

မီတာ ၄၀၀၊ ၈၀၀ မှ မီတာ ၁၀၀၀၀ ထိ (အနာဂတ်)

ဤပြိုင်ပွဲများသည် ပြေးသူ မသက်သာသော်လည်း ထိုင်ကြည့်နေသူမှာ ပျင်းစရာ။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ စီစဉ်သည်။

ပြိုင်ပွဲ ဝင်တိုင်း ခွေးတစ်ကောင်စီ ထည့်သွင်း ယှဉ်ပြိုင်ရမည်။ ပြိုင်ပွဲ ဝင်ချင်း ယှဉ်ပြိုင်ရသကဲ့သို့ မိမိ ခွေးနှင့်လည်း မိမိ ပြိုင်ပြေးရမည်။ အခြား ခွေးများ မိမိ လာမကိုက်ရန်လည်း ကာကွယ်ရမည်။ ထိုအခါ တော်တော် ပညာ ပါလာလေပြီ။ ခွေးကိုက် ခံရလျှင် အရှုံး။ ထို့အပြင် လူထက် ခွေးအရင် ပန်းဝင်လျှင် အရှုံး။ မိမိ ခွေးမှ စိတ်ပျက်၍ မပြေးတော့ဘဲ ထွက်သွားလျှင် (သို့မဟုတ်) နောက်ကြောင်း ပြန်ပြေးလျှင် (သို့မဟုတ်) မိမိနှင့် အတူ မပြေးဘဲ အခြား တစ်ယောက်နှင့် အတူ သွားပြေးနေလျှင် အရှုံး။ ခွေးခွေးချင်း ကိုက်နေလျှင် ပိုင်ရှင် နှစ်ယောက် "ဖောင်း" ဖြစ်၍ ပိုင်ရှင်ချင်းပါ ပြေးရင်း ထိုးရမည်။ ထိုသို့ ထိုးကြလျှင် ခြေထောက်ကို မသုံးရ။ ခွေး တစ်ကောင်ကောင် စွတ်ရွတ် ပြေးသွားလျှင် ပိုင်ရှင် "ဖောင်း" ဖြစ်၍ မိမိ ခွေး မိမိ လိုက်ဖမ်းကာ ပြိုင်ပွဲမှ ကိုယ့်အသိနှင့် ကိုယ် ထွက်။ အကဲဖြတ် ဒိုင်များအား ခွေး ဝင်ကိုက်လျှင် ပြိုင်ပွဲမှ သုံးနှစ် ပယ်မည် ဖြစ်သည်။ ခွေးနှင့် လူ ကြိုးနှင့် တွဲချည်မထားရ၊ ကြီးလွန်းသော (သို့မဟုတ်) သေးလွန်းသော ခွေးများနှင့် မပြိုင်ရ။ ထို့အပြင် လူထီးနှင့် ခွေးထီးများသာ တွဲ၍ ပြေးရန်နှင့် လူမနှင့် ခွေးမများသာလျှင် တွဲ၍ ပြေးရန် ဖြစ်သည်။ ခွေးဂန်ဒူး၊ လူအခြောက် စသည်များ ပြိုင်ပွဲ မဝင်ရ ဟူ၍ ဖြစ်၏။

မာရသွန် (လက်ရှိ)

ထူးခြားသည်မှာ အဝေးကြီး ပြေးရမည့် ပြိုင်ပွဲ ဖြစ်သော်လည်း တာစလွှတ်ချိန်တွင် လူတွေ အများကြီး ဝင်ပြိုင်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ သို့သော် သမ္ဘာက စကား ပြောသဖြင့် တော်တော်များများ လမ်းတစ်ဝက်တွင် ကားတက်စီးကာ အိမ်ပြန်သွားကြ၏။ အချို့က တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ကြီး ပြေးနေရတာ ပျင်းလာ၍ နတ်ထွက်၏။ ပြေးချင် လွှားချင်စိတ် နဂိုတည်းက ရှိရုံမက အလှေအကျင့် လွန်စွာ ရှိသူ သနည်းအကျဉ်းသာ ချန်ပီယံ ဖြစ်လာနိုင်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာရသွန် (အနာဂတ်)

ခရီး အဝေးကြီးကို နင်လား ငါလား ပြေးရသည်မှာ လုံးဝ မလွယ်။ နောက်ပြီး ပန်းဝင်အောင် ပြေးနိုင်သော်လည်း ဆုမရိုတ်လျှင် အမောသာ အဖတ်တင်သည် ဖြစ်၍ လူလူချင်း မကြင်နာရာ ရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ စီစဉ်သည်။

မာရသွန် ပြိုင်ပွဲများကို မြို့တစ်မြို့မှ အခြား မြို့တစ်မြို့သို့ ရောက်အောင် ပြေးရန်သာ ကျင်းပရမည်။ ပြိုင်ပွဲ ဝင်တိုင်းသည် ခြေလွတ် လက်လွတ် မပြေးရ။ စပြေးသော မြို့မှ ပန်းဝင်မည့် မြို့သို့ လူကြုံ ထည့်ပေးလိုသူ (သို့မဟုတ်) သတင်းစကား ပါးလိုသူ ရှာထားရမည်။ သို့တည်းမဟုတ် တိုင်းပြည်ကို ကူညီသော သဘောဖြင့် ဌာနဆိုင်ရာများ၏ တစ်မြို့မှ တစ်မြို့သို့ ဆက်သွယ် ပို့ဆောင်လိုသည်များ ကျောပိုးအိတ် တစ်ထုပ်စာ ရှာထားရမည်။ လူကြုံ ထည့်ပေးလိုက်သော စာရွက်စာတမ်း၊ ကြေးနန်း၊ ပါဆယ်၊ သတင်းစကား တစ်ခုတစ်ရာ ပါမှသာ မာရသွန်တွင် ဝင်၍ စာရင်းပေးရမည်။ ထိုအရာများအား ကျောပိုးအိတ်ထဲ ထည့်လွယ်၍ ပန်းဝင်အောင် ပြေးရမည်။ သို့မှသာ ဘာဆုမှ မရိုတ်လည်း ပန်းဝင်လျှင် လူကြုံပါးနိုင်၍ တစ်ခုတစ်ရာ ပြေးရကျိုး နပ်ပေမည်။ သို့သော် လမ်းတွင် မပြေးနိုင်တော့၍ လှည့်ပြန်မသွားရ။ ကြုံရာ တက်စီး၍ ပန်းတိုင်သို့သာ ဆက်သွားရမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိကို ယုံကြည်၍ လူကြုံလေး ဆွဲသွားပါဟု ထည့်ပေးလိုက်သူအား အားနာစရာ ကောင်းသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

အခက်အခဲကျော် ပြေးပွဲ (လက်ရှိ)

မနီး မဝေး ခရီးကို အားကစားကွင်း အတွင်းတွင်သာ ပတ်ပြေးရ၏။ လမ်းတွင် လူတို့ ပြုလုပ်ထားသော တန်း၊ ရေအိုင် စသည့် အတန်ငယ် အခက်အခဲ ဖြစ်ဖွယ်ရာများ ထား၍ ၎င်းတို့အား ကျော်လွှား ပြေးရ၏။ သို့သော် လေ့ကျင့်တုန်းကလည်း ဒီကွင်းနှင့် ဒီအခက်အခဲတွေ၊ ပြိုင်တော့လည်း ဒီကွင်းမျိုးနှင့် ဒီအခက်အခဲမျိုး တွေသာ တွေ့ရရာ မထူးလှချေ။ ပြိုင်ပွဲဝင်များမှာ စံချိန် ကောင်းအောင်သာ ကြိုးစားရုံ ရှိ၏။

အခက်အခက်ကျော် ပြေးပွဲ (အနာဂတ်)

အမှန်တကယ် အခက်အခဲ ရှိရန် အတွက် တိရစ္ဆာန်ရုံကို ပတ်ပြေး၍ ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပရန် စီစဉ်သည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်များသည် ဆင်ရုံ၊ ကျားရုံ၊ ဝက်ဝံကျင်း၊ ရေမြင်းကန်၊ မျောက်ရွာ၊ မြွေရုံ၊ ဖွတ်ရုံ စသည်များကို အစီအစဉ် အတိုင်း ဖြတ်၍ ပြေးရမည်။ ကုလားအုတ်ခြံ၊ သမင်ခြံ၊ မြင်းကျားခြံများကိုလည်း ဖြတ်ပြေးရမည် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ယုံစားမရသော တိရစ္ဆာန်များကြား ဖြတ်ပြေးမှ တကယ့် အခက်အခဲများ ကြုံနိုင်မည်။ ဆင်နင်း မခံရအောင်၊ ကျား မကိုက်အောင်၊ မျောက်တွေ ဝိုင်းမကုတ်အောင်၊ မြွေ မပေါက်၊ ကုလားအုတ် မကိုက်၊ မြင်းကျား မကန်အောင် ကြိုးစား၍ ပြေးရမည်။ ရေမြင်း ရှေ့မှ ဖြတ်၍ ရေကူးတန် ကူးပြေးရနိုင်၏။ ဤတွင် တိရစ္ဆာန်တို့၏ သဘောကို အတန်ငယ် သိမှ ရပေမည်။ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ၎င်းတို့ ကြားမှ ပထမ တစ်ယောက် ဖြတ်ပြေးသွားသော်လည်း သိပ်ဂရုမစိုက်သေး။ ဒုတိယ တစ်ယောက် ဖြတ်ပြေးသော် လိုက်ကြည့်စ ပြုပြီ။ တတိယ တစ်ယောက် ပြေးပြန်သော် မျက်စိနောက်လာ၏။ စတုတ္ထမှစ၍ ပဉ္စမ၊ ဆဋ္ဌမ၊ သတ္တမ ဖြတ်ဖြတ် ပြေးကြလျှင်မူ ၎င်းတို့ကို လာနောက်နေသည်ဟု ယူဆကာ ထင်ရာ လုပ်လာနိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ စပြေးတည်းက ပ၊ ဒု၊ တ နေရာများ ဦးထားနိုင်မှ တန်ကာကျမည် ဖြစ်၏။ သို့သော် ပြိုင်ပွဲဝင်များ အန္တရာယ် မရှိရန် တိရစ္ဆာန်ရုံ ဝန်ထမ်းများမှ မေ့ဆေး သေနတ်များနှင့် အသင့် စောင့်ဆိုင်းပေးနေကြမည် ဖြစ်သည်။ တိရစ္ဆာန်များကို ပစ်ရန် မဟုတ်၊ လူကို မေ့အောင် ပစ်ရန်သာ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် တိရစ္ဆာန်များသည် ၎င်းတို့ မျက်စိ နောက်နေသော လူကိုတစ်ရာ လဲကျ ငြိမ်သက်သွားလျှင် အန္တရာယ် မပြုတော့ဘဲ လှည့်ထွက်သွားတတ်ကြသော သဘာဝ ရှိခြင်းကြောင့်တည်း။

တန်းကျော် ပြေးပွဲ (လက်ရှိ)

တန်း ၂၀၊ ၂၅ လောက်ကို မီတာ တစ်ရာလောက် အတွင်း အညီအညာ စီကာ ချထား၏။ ပြိုင်ပွဲ ဝင်သူများမှ လွှားခနဲ လွှားခနဲ ကျော်၍ အပြိုင် ပြေးကြ၏။ ပန်းတိုင် အရင် ရောက်သူ နိုင်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

တန်းကျော် ပြေးပွဲ (အနာဂတ်)

အမြင့်ညီ၊ အကွာအဝေး ညီသော တန်းများကို ကျော်ကျော်၍ ပြေးရသည်ကို အီလာကြရာ ဤသို့ စီစဉ်သည်။ အားကစားကွင်းကို တစ်ပတ် ပတ်ပြေးရန် ဖြစ်၍ ကြားထဲတွင် တန်းမျိုးစုံကို အနိမ့် အမြင့် မျိုးစုံနှင့် ထားချင်သလို တန်းထား၏။ ကလေးတွေ ခုန်ကစားသော အိစွတ် ကြိုးတန်းမှ စ၍ နိုင်လွန် ကြိုးတန်း၊ အဝတ်လှန်းသော ဝါးလုံးတန်း၊ မြင်း ခုန် ဘားတန်း၊ ခြံစည်းရိုး သွပ်စူးကြိုးတန်း၊ သံပိုက်လုံးတန်းများ၊ ဂျိုးဖြူ ရေပိုက် ကဲ့သို့သော ပိုက်လုံးကြီး တန်းထားသော တန်း စသဖြင့် တန်းမျိုးစုံ ချထားသည်သာမက နောက်ဆုံး 'ဈေးတန်း' တစ်ခုနှင့် 'ရှေ့တန်း' စစ် မျက်နှာ ပုံစံ တစ်ခုပါ ချထား၍ ထိုတန်း အားလုံးကို ကျော်ပြေးရမည် ဖြစ်သည်။ ပန်းဝင်ခါနီးတွင် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် မတိုင်မီ ပောင်ကောင်မှ 'အငှာတန်း' ပုံစံ တစ်ခုပါ စီစဉ်ထား၍ ပြိုးစိစိနှင့် မြူကြရန်ပါ စီစဉ်ထား လေသည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်များသည် အားလုံးသော တန်းများကို ကျော်၍ ပန်းဝင် အောင် ပြေးကြရမည့် အပြင် တစ်ထွာ သာသာ ရှိသော အိစွတ် ကြိုးတန်းတွင် လည်း ကလေးတွေလို သုံးလေးငါးခါ ခုန်သင့် ခုန်ကြရမည် ဖြစ်လေသည်။

လက်ဆင့်ကမ်း ပြေးပွဲ (လက်ရှိ)

တစ်ဖွဲ့တွင် လေးယောက်ခန့် ပါ၍ တစ်နေရာစီက စောင့်၏။ ထို့နောက် တုတ်တို တစ်ချောင်းကို ပ၊ ဒု၊ တ၊ စ အစဉ်အတိုင်း တစ်ယောက် လက် တစ်ယောက် ကမ်းပြေးရ၏။ တုတ် လွတ်ကျသော် အရှုံး။ တုတ်နှင့် အတူ အရင်ဆုံး ပန်းဝင်နိုင်သည့် အဖွဲ့က နိုင်၏။

လက်ဆင့်ကမ်း ပြေးပွဲ (အနာဂတ်)

ဤကစားနည်းသည် တစ်ဦးကောင်း မရ။ စည်းလုံး ညီညွတ် ကြရ၍ တစ်ဖွဲ့လုံး ကောင်းမှ အနိုင်ရ၏။ ထို့ကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှု တိုးစေရန် လက်ဆင့်ကမ်းရသော ပစ္စည်းကိုသာ ပြောင်းလဲ သတ်မှတ်ရန် စီစဉ်သည်။ လက်ဆင့်ကမ်းပေးရသော တုတ်တို နေရာတွင် ပျားအုံကို အစားထိုးရန် ဖြစ်၏။

စပြေးမည့် 'ပ' ကစားသမား အနီးတွင် သစ်ကိုင်းခြောက်နှင့် တွဲလျက် ပျားအုံ တစ်အုံ ချပေးထားမည်။ ဒိုင်လူကြီးမှ အချက်ပေးလျှင် သစ်ကိုင်းခြောက်မှ ပျားအုံကို ဆွဲဖြုတ်၍ သန်သလို ပုံစံနှင့်သာ သယ်ပြေး ပေတော့။ ဒုတိယ တစ်ယောက်သည် ပိတ်စ တစ်စနှင့် စောင့်လိမ့်မည်။ ပိတ်စထဲသို့ ပျားအုံကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ထည့်ပေးပြီးလျှင် 'ဒု' လူလည်း 'တ' လူထံ သယ်ပြေးလိမ့်မည်။ 'တ' လူလည်း ထိုနည်းအတိုင်း စောင့် ၍ 'စ' လူထံ လက်ဆင့်ကမ်းရမည်။ နောက်ဆုံး လူသည် ပျားအုံနှင့် အတူ ပန်းဝင်သည် အထိ ပြေး၍ ပန်းဝင်သော် ပျားအုံကို လွှင့်ပစ်ကာ အသင့် စီစဉ်ထားသော ရေကန်ထဲသို့ ခုန်ချရမည် ဖြစ်သည်။ မိမိ အဖွဲ့ တွင်းမှ မည်သူမဆို မပြေးနိုင်တော့လောက်အောင် ပျားပိုင်းတုပ်ခံရလျှင် (သို့မဟုတ်) တာစထွက်ချိန်တွင် ကိုယ့်အုံ မဟုတ်ဘဲ သူများ ပျားအုံ မှားဖြုတ်ပြေးလျှင် (သို့မဟုတ်) ပြေးနေရင်း ပျားတုပ်ခံရ၍ 'သေပါပြီ' ဘာညာ ပါးစပ်က အော်မိလျှင် (သို့မဟုတ်) လက်ဆင့်ကမ်းစဉ် ပျားအုံကို ပိတ်စထဲသို့ 'ငါ့လက်က လွတ်' ဟူသော သဘောနှင့် ပစ်ထည့်ပေးမိ၍ ပျားအုံ ပျက်စီးလျှင် (သို့မဟုတ်) နောက်ဆုံး လူသည် ပန်းမဝင်သေးဘဲ ပျားအုံကို လွှင့်ပစ်မိလျှင် ပြိုင်ပွဲ စည်းကမ်း အရ တစ်ကိုယ်လုံး လုံခြုံအောင် ဝတ်ထားသော အမှတ်ပေး ဒိုင်လူလည်များသည် ထိုအဖွဲ့အား အရှုံးဟု သတ်မှတ်မည် ဖြစ်လေသည်။

ဤနေရာတွင် စာလည်း ရှည်၍ ပြေးခုန်ပစ်မှ 'ပြေး' တစ်မျိုးလည်း အတန်ငယ် စုံလောက်သည် ရှိသဖြင့် တစ်စခန်း ရပ်နားလိုက်ရလေသည်။ ကျန်သော 'ခုန်' နှင့် 'ပစ်' နှစ်မျိုးကို ဆက်လက် မှတ်ရှလိုပါသေးက ကျွန်ုပ်အား အကြောင်းကြား၍ ဆက်သွယ် မှာကြားရန် ရှိသေစွာ ပန်ကြား လိုက်ရပေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါထိုင် ငါတွေး
ငါရေး ငါပြင်
ငါထင် ငါကြိုက်
ငါရိုက် ငါရောင်း
ငါ့အကြောင်း ငါနိုး
အရိုး အနှိစ္စ
အရိုး ဒုက္ခ
အရိုး အနတ္တ ပါတကား ......။

မျ°

www.burmeseclassic.com